

LIBRI I PROFETIT ISAIA

Hyrje

1 Në këtë libër janë shkruar profecitë rreth Judës dhe Jerusalemit, të cilat Perëndia ia zbuloi Isaisë, ♦ birit të Amocit, në kohën kur Uzija, Jotami, Ahazi dhe Hizkija ishin mbretër të Judës.

♦ gr. Isaia, hebr. Jeshajahu

Perëndia qorton popullin e tij

²Dëgjoni, o tokë dhe qiell! Dëgjoni se ç'thotë Zoti: «Fëmijët që rrita, u rebeluan kundër meje. ³Kau e njeh pronarin e tij, dhe gomari grazhdin e pronarit të tij. Por Izraeli nuk do ta kuptojë se kujt i takon; populli im nuk pranon asnjë logjikë.»

⁴Ti je i humbur, o komb mëkatar, o popull i prishur dhe i keq! Mbi ty rëndojnë mëkatet e tua. Ti nuk e ke pranuar Zotin, Perëndinë e shenjtë të Izraelit, dhe i ke kthyer shpinën. ⁵Përse vazhdon të rebelohesh? Mos do të ndëshkohesh edhe më tepër? O Izrael, koka të është mbuluar me plagë; zemra dhe mendja të janë sëmure. ⁶Në trupin tënd fund e krye nuk ka asnjë pjesë të shëndoshë. Je mbuluar me xhunga dhe me plagë të hapura. Plagët e tua as nuk u pastruan, as nuk u fashuan. Nuk u lyen me asnjë pomadë.

⁷Vendi yt u shkretua, dhe qytetet u bënë shkru mbetjet e hi. Të huajt pushtojnë vendin tënd dhe shkatërrojnë gjithçka para syve të tu. ♦ ⁸Ka mbetur vetëm Jerusalemi, qytet i rrethuar – i pambrojtur si kasollja në vresht ose si baraka në bostan. ⁹Në qoftë se Zoti nuk do të na kishte lënë një tepricë njerëzish (të drejtë), Jerusalemi do të ishte shkatërruar plotësisht, ashtu si Sodomi dhe Gomora.

¹⁰O Jerusalemi, sundimtarët dhe banorët e tu u ngajajnë atyre të Sodomit dhe Gomorës. Dëgjo se ç'po të thotë Zoti. Kushtoji vëmendje asaj që po të mëson Perëndia jonë. ¹¹Zoti thotë: «A mendoni se i dua të gjitha këto flijime që ju m'i kushtoni vazhdimisht? Jam ngopur deri në grykë me delet që më keni kushtuar si flijime përkushtimi dhe me dhjamine e kafshëve tuaja të majmura. Jam velur me gjakun e demave, deleve dhe cjepeve. ¹²Kush ju është lutur të m'i sillni të gjitha këto kur vini të më adhuronit? Kush ju është lutur të endeni kështu nëpër Tempullin tim? ¹³Kot më sillni flijime. Temjani që po digjni për nderin tim, ngjall tek unë neveri. Nuk i duroj dot festat tuaja të hënës së re, të së shtunës dhe mbledhjet tuaja fetare; ato janë prishur të gjitha nga mëkatet tuaja. ¹⁴Festat tuaja të hënës së re dhe ditët e shenjta i urrej; jam mërzhitur me to – më janë bërë barrë.

¹⁵Kur t'i ngrini duart për të m'u lutur, do t'ju kthej shpinën. Pa marrë parasysht sa herë më luteni, unë nuk do t'ju dëgjoj, sepse duart tuaja janë të gjakosura. ¹⁶Pastrohuni. Ndërprejeni të gjithë këtë të keqe që po bëni. Pushoni së vepruari keq ¹⁷dhe mësoni të bëni mirë. Kujdesuni që të ketë drejtësi – ndihmoni të shtypurit, jepuni jetimëve të drejtat e tyre dhe mbronni vejtashat.»

¹⁸Zoti thotë: «Tani, le ta zgjidhim çështjen. Ju jeni bërë të kuq nga mëkatet, por do t'ju pastroj, që të bëheni të bardhë si bora. Megjithëse duart tuaja janë të lyera me gjak, ju do të jeni të bardhë si leshi. ¹⁹Në qoftë se do të më dëgjoni, do t'i hani prodhimet e tokës. ²⁰Por në qoftë se nuk më përfillni, do t'ju shkatërrtojë shpata. Fjala e Zotit!»

♦ Senakeribi, perandori asirian, kishte zënë 46 qytete dhe shkretuar tokën, sepse mbreti i Judës, Hizkija, kishte shfuqizuar gjendjen e tij vasale.

Qyteti mëkatar

²¹Qyteti që dikur ishte besnik, tani sillet si prostitutë! Dikur ai ishte plot me njerëz të drejtë, por tani kanë mbetur vetëm vrasësit. ²²O Jerusalemi, ti ishe dikur si argjend, por tani je pa vlerë; ishe si verë e mirë, por tani je vetëm si ujë. ²³Udhëheqësit tuaj janë rebelë dhe shokë me hajdutët; pranojnë gjithnjë ryshfete dhe dhurata. Kurrë nuk i mbrojnë jetimët në gjyq, as nuk dëgjojnë kur vejtashat paraqesin çështjet e tyre.

²⁴Prandaj dëgjoni se ç'po thotë Zoti, i gjithëfuqishmi, Perëndia e fuqishme e Izraelit: «Unë do t'ju marr hakun, armiq të mi, dhe ju nuk do të më hapni më telashe. ²⁵Unë do të veproj kundër jush; do t'ju pastroj siç pastrohet metali, dhe do t'ju heq të gjitha papastërtitë. ²⁶Do t'ju jap sundimtarë dhe këshilltarë si ata që kishit shumë kohë më parë. Atëherë Jerusalemi do të quhet qytet i drejtë, qyteti besnik.»

²⁷Meqë Zoti është i drejtë, ai do ta shpëtojë Jerusalemin dhe të gjithë ata atje që kanë lënë mëkatet e tyre.

²⁸Por ai do të dërrmojë cilindo që mëkaton dhe rebelohet kundër tij; ai do të vrasë cilindo që e braktis.

²⁹Do t'ju vijë keq që adhuruat pemët dhe mbollët kopshtet kushtuar perëndive të pjellorisë. ³⁰Do të fishkeni si lisi që thahet, si kopshti që nuk e ujit askush. ³¹Njerëz të fuqishëm do të shkatërrohen duke kryer vepra të këqija, ashtu siç ndizet kashta me një shkëndijë, dhe askush nuk do të jetë në gjendje ta pengojë shkatërrimin e tyre.

Paqja e përjetshme

(Mika 4,1-3)

2 Kjo është profecia që Perëndia i dha Isaisë, birit të Amocit, lidhur me Judën dhe Jerusalemin:
²Në të ardhmen mali ku qëndron Tempulli do të jetë më i larti, i ngritur lart mbi të gjitha kodrat e tjera. Shumë kombe do t'i afrohen turmaturma, ³dhe popujt e tyre do të thonë: «Të ngjitemi në malin e Zotit, në Tempullin e Perëndisë së Izraelit. Ai do të na mësojë se ç'duhet të bëjmë; do ta ndjekim rrugën që do të na caktojë ai.» Sepse mësimi i Zotit do të vijë nga Jerusalemi, dhe Zoti do të flasë nga Cioni me popullin e tij.

⁴Ai do t'i zgjidhë grindjet mes kombeve të mëdha. Ata do t'i farkëtojnë shpatat e tyre e do t'i bëjnë plugje, ndërsa heshtat do t'i kthejnë në vegla për krasitje. Kombet nuk do të dalin më kurrë në luftë, nuk do të përgatiten më kurrë për betejë.

⁵O pasardhësit e (Jakov) Izraelit, tani të ecim në dritën që na jep Zoti!

Mendjemadhësia do të shkatërrohet

⁶O Perëndi, ti e ke braktisur popullin tënd, pasardhësit e (Jakov) Izraelit! Vendi është mbushur me praktika magjike nga Lindja dhe nga Filistia. Populli ndjek zakone të huaja. ⁷Vendi është mbushur me argjend e ar, dhe thesaret e tyre janë pa fund. Ai është mbushur me kuaj, dhe karrocat e tyre të luftës janë pa fund. ⁸Vendi i tyre është mbushur me idhuj, dhe ata adhurojnë sendet që kanë bërë me duart e tyre.

⁹Ata të gjithë do të poshtërohen dhe do të turpërohen. Mos ua fal mëkatet, o Zot!

¹⁰Ata do të fshihen në shpella ose do të hapin gropa në tokë për t'i shpëtuar zemërimit të Zotit dhe për t'iu fshehur fuqisë e madhështisë së tij! ¹¹Një ditë do të marrë fund mendjemadhësia e njeriut dhe do të shkatërrohet krenaria e njerëzve. Atëherë do të lartësohet vetëm Zoti. ¹²Atë ditë Zoti i gjithëfuqishëm do t'i poshtërojë të gjithë ata që janë mendjemëdhenj dhe krenarë. ¹³Ai do t'i shkatërrojë cedrat e larta të Libanit dhe të gjithë lisat në krahinën e Bashanit. ¹⁴Ai do t'i rrafshojë malet e larta dhe kodrat, ¹⁵të gjitha kullat e larta, dhe muret e të gjitha kështjellave. ¹⁶Ai do t'i fundosë anijet më të mëdha dhe më të bukura. ¹⁷⁻¹⁸Mendjemadhësia e njerëzve do të marrë fund, dhe krenaria e njerëzve do të shkatërrohet. Idhujt do të zhduken plotësisht, dhe atë ditë do të lartësohet vetëm Zoti.

¹⁹Populli do të fshihet në shpellat e kodrave shkëmbore ose do të hapë gropa në tokë për t'i shpëtuar zemërimit të Zotit dhe për t'iu fshehur fuqisë e madhështisë së tij, kur të vijë për të tundur tokën. ²⁰Kur të vijë ajo ditë, ata do t'ua hedhin urithëve dhe lakuriqëve të natës idhujt prej argjendi dhe ari, që kanë bërë vetë. ²¹Kur të vijë Zoti për të tundur tokën, njerëzit do të fshihen në gropa dhe në shpellat e kodrave shkëmbore për t'i shpëtuar zemërimit të tij dhe për t'iu fshehur fuqisë e madhështisë së tij.

²²Mos i varni më shpresat te njeriu i vdekshtëm. Ç'vlerë ka ai?

Kaos në Jerusalem

3 Tani, Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm, do t'ia heqë Jerusalemit dhe Judës të gjitha përkrahjet dhe shpresat. Do t'ua heqë ushqimin dhe ujin, ²heronjtë dhe ushtarët, gjyqtarët dhe profetët e tyre, falltarët dhe kryetarët e fiseve, ³oficerët dhe oborrtarët, këshilltarët dhe të gjithë ata që përdorin magji për të kontrolluar ngjarjet. ♦ ⁴Zoti do të lejojë që populli të qeveriset nga djem të papjekur. ⁵Ata do ta shfrytëzojnë njëri-tjetrin. Të rinjtë nuk do t'i përfillin pleqtë, as rrugaçët eprorët e tyre.

⁶Do të vijë koha kur anëtarët e fisit do të zgjedhin njërin prej tyre dhe do t'i thonë: «Ti, të paktën, ke diçka për të veshur, prandaj na udhëhiq në këtë kohë të vështirë.»

⁷Por ai do të përgjigjet: «Kurrsesi! Nuk mund t'ju ndihmoj. As unë nuk kam as ushqim, as veshje. Mos më emëroni udhëheqës tuajin!»

⁸Po, Jerusalemi është i humbur! Juda po mbaron! Gjithçka që bëjnë ose thonë është kundër Zotit; ata shajnë hapur madje edhe vetë Perëndinë. ⁹Paragjykimet e tyre do t'u llogariten. Ata mëkatojnë aq hapur, sikur të ishin banorë të Sodomit. Fatkeqësinë që do të bjerë tani mbi ta, ata e kanë ndjellë vetë.

¹⁰Njerëzit e drejtë do të jenë të lumtur dhe do t'u shkojë mbarë. Ata do të mund të gjejnë kënaqësi në atë, për të cilën punuan. ¹¹Por njerëzit e këqij do të mbarojnë; atë që u bënë të tjerëve, tani do ta vuajnë vetë.

¹²Fajdexhinjtë e shtypin popullin tim dhe huadhënësit e mashtrojnë.

O populli im, udhëheqësit të qeverisin keq, kështu që nuk di nga t'ia mbash.

♦ Të gjithë do të deportohen. Populli ishte këshilluar me falltarët dhe jo me priftërinjtë.

Zoti gjykon popullin e tij

¹³Zoti është gati të paraqitë çështjen e tij; ai është gati për të gjykuar popullin e tij. ¹⁴Zoti hedh në gjyq udhëheqësit e popullit të tij. Ai i padit kështu: «Ju keni plaçkitur vreshta, dhe shtëpitë tuaja janë mbushur me ato që u morët të varfërve. ¹⁵Me ç'të drejtë e shtypni popullin tim dhe i shfrytëzoni të varfrit?» – pyet Zoti i gjithëpushtetshëm.

Paralajmërimi për gratë e Jerusalemit

¹⁶Zoti tha: «Shikoni sa mendjemëdha janë gratë e Jerusalemit! Ato shkojnë hundëpërpetë. Ato vazhdimisht flirtojnë. Ato ecin me delikatesë dhe u tingëllojnë byzylykët në kyçet e këmbëve. ¹⁷Por unë do t'i ndëshkoj – do t'ua qeth kokat dhe do t'i lëshoj tullace.» ♦

¹⁸Po vjen dita kur Zoti do t'u marrë grave të Jerusalemit gjithçka për të cilën mburren – stolisjet që mbajnë në kyçet e këmbëve, në kokë, rreth qafës, ¹⁹dhe rreth kyçeve të dorës. Do t'ua heqë ferexhetë ²⁰dhe kapelat; hajmalitë që mbajnë në duar dhe rreth belit; ²¹unazat që mbajnë në gisht dhe në hundë; ²²të gjitha rrobat e tyre të bukura, mantelet dhe kuletat; ²³veshjet e tyre të tejdukshme, shamitë e duarve prej liri, si dhe shamitë e kokës dhe ferexhetë e gjata.

²⁴Në vend që të përdorin parfume, do t'u vijë erë e keqe; në vend të rripave të bukura, do të mbajnë rroba të trasha; në vend të flokëve të bukura, do të jenë tullace; në vend të veshjes së bukur, do të vishen me lecka; bukuria e tyre do të kthehet në turp.

²⁵Burrat e qytetit, madje burrat më të fortë, do të vriten në luftë. ²⁶Portat e qytetit do të vajtojnë dhe do të qajnë, dhe vetë qyteti do të jetë si një grua e ulur përtokë dhe e zhveshur.

4 Kur të vijë ajo ditë, shtatë gra do të kapin për dore një burrë duke i thënë: «Ne mund të ushqehemi dhe të vishemi vetë, por të lutemi të thuash se je burri ynë, në mënyrë që të mos kemi turp sepse kemi mbetur të pamartuara.»

♦ Nga paratë që ua kishin marrë të varfërve, kishin blerë sende lluksoze. Ato do të zihen robinja dhe do të deportohen.

Jerusalemi do të rikthehet

¹Po vjen koha kur Zoti do të bëjë që çdo bimë dhe pemë në vendin e Izraelit të rritet e madhe dhe e bukur. Të gjithë ata që do të mbijetojnë nga populli i Izraelit, do të kënaqen e do të krenohen me të lashtat që do t'i prodhojë toka. ²Të gjithë ata që do të mbeten në Jerusalem, të cilët Zoti i zgjodhi për të mbijetuar, do të quhen të shenjtë. ³Me fuqinë e tij, Zoti do ta gjykojë dhe do ta pastrojë kombin, do ta lajë fajin e Jerusalemit dhe gjakun që u derdh atje. ⁴Pastaj mbi malin e Cionit dhe mbi të gjithë ata që janë mbledhur atje, Zoti do të bëjë që të duket shenja e pranisë së tij: ditën një re, kurse natën tym i dendur me zjarr flakërues. Madhështia e Zotit do të mbulojë dhe do të mbrojë mbarë qytetin. ⁵Madhështia e tij do ta mbrojë qytetin nga vapa e ditës dhe do ta bëjë atë vend strehim, të mbrojtur nga shiu dhe stuhia.

Populli i Zotit – vresht i pafrytshëm

5 Dëgjoni t'ju këndoj këtë këngë, këngë për mikun tim dhe vreshtin e tij:

Miku im kishte një vresht në një kodër shumë pjellore. ²Ai gërmoi dheun, pastroi gurët dhe mbolli hardhi të mira. Ndërtoi një kullë për t'i ruajtur, gërmoi një gropë për t'i shtrydhur. Priti sa u rrit rrushi, por çdo kokërr ishte e thartë.

³Ju, qytetarë të Jerusalemit dhe banorë të Judës, çfarë thoni ju për vreshtin, çfarë po bëni? ⁴Rrushi është i thartë – gjykoni vetë: A lashë gjë pa bërë për të? Atëherë, a jam unë apo ju fajtor për këtë?

⁵Ja se ç'do t'i bëj vreshtit tim; do t'ia heq gardhin që e rrethon, do t'ia shemb murin që e mbron, dhe do të lejoj që kafshët e egra ta shkelin me këmbë. ⁶Do të lejoj që ta mbytë bari i keq. Nuk do t'ia krasit degët, as nuk do ta punoj tokën me shat; në vend të kësaj, do të lejoj që ta mbulojnë shqopat dhe drizat. Madje nuk do të lejoj që retë të lëshojnë shi mbi të.»

⁷Vreshti i Zotit jeni ju, o izraelitë! Ara e tij e dashur je ti, o popull i Judës! Ai priste drejtësi, dhe korri padrejtësi; priste të gjente dashuri dhe besnikëri, por dëgjoi vetëm thirrjet e viktimave për ndihmë.

Zoti i ndëshkon ata që e përbuzin

⁸Ju jeni të humbur! Ju ngrini një shtëpi pas tjetrës dhe blini një fushë pas tjetrës, derisa të mos mbetet më asnjë ngastër dhe derisa ta zotëroni mbarë vendin! ♦ ⁹Kam dëgjuar betimin e Zotit të gjithëpushtetshëm: «Ndërtesat e shumta do të shkretohen, shtëpitë më të mëdha dhe më të bukura do të qëndrojnë të zbrazëta! ¹⁰Një vresht me dhjetë hektarë do të prodhojë vetëm një enë vere, dhe pesë kuintalë të mbjella do të prodhojnë vetëm një gjysmë kuintali drithë.»

¹¹Ju jeni të humbur! Ju jeni në birrari qysh në mëngjes dhe nxeheni me verë deri vonë në mbrëmje! ¹²Në gostitë tuaja kumbojnë utet dhe harpat, daullet dhe fyejt, por ju nuk i kushtoni vëmendje asaj që bën Zoti; ju nuk e kuptoni që ai i shkakton të gjitha këto ngjarje. ¹³Prandaj Zoti thotë: «Populli im duhet të shkojë në mërgim, sepse nuk do t'ia dijë për këtë. Të nderuarit duhet të pësojnë uri dhe mbarë populli do të thahet për një pikë ujë.»

¹⁴Bota e të vdekurve e hap krejt gojën dhe gllabëron pleqtë e Jerusalemit, si dhe grumbullin e zhurmshëm të njerëzve të rëndomtë.

¹⁵Kështu, të gjithë do të turpërohen dhe të gjithë mendjemëdhenjtë do të poshtërohen. ¹⁶Por Zoti i gjithëpushtetshëm tregon madhështinë e tij, sepse kështu e vendos rishtas drejtësinë. Perëndia e shenjtë do të tregohet i shenjtë, sepse do të bëjë gjyq të drejtë: ata do të marrin atë që meritojnë. ¹⁷Midis gërmadhave të qytetit do të kullotin delet, ndërsa tepricat e të pasurve do t'i hanë barinjtë që enden andej-këtej.

¹⁸Ju jeni të humbur! Ju nuk jeni në gjendje të liroheni nga mëkatet tuaja. ¹⁹Ju thoni: «Të nxitojë dhe ta bëjë atë që ka ndër mend Perëndia e shenjtë i Izraelit! A do të na ndëshkojë? Të shohim më në fund se çfarë mund të bëjë!»

²⁰Ju jeni të humbur! Të mirën e quani të keqe dhe anasjelltas, të zezën doni ta bëni të bardhë dhe anasjelltas, të thartën e quani të ëmbël dhe anasjelltas!

²¹Ju jeni të humbur! Ju mbaheni për të mençur dhe të mprehtë! ²²Ju jeni heronj – kur pini verë, dhe burra të aftë – kur përzini pije dehëse! ²³Si gjyqtarë, ju merrni ryshfet: fajtorët i shfajësoni, kurse të pafajshmit i dënoni. ²⁴Prandaj ju do të kaloni si bima, rrënjët e së cilës kalbëzohen dhe lulet e së cilës fishken, si bari i thatë ose kashta në fushë, mbi të cilën fshihet zjarri. Ju e keni përbuzur Ligjin që Zoti i gjithëpushtetshëm i dha popullit të tij. Nuk i keni përfillur paralajmërimet e tij.

♦ Tokën e kontrollonin rrëmbyesit cinikë, afaristët e egër dhe pasanikët e dhënë pas qejfeve.

Judën do ta pushtojë ushtria babilonase

²⁵Prandaj Zoti zemërohet me popullin e tij. Ai ngre dorën dhe godet. Nga kjo dridhen malet; kufomat shtrihen si mbeturina në rrugë dhe në sheshe. E megjithatë, zemërimi i tij nuk pushon, dora e tij është ende e ngritur për të ndëshkuar.

²⁶Për një popull që vjen nga larg, ai ngre flamurin. Ai fërshëllen dhe ata vijnë me nxitim nga skaji i botës. ♦

²⁷Asnjë prej luftëtarëve nuk është i dërrmuar, asnjë nuk i tërheq këmbët zvarrë, asnjë nuk kotet, të gjithë janë vigilentë. Brezat janë mbërthyer, asnjë rrip këpucësh nuk zgjidhet. ²⁸Majat e shigjetave janë të mprehta, harqet janë tendosur. Thundrat e kuajve të tyre janë të forta si guri; rrotat e karrocave rrotullohen si vorbulla. ²⁹Kushtrimi i tyre është si ulërima e luanit, si ulërima e ngjirur e një luani të ri; hungëron, kap prenë e tij dhe e largon duke e tërhequr zvarrë. Dhe askush nuk guxon t'ia rrëmbejë.

³⁰Po vjen dita kur ata do ta sulmojnë tokën me ulurimë si gjëmimi i detit. Atje ku hidhet vështrimi; gjithkund errësirë e rëndë, re të zeza errësojnë dritën e ditës.

♦ Zoti dhe jo perënditë e Asirisë, kontrollon historinë ndërkombëtare.

Isaia tregon si u emërua profet

6 Ishte viti kur vdiq mbreti Uzija. ♦ Atëherë pashë Perëndinë, Zotin; ai ishte ulur në një fron shumë të lartë. Kindat e rrobës së tij mbulonin të gjithë Tempullin. ²Ai ishte i rrethuar nga engjëjt e fuqishëm. ♦♦

Secili prej tyre kishte gjasthtë krahë; me dy mbulonte fytyrën, me dy trupin dhe me dy fluturonte.

³Engjëjt i thirrnin njëri-tjetrit: «I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Perëndia, Zoti i gjithëpushtetshëm! Mbarë toka e dëshmon fuqinë e tij!» ♦♦♦ ⁴Themelet e Tempullit u tundën nga thirrja e tyre, dhe Tempulli u mbush me tym.

⁵Atëherë thirra nga frika: «Jam i humbur! Unë jam fajtor dhe i padenjë që të flas për Perëndinë; po kështu edhe populli, në të cilin banoj. Megjithatë, e pashë mbretin, Zotin e gjithëpushtetshëm!»

⁶Pastaj njëri nga engjëjt e fuqishëm m'u afrua duke fluturuar. Kishte një qymyr të ndezur, të cilin e kishte marrë me darë nga altari. ⁷Gojën time e preku me darë dhe tha: «Buzët e tua i ka prekur prushi. Tani je çliruar nga faji yt, të është falur mëkati.»

⁸Pastaj e dëgjova zërin e Zotit që thoshte: «Cilin të dërgoj? Kush është gati të bëhet lajmëtari ynë?» Unë u përgjigja: «Unë jam gati, më dërgo mua!» ⁹Atëherë ai tha: «Shko dhe thuaji këtij populli: «Dëgjoni sa të doni – nuk do të kuptoni asgjë; vështroni ku të doni – nuk do të shihni asgjë.» •

¹⁰Fol me ta, që t'u plogështohet mendja, që t'u mbyllen veshët dhe t'u ngjiten sytë, që të mos shohin me sytë e tyre, që të mos dëgjojnë me veshët e tyre dhe që të mos kuptojnë me mendjen e tyre. Nuk dua që të kthehen tek unë për t'u shëruar.»

¹¹«Sa kohë do të zgjasë kjo?» – e pyeta.

Ai u përgjigj: «Derisa të shkatërrohen qytetet e tyre, që t'u shkretohen shtëpitë, dhe mbarë vendi të shndërrohet në shkretëtirë. ¹²Unë do t'i dëboj njerëzit dhe vendi do të jetë bosh dhe i braktisur. ¹³Edhe në qoftë se mbetet një e dhjeta, do t'i ndodhë si lisit të prerë; do të mbetet vetëm çungu!» ♦♦
Nga çungu do të mbijë jeta e re për nder të Zotit.

♦ 740 p.e.r. Uzija njihet gjithashtu si Azarja. ♦♦ ffff: serafët (hebr. *serafim*) – rojtarët e fronit të Zotit. ♦♦♦ Fuqia e tij shihet në krijimin e tij madhështor i cili zbulon karakterin dhe esencën e tij. • Zoti i përforcon ata në rebelimin e tyre, kështu që rezultati është i pashmangshëm ♦♦ ffff. çungu i tij është fara e shenjtë d.m.th. nga teprica e popullit do të rrjedhë Mesia.

Prova për fenë e Judës dhe të Jerusalemit

7 Kur Ahazi, biri i Jotamit dhe nipi i Uzijës, ishte mbret në Judë, Recini, mbreti i Sirisë, dhe Pekahu, biri i Remaljës, mbreti i Izraelit, u hodhën në sulm kundër Jerusalemit. Ata e sulmuan qytetin, por nuk arritën ta pushtonin.

²Në pallatin e mbretit u njoftua se trupat e tyre ndodheshin në Efraim. Mbreti dhe mbarë populli dridheshin nga frika si pemët që shkunden nga stuhia. ³Atëherë Zoti e ngarkoi profetin Isaia me detyrën që vijon: "Nisu me tët bir, Shear Jashuvin, ♦ dhe dilini përpara mbretit Ahaz në fund të kanalit në pellgun e sipërm, në rrugën që të çon në Fushën e Ngjyruesve!

⁴Thuaji Ahazit: "Rri i qetë, mos ki frikë! Mbahu para zemërimit të Recinit dhe të Pekahut; ata janë vetëm bishti i drurit të zjarrit që lëshon tym. ⁵Sirianët nën komandën e Recinit dhe efraimasit nën komandën e birit të Remaljës planifikojnë me të vërtetë diçka të keqe kundër teje. Ata thonë: "«Të ngjitemi në Judë, t'i tmerrojmë njerëzit, ta vëmë vendin nën sundimin tonë dhe të emërojmë mbret birin e Tavalit!» ⁷Por Perëndia, Zoti thotë: «Ata nuk do të kenë sukses në këtë ndërmarrje! ⁸Siria nuk është më e fortë se Damasku, dhe Damasku nuk është më i fortë se Recini. Po perandoria e njerëzve të Efraimit? ♦♦ Asaj do t'i vijë fundi brenda 65 vitesh, dhe populli nuk do të ekzistojë më. ⁹Efraimi nuk është më i fortë se Shomroni, dhe Shomroni nuk është më e fortë se biri i Remaljës. ♦♦♦ Kini besim te Zoti! Në qoftë se nuk do të qëndroni besnikë ndaj tij, nuk do të qëndroni dot!»"

♦ emri do të thotë: do të kthehet një tepricë. ♦♦ Efraimi është Izraeli (Samaria) – mbretëria veriore, kurse Shomroni kryeqyteti i saj. ♦♦♦ d.m.th. Ata kanë të drejtat e sundimit vetëm në territoret e veta, e jo në Judë.

Perëndia e mban premtimin megjithë mosbesimin e Ahazit

¹⁰Përveç kësaj, Zoti i dërgoi mbretit edhe këto fjalë: ¹¹«Kërko një vërtetim si shenjë nga Zoti, Perëndia jote, qoftë nga bota e të vdekurve, qoftë nga qielli!»

¹²Ahazi iu përgjigj: «Nuk kërkoj asnjë shenjë; nuk dua ta vë në provë Zotin.» ♦

¹³Atëherë Isaia tha: «Dëgjoni, ju prej shtëpisë së mbretit! Nuk ju mjafton që u bëheni barrë njerëzve? A duhet të vini në provë edhe durimin e Perëndisë tim? ¹⁴Prandaj Zoti do t'ju japë një shenjë prej vetes: virgjëresha do të mbarset dhe do të lindë një djalë, i cili do të quhet Imanuel (Perëndia me ne). ♦♦ ¹⁵Ai do të hajë kajmak dhe mjaltë, derisa të dijë ta dallojë të mirën nga e keqja. ¹⁶Para se të jetë në moshë për ta dalluar të mirën nga e keqja, vendi i të dy mbretërve, nga të cilët tani keni frikë, do të shkretohet. ¹⁷Por Zoti do t'i sjellë ty, popullit tënd dhe familjes sate, një kohë të vështirë që nuk është përjetuar qysh nga koha e ndarjes së Izraelit nga Juda. Këtë do ta shkaktojë perandori i Asirisë.

♦ Refuzon sepse tashmë ka vendosur ta ftojë Asirinë për të ndërhyrë.

♦♦ Gratë do t'i quajnë foshnjat e tyre me këtë emër, pasi Zoti do të ketë çliruar kombin.

E ardhmja e errët

¹⁸Po vjen dita kur Zoti do t'i thërrasë armiqtë me fishkëllimë. Atëherë ata do të sulmojnë nga grykat e Nilit si një luzmë mizash dhe nga Asiria si një luzmë bletësh. ¹⁹Ata do të vijnë dhe do të vendosen në gryka dhe në plasat e shkëmbinjve, në të gjitha drizat, në të gjitha koritat. ²⁰Kur të vijë koha e duhur, Zoti do ta marrë perandorin e Asirisë nën shërbimin e tij. Ai do ta përdorë si një brisk rroje, për t'ju qethur flokët, qimet e organeve seksuale, dhe mjekrën.

²¹Kur të vijë kjo kohë, çdo familje do të ketë vetëm një lopë dhe dy cjep. ²²Ato do të japin aq shumë qumësht, sa që mund të hahet kajmak me bollëk. Ai që do të mbetet në vend, do të mbahet gjallë me kajmak dhe mjaltë.

²³Kur të vijë ajo kohë, vreshtat do të mbeten pa kujdes, edhe një vresht me mijëra hardhi do të vlejë vetëm një monedhë argjendi. Ato do t'i mbytin drizat dhe gjembat. ²⁴Mbarë vendi do të mbushet plot me driza dhe gjemba, aq sa shumë-shumë atje do të mund të gjuhet me hark dhe shigjeta. ²⁵Edhe në kodrat që tani punohen ende me kazmë, nuk do të hyjë askush nga frika e drizave dhe e gjembave. Atje do të kullojë bagëtia dhe delet do të shkelin tokën.

Plaçkitja e shpejtë – grabitja e lehtë

8 Zoti më tha: «Merr një dërrasë të zezë dhe shkruaj në të me shkrim të lexueshëm: Plaçkitja e shpejtë – grabitja e lehtë.» ♦ ²Ua tregova dërrasën dy dëshmitarëve të besueshëm, priftit Urija dhe Zaharjës, birit të Jeverehjës. ³Kur fjeta me gruan time, profeteshën, ajo mbeti shtatzënë dhe lindi një djalë. Atëherë Zoti më urdhëroi: «Vëri emrin Plaçkitja e shpejtë – grabitja e lehtë! "Sepse, para se të mund të thotë atë ose nënë, pasurinë e Damaskut dhe thesaret e Shomronit do t'i plaçkitë perandori i Asirisë.»

⁵Zoti vazhdoi: «Ky popull e përbuz ujin e kanalit të Shiloahut ♦♦ që rrjedh qetësisht, dhe e pëlqen Recinin dhe birin e Remaljës më shumë se mbretin e vet. ⁷Prandaj mbi ta do të lëshoj perandorin e Asirisë. Ai do të vijë me gjithë fuqinë ushtarake, porsi lumi i gjerë që rrëmben gjithçka, si lumi i Eufratit, i cili ngrihet dhe del nga shtrati dhe shpërthen gjithkund. ⁸Ky lumë do të shpërthejë në Judë, ku do të përmbytë vendin, aq sa uji t'u arrijë në grykë banorëve.» ♦♦♦

♦ Ky ishte akt shitjeje që simbolizonte kalimin e territoreve të Izraelit dhe Sirisë në Asiri. ♦♦ Ata kishin refuzuar ndihmën e qetë të Zotit në favor të përplasjes së fuqishme të ujërave të Asirisë që do t'i përpinin edhe ata. Atëherë

Shiloahu ishte kanal i hapur, e jo tuneli që u ndërtua një shekull më vonë. ♦♦♦ Ju nuk do ta mbijetoni sulmin e Asirinë, por do ta mbijetojmë ne.

Planet e kota të popujve të huaj

Perëndia na ndihmon! Ai do t'i hapë flatrat për të mbrojtur gjithë vendin.

⁹Mblidhuni për sulm, ju popuj! Thërritni për luftë, që të dëgjothet thirrja në skajet më të largëta të botës! Përgatituni për luftë, rrokni armët! Megjithatë, do t'ju kapë një tmerr çoroditës, do t'ju zërë paniku.

¹⁰Hartoni plane – ato do të hidhen në erë! Këshillohuni sa të doni – nuk do të dalë asgjë; sepse na ndihmon Perëndia!

Profeti paralajmërohet

¹¹Zoti e vuri dorën e tij të fortë mbi mua dhe më paralajmëroi që të mos e ndjek shembullin e këtij populli. Ai tha: ¹²«Mos merr pjesë në intrigat e popullit ♦ dhe mos ki frikë nga ato gjëra, nga të cilat ata kanë frikë! ¹³Mos harro se unë, Zoti i gjithëpushtetshëm, jam i shenjtë; prej meje duhet të kesh frikë! ¹⁴Për shkak të shenjtërisë sime që ngjall nderim, unë jam si shkëmbi, në të cilin njerëzit pengohen; jam si gracka që do ta zërë brenda popullin e mbretërive të Judës dhe të Izraelit si dhe popullin e Jerusalemit ♦♦ ¹⁵Shumë nga ata do të pengohen; do të bien dhe do të dërrmohen; do të zihen në grackë.

♦ Aleanca kundër Asirisë ♦♦ d.m.th. në qoftë se Izraeli nuk më dëgjon, ai do të korrë mallkimet e besëlidhjes së shkelur. Ata janë të zënë në grackë sepse janë në marrëdhënie besëlidhjeje me Zotin.

Paralajmërimi kundër këshillimit me të vdekurit

¹⁶Ju, dishepuj të mi, duhet t'i mbani dhe t'i ruani porositë që m'i dha Perëndia. ¹⁷Zoti i është fshehur popullit të tij, por unë kam besim tek ai dhe i var shpresat tek ai.

¹⁸Ja unë, me fëmijët që m'i ka dhënë Zoti ♦ Zoti i gjithëpushtetshëm, froni i të cilit është në malin e Cionit, na ka dërguar si lajme të gjalla te populli i Izraelit.

¹⁹Por populli im do të të lutet që t'i kërkosh lajmet te falltarët dhe mediumët që cicërojnë dhe murmurisin. Ata do të thonë: «Në fund të fundit duhet të kërkohen lajme te shpirtrat dhe të këshillohet me të vdekurit për hir të të gjallëve.»

²⁰Ti duhet t'u përgjigjesh: «Dëgjoni se ç'ju mëson Zoti! Mos i dëgjoni mediumët – ato që ju thonë ata, nuk ju bëjnë mirë.»

♦ Dy bijtë shenjëmbajtës të Isaisë janë padi kundër Izraelit.

Koha e vështirë

²¹Populli do të endet nëpër vend, zemërlëshuar dhe i uritur. Të uritur dhe të ze mësuar izraelitët do ta mallkojnë mbretin dhe Perëndinë e tyre. Ata mund të shikojnë lart në qiell ²²ose poshtë në tokë, por do të shohin vetëm andralla dhe errësirë, errësirën e tmerrshme, në të cilën janë futur.

9 Nga kjo kohë e vështirë nuk do të ketë rrugëdalje.

Mbreti që po vjen

Vendi i fiseve të Zëvulunit dhe Naftaliut ♦ ishte dikur i përbuzur, por e ardhmja do t'i sjellë nder kësaj krahine, që nga Deti Mesdhe drejt lindjes deri në tokën që shtrihet në anën tjetër të Jordanit ♦♦ dhe madje drejt vetë Galileës, ku banojnë të huajt. ²Populli që eci në errësirë, ka parë një dritë të madhe. Ata banonin në një tokë hijesh, por tani mbi ta po bie drita. ³Ti u dhe gëzim të madh, ♦♦ o Zot; ti i bërë të lumtur. Ata gëzohen për atë që ka bërë ti, si njerëzit që gëzohen kur korrin drithin e tyre ose kur ndajnë gjërat që i kanë plaçkitur armikut. ⁴Sepse ti e theve barrën që peshonte në ta, dhe shkopin që ua rrihte supet. Ti e munde popullin që shtypte dhe shfrytëzonte popullin tënd, siç e munde ushtrinë midjanase shumë kohë më parë. ⁵Çizmet e ushtrisë pushtuese bashkë me tërë veshjen e tyre të gjakosur do të digjen në zjarr.

⁶Sepse na lindi fëmijë, na u dha bir! Dhe ai do të jetë sundimtari ynë. Ai do të quhet Këshilltar i mbinatyrshëm, Perëndi i fuqishëm, • Atë i përjetshëm, •• sundimtar paqepurës.

⁷Mbretërimi i tij do të shtrihet gjithandej dhe do të mbretërojë paqja e qëndrueshme. Ai do të mbretërojë si trashëgimtar i fronit të Davidit dhe sundimi i tij do të qëndrojë përgjithmonë, duke u bazuar në drejtësi. Perëndia e gjithëpushtetshme vendosi kështu, dhe do ta realizojë këtë.

♦ Territori i fisit të parë që pushtuan asirianët, do të jetë ai i pari që të gëzojë shërbimin e Mesisë. ♦♦ Dekapoli i ardhshëm ♦♦ ose: Ti e shton kombin. Aluzion i mundshëm për shtimin e jobebrenjve në komunitetin e besimtarëve (Kishë) si pasojë e shërbimit të Mesisë në Galileë. • ose: çudibërës. •• Ai do të jetë Ati (d.m.th. bariu) i popullit të tij – pikërisht ajo cilësi që nuk e kishin mbretërit e Izraelit (ata ishin të këshilluar keq, pa fuqi në luftë, jo barinj të popullit, dhe nuk i sollën popullit as paqe e as lulëzim).

Zoti do të ndëshkojë Izraelin

⁸Zoti e ka nxjerrë vendimin e tij gjyqësor kundër mbretërisë së Izraelit, kundër pasardhësve të (Jakov) Izraelit. ⁹Mbarë populli i Izraelit, të gjithë ata që banojnë në qytetin e Shomronit, do ta kuptojnë se këtë e

bëri Ai. Tani ata janë kryelartë dhe arrogantë. Ata thonë: ¹⁰«Ndërtesat me tulla u shembën, por ne do t'i zëvendësojmë me ndërtesa guri. Traversat prej mani u thyen, por ne do t'i zëvendësojmë me cedrat më të mira.»

¹¹Zoti nxiti armiqtë e tyre për t'i sulmuar. ¹²Siria nga lindja dhe Filistia nga perëndimi kanë hapur gojën për të përpirë Izraelin. Por edhe atëherë zemërimi i Zotit nuk pushoi; dora e tij është ende e shtrirë për të ndëshkuar.

¹³Populli i Izraelit nuk u kthye ende; megjithëse i ndëshkoi Zoti, ata nuk u kthyen tek Ai. ¹⁴Në një ditë të vetme Zoti do t'i ndëshkojë udhëheqësit e Izraelit bashkë me popullin e tij; do t'i prejë fund e krye. ¹⁵Pleqtë janë kreu, kurse profetët mashtrues janë fundi. ¹⁶Ata që e udhëhoqën këtë popull, e çuan në rrugë të gabuara dhe e ngatërruan krejt. ¹⁷Prandaj Zoti nuk do të lejojë që ndokush t'i shpëtojë dënimit, dhe nuk do të tregojë mëshirë ndaj asnjërës prej vejushave dhe jetimëve, sepse mbarë populli doli i pabesë, dhe gjithçka që thotë, është e keqe. Por edhe atëherë zemërimi i Zotit nuk do të mbarojë; dora e tij është ende e shtrirë për të ndëshkuar.

¹⁸E keqja e popullit digjet si zjarri që përpin drizat dhe gjëmbat. Ajo digjet si zjarri në pyll, i cili lëshon vorbulla tymi. ¹⁹Meqë Zoti i gjithëpushtetshëm zemërohet, ndëshkimi i tij digjet si zjarri në mbarë vendin; shkatërron popullin dhe secili përpiqet të ikë. ²⁰Gjithkund në fushë njerëzit rrëmbejnë edhe një thërrime ushqimi që mund të gjejnë, por uria e tyre nuk shuhet kurrë. Ata hanë madje edhe fëmijët e tyre! ²¹Popujt e Mënashaut dhe të Efraimit e sulmojnë njëri-tjetrin, ndërsa së bashku sulmojnë Judën. Por edhe atëherë zemërimi i Zotit nuk do të mbarojë; dora e tij është ende e shtrirë për të ndëshkuar.

10 Ju jeni të humbur! Ju bëni ligje të padrejta për ta shtypur popullin tim. ²Ja si i pengoni të varfrit, që të mos i fitojnë të drejtat e tyre dhe drejtësinë. Ja si ua merrni pasurinë vejushave dhe jetimëve. ³Çfarë do të bëni kur t'ju ndëshkojë Zoti? Çfarë do të bëni kur t'ju sjellë fatkeqësi nga një vend i largët? Ku do të vraponi për të kërkuar ndihmë? Ku do ta fshihni pasurinë tuaj? ⁴Do të vriteni në betejë ose do të ziheni rob luftime. Por edhe atëherë zemërimi i Zotit nuk do të mbarojë; dora e tij është ende e shtrirë për të ndëshkuar.

Perandori asirian si vegël e Zotit

⁵Zoti tha: «O Asiri! Unë e përdor Asirinë për t'i ndëshkuar ata, me të cilët zemërohem. ⁶E dërgova për të sulmuar një komb të pabesë, një popull që më zemëroi. E dërgova për ta plaçkitur, për ta vjedhur dhe për ta shkelur popullin si baltën në rrugë.»

⁷Por perandori asirian mendon të zbatojë planet e tij të dhunës. Ai është i vendosur për të shkatërruar shumë kombe. ⁸Ai mburret: 'Çdo komandant i imi është një mbret! ⁹I munda qytetet Kalne dhe Karkemish, Hamat dhe Arpad. I munda Shomronin dhe Damaskun. ¹⁰E shtriva dorën time për t'i ndëshkuar ato mbretëri ku adhurohen idhujt, idhujt që janë më të shumtë se idhujt e Jerusalemit dhe ata të Shomronit. ¹¹Shomronin e shkatërrova bashkë me të gjithë idhujt e tij, dhe kështu do të veprojmë edhe me Jerusalemin dhe me figurat që adhurohen atje.' ⁷

¹²Por Zoti thotë: «Kur ta mbaroj atë që po bëj në malin e Cionit dhe në Jerusalem, do të ndëshkoj perandorin e Asirisë për të gjithë krenarinë dhe mendjemadhësinë e tij.»

¹³Perandori i Asirisë mburret duke thënë: «Këtë e kam bërë vetë. Unë jam i fortë, i urtë dhe i mprehtë. Unë i fshiva kufijtë midis kombeve dhe mora depot e tyre. Si dem, i shkela popujt që banojnë atje. ¹⁴Kombet e botës ishin si çerdhet e zogjve, dhe ua mblodha pasurinë me shumë lehtësi; më lehtë sesa vezët. Asnjë krah nuk u lëviz për të më trembur; asnjë sqep nuk u hap për të më bërtitur!

¹⁵A mund të pretendojë sëpata se është më e madhe se njeriu që e përdor? A është sharra më e rëndësishme se njeriu që sharron me të? Njeriu nuk e ngre shkopi; shkopi e ngre njeriu.»

¹⁶Zoti i gjithëfuqishëm do të dërgojë murtajë për t'i ndëshkuar ata që janë të ushqyer mirë. Ata do të kenë në trup një zjarr që digjet pa pushim. ¹⁷Perëndia, drita e Izraelit, do të bëhet zjarr. Perëndia e shenjtë e Izraelit do të bëhet flakë që për një ditë të vetme, do t'i përpijë të gjitha, madje edhe drizat e gjembat.

¹⁸Pyjet madhështore dhe kopshtet e pemëve do të shkatërrohen njësoj siç e shkatërron njeriu një sëmundje vdekjeprurëse. ¹⁹Do të mbeten aq pak pemë, saqë do të mund t'i numërojë edhe një fëmijë.

Do të kthehet vetëm një tepricë

²⁰Po vjen koha kur izraelitët që mbeten gjallë, nuk do të mbështeten në kombin që gati i shkatërroi. Ata do të besojnë në Zotin, Perëndinë e shenjtë të Izraelit. ²¹Një tepricë e popullit të Izraelit do të kthehet te Perëndia e fuqishme. ²²Edhe në qoftë se tani ka aq izraelitë sa ka kokrriza rëre në det, nga mërgimi do të kthehet vetëm një tepricë. Popullin po e pret shkatërrimi dhe ai e meriton. ²³Po, Zoti i gjithëpushtetshëm do të shkaktojë shkatërrim në gjithë vendin, sipas fjalës së tij.

Zoti do të ndëshkojë Asirinë

²⁴Zoti i gjithëpushtetshëm i thotë popullit të tij që banon në Cion: «Mos kini frikë nga asirianët, megjithëse ata ju shtypin ashtu siç bënin edhe egjiptianët. ²⁵Edhe pak dhe nuk do t'ju ndëshkojë më, dhe pastaj do t'i shkatërroj ata. ²⁶Unë, Zoti i gjithëpushtetshëm, do t'i rrah me kamxhikun tim, siç rraha popullin e

Midjanit në shkëmbin e Orevit. Do ta ndëshkoj Asirinë, siç ndëshkova Egjiptin. ²⁷Kur të vijë ajo kohë, do t'ju liroj nga pushteti i Asirisë, dhe barra e tyre nuk do t'ju rëndojë më në supe.

Pushtuesi sulmon

²⁸Ushtria e armikut e ka pushtuar qytetin Aji. Ata kanë kaluar nëpër Migron. Rezervat e tyre i lanë në Mikmas!²⁹Ata e kanë kaluar shtegun dhe po e kalojnë natën në Geva! Qytetarët e Ramës janë tmerruar dhe populli i qytetit të mbretit Shaul ka ikur!³⁰Thërritni, o popull i Gallimit! Dëgjo, o popull i Laishahut! Përgjigju, o popull i Anatotit!³¹Popujt e Madmenahut dhe të Gevimit po vrapojnë për të shpëtuar jetën.³²Sot armiku është në qytetin Nov, dhe atje kërcënon duke bërë shenjë me grusht drejt malit të Cionit, qytetit të Jerusalemit.³³Zoti i gjithë pushtetshëm do t'i bëjë të bien si degët e pemës që rrëzohet me kris-më kur pritet. Më madhështorët dhe më të lartët prej tyre do të priten dhe do të turpërohen.³⁴Zoti do t'i presë si pemët në mes të pyllit që priten me sëpata, siç rrëzohen përdhe pemët madhështore të Libanit!

Mbretëria paqësore në Izrael

11 Dinastia mbretërore e Davidit i ngjan pemës së prerë: sikurse rriten degë të reja nga cungu, ashtu do të lindë një mbret i ri prej pasardhësve të Davidit. ♦ ²Shpirti i Zotit do t'i japë urtësi, zotësi dhe aftësi për të sunduar popullin e tij. Ai do ta njohë vullnetin e Zotit, do të ketë respekt për të ³dhe do të gjejë kënaqësi duke e dëgjuar. Ai nuk do të gjykojë nga pamja e jashtme, as nga fjalët që thuhet; ⁴do t'i sundojë të varfrit me drejtësi dhe do t'i mbrojë të drejtat e të pambrojturve. Njerëzit do të ndëshkohen me urdhrin e tij, ndërsa njerëzit e këqij do të vdesin. ♦ ♦ ⁵Ai do ta gjykojë popullin e vet me drejtësi dhe me paanshmëri. ⁶Ujqit dhe delet do të banojnë së bashku në paqe, dhe leopardët do të rrinë shtrirë me kecat. Viçat dhe këlyshët e luanëve do të kullosin së bashku dhe fëmijët e vegjël do t'i ruajnë. ⁷Lopët dhe arushat do të ushqehen së bashku, dhe viçat dhe këlyshët e tyre do të rrinë shtrirë në paqe. Luanët do të ushqehen me kashtë ashtu si bagëtitë. ⁸Madje as foshnja nuk do të rrezikohet në qoftë se luan pranë gjarprit helmues. ⁹Në Cion, në malin e shenjtë të Perëndisë, nuk do të ketë gjë dëmtuese ose të keqe. Vendi do të jetë po aq i mbushur me njohjen e Zotit, sa janë të mbushura detet me ujë.

♦ **Katastrofa që do të bjerë mbi Judën dhe Izraelin do të ndikojnë madje edhe në dinastinë davidike, por ndryshe nga pema asiriane që kurrë nuk do të rritet përsëri, pikënisja e rritjes së saj të re është një njeri i vetëm, Mesia, pinjollit, i cili do të ketë cilësitë e figurave të famshme të historisë së Izraelit: Solomoni, Gidoni dhe Davidi, por ato cilësitë do të jenë mbinatyrore (urtësia dhe mprehtësia për sundimin e kombit, këshilla dhe fuqia për luftë e njohuri dhe frika e Zotit për udhëheqjen shpirtërore ♦ ♦ Jo të gjithë do të vijnë turma-turma në Jerusalem (rr. 10).**

Populli i mërguar do të kthehet

¹⁰Po vjen dita kur mbreti i ri nga dinastia e Davidit do të jetë fener për kombet. Ata do të mbledhen në qytetin e tij mbretëror për ta nderuar. ¹¹Kur të vijë ajo ditë, Zoti do ta përdorë përsëri fuqinë e tij për t'i kthyer në shtëpi ata që janë nga populli i tij në Asiri dhe në Egjipt, në Patros, Nubi, Elam, Babiloni dhe në Hamat, në krahinat e largëta bregdetare dhe në ishujt e detit.

¹²Zoti do të ngrejë një shenjë për t'u treguar kombeve që ai po e mbledh rishtas popullin e shpërndarë të Izraelit dhe të Judës, për ta kthyer nga të katër anët e botës. ¹³Mbretëria e Izraelit nuk do të ketë më zili për mbretërinë e Judës, dhe as Juda nuk do të jetë më armik i Izraelit. ¹⁴Së bashku ata do t'i sulmojnë filistenjtë nga perëndimi dhe do t'i plaçkitin popujt që banojnë nga lindja: do t'i pushtojnë popujt e Edomit dhe të Moavit, ndërsa popujt e Amonit do t'u nënshtrohen.

¹⁵Zoti do ta thajë Gjirin e Suezit dhe me një erë të ftohtë do ta thajë edhe lumin Euftrat, duke lënë vetëm shtatë përranj të vegjël, në mënyrë që cilido të mund t'i kalojë. ¹⁶Pastaj do të hapet një rrugë e madhe për ata (të popullit të tij, Izraelit), që mbijetuan në Asiri, ashtu siç ndodhi me të parët e tyre, kur dolën nga Egjipti.

Këngë falënderimi

12 Po vjen dita kur do të këndohet: «Të lavdëroj, o Zot! Zemëroheshe me mua, por tani më ngushëllon dhe nuk zemëroheshe më. ²Perëndia është shpëtimtari im: do t'i besoj dhe nuk do të kem frikë. Zoti më jep forcë e fuqi: ai është shpëtimtari im. ³Ashtu siç i sjell gëzim të eturit uji i freskët, ashtu edhe populli i Perëndisë gëzohet kur e shpëton.»

⁴Po vjen dita kur do të këndohet: «Falënderojeni Zotin! Shpallni me zë të lartë se kush është Perëndia juaj! Tregojani të gjitha kombeve atë që bëri! Tregojuni sa i madh është Ai! ⁵Këndojini Zotit për gjërat e mëdha që bëri. Ta dëgjojë lajmin mbarë bota! ⁶Kushdo që banon në Cion, të thërrasë e të këndojë! Perëndia e shenjtë e Izraelit është e madhe dhe banon mes popullit të tij.»

Perëndia do të ndëshkojë Babiloninë ♦

13 Kjo është profecia rreth Babilonisë, ♦ ♦ të cilën Isaia, biri i Amocit, e mori nga Perëndia. ²Ngrini flamurin e luftës në majë të kodrës së zhveshur! Thërritni ushtarët dhe ngrini dorën si

sinjal që të sulmohen portat e qytetit krenar. ³Zoti i ka thirrur ushtarët e tij krenarë ♦♦♦për një luftë të shenjtë, për të ndëshkuar ata, me të cilët është zemëruar.

⁴Dëgjoni zhurmën në male – zhurma e një grumbulli të madh popujsh, zhurma e kombeve dhe e mbretërive që po mblidhen. Zoti i ushtrive po i përgatit trupat e tij për luftë. ⁵Ata vijnë nga vendet e largëta në skajet e botës. Zoti po vjen i zemëruar për të shkretuar mbarë vendin.

⁶Bërtitni nga dhembja! Po afrohet dita e Zotit, dita kur i Gjithëpushtetshmi do të shkaktojë shkatërrim.

⁷Krahët e të gjithëve do të dobësohen, dhe zemra e secilit do të moliset. ⁸Ata të gjithë do të tmerrohen dhe do t'i zërë vuajtja, si vuajtjet e gruas që lind. Do ta shohin njëri-tjetrin të pushtuar nga frika, dhe do t'u skuqen faqet nga turpi. ⁹Po vjen dita e Zotit – ajo ditë e egër e zemërimit dhe e tërbimit të tij. Toka do të bëhet si shkretëtira, dhe çdo mëkatar do të shkatërrohet. ¹⁰Çdo yll dhe çdo yllësi do të pushojë së ndrituri; dielli do të jetë i errët kur të lindë, dhe hëna nuk do të ndriçojë.

¹¹Zoti thotë: «Do të sjell fatkeqësi mbi tokë dhe do t'i ndëshkoj të gjithë njerëzit e këqij për mëkatet e tyre. Do ta poshtëroj cilindo që është mendjemadh, dhe do ta ndëshkoj cilindo që është kryelartë dhe mizor.

¹²Ata që do të mbeten gjallë, do të jenë më të rrallë se ari. ¹³Do të bëj që të dridhet qielli, dhe toka do të largohet nga orbita e saj ditën kur unë, Zoti, do ta tregoj zemërimin tim.

¹⁴Të huajt që banojnë në Babiloni do të ikin në vendet e tyre duke u shpërndarë si drerët që ikin nga gjahtarët, si delet pa bari. ¹⁵Kush kapet, do të vritet me thikë. ¹⁶Ndërsa ata rrinë e vështrojnë në pamundësi për t'u ardhur në ndihmë, foshnjat do t'u dërrmohen për vdekje, shtëpitë do t'u plaçkiten, dhe gratë do t'u përdhunohen.

¹⁷Zoti thotë: «Po i nxit medasit për të sulmuar Babiloninë. Ata nuk blihen me argjend dhe nuk gënjejnë nga ari. ¹⁸Ata do t'i vrasin të rinjtë me harqet dhe shigjetat e tyre. Nuk do të tregojnë mëshirë për foshnjat dhe për fëmijët. ¹⁹Babilonia është perandoria më e bukur nga të gjitha; ajo është krenaria e popullit të saj. Por unë, Zoti, do ta rrëzoj Babiloninë siç rrëzova Sodomën dhe Gomorën! ²⁰Atje nuk do të banojë më askush. Atje nuk do ta ngrejë kurrë tendën e tij asnjë arab endacak; as bari nuk do ta kullojë më kopenë e tij atje. ²¹Në këtë vend do të banojnë kafshët e shkretëtirës dhe kukuvajkat do t'i ndërtojnë atje çerdhet e tyre. Atje do të banojnë strucët, kurse cjeptë e egër do të kërcejnë nëpër gërmadha. ²²Kullat dhe pallatet do të ushtojnë nga thirrjet e hienave dhe të çakajve. Babilonisë i erdhi fundi. Ajo i ka ditët të numëruara.

♦ Sfondi i këtyre profecive është kryesisht kanosja e Asirisë që do të ishte agent (aleat) i Zotit për të ndëshkuar shumë popuj të Lindjes së Afërt. ♦♦ Do të jetë fillimisht paralajmërim drejtuar Hizkijës që të mos ndërlikohet në aleancën me Babiloninë kundër Asirisë. ♦♦♦ f.fj. shenjtërit e mi, d.m.th. agjentët e Zotit për t'ia arritur qëllimit të tij. Këto ditë e fundit përshkruhen në formën e trazirës kozmike që simbolizon përmbytjen e fuqive botërore që pasqyrojnë me radhë fuqitë shpirtërore që i kontrollojnë.

Kthimi i të mërguarve

14 Zoti do të ketë mëshirë për popullin e tij, izraelitët, dhe do t'i zgjedhë përsëri, ndërsa të huajt do të vijnë për të banuar atje bashkë me ta. ²Shumë kombe do t'i ndihmojnë izraelitët të kthehen në vendin që u kishte dhënë Zoti, dhe atje kombet do t'u shërbejnë si skllëvër. Ata që dikur e pushtuan Izraelin tani do të pushtohen nga Izraeli dhe populli izraelit do t'i sundojë ata që dikur i shtypnin.

Perandori i Babilonisë dhe bota e të vdekurve

³Zoti do t'i japë popullit të Izraelit ngushëllim për dhembjen, vuajtjen, dhe për punën angari. ⁴Kur të bëjë kështu, ata do ta përqeshin mbretin e Babilonisë duke thënë: «Ra mbreti mizor! Nuk do të shtypë kurrë askënd! ⁵Zoti i dha fund pushtetit të sundimtarëve të këqij, ⁶të cilët i mbanin të nënshtruar popujt me zemërim dhe nuk pushonin së shtypuri kombet që kishin mundur. ⁷Tani, më në fund, mbarë bota gëzon qetësi dhe paqe, dhe secili këndon nga gëzimi. ⁸Selvitë dhe cedrat e Libanit gëzohen për mbretin e rënë, sepse tani që ai u zhduk nuk ka askënd për t'i prerë!♦

⁹Bota e të vdekurve përgatitet për të mirëpritur perandorin e Babilonisë. Shpirtrat e atyre që ishin të pushtetshëm në botë, lëvizin. Shpirtrat e mbretërve ngrihen nga fronet e tyre. ¹⁰Ata të gjithë i thërrasin atij: «Tani je po aq i dobët sa ne! Ti je njëri prej nesh!» ¹¹Ti ishe dikur i nderuar me muzikën e harpave, por tani je në botën e të vdekurve. Je i shtrirë në një shtrat vemjesh dhe je mbuluar me një batanie krimbash. ¹²Perandori i Babilonisë, yll ndriçues i mëngjesit, ti ke rënë nga qielli! Në të kaluarën munde kombe të tjera, por tani ke rënë përtokë. ¹³Ti ishe i vendosur të ngriheshe gjer në qiell për ta vendosur fronin tënd mbi yjet më të larta. Ti mendove se do të rrije ulur si mbreti në malin në veri ku mblidhen perënditë. ♦♦ ¹⁴Ti the se do të ngriheshe gjer në majat e reve për të qenë si i Gjithëpushtetshmi. ¹⁵Por, në vend të kësaj, ti ke zbritur në pjesën më të thellë të botës së të vdekurve.♦♦♦

¹⁶Të vdekurit do të të shikojnë ngultas dhe do të të vështrojnë gojëhapur. Ata do të pyesin: «A është ky ai që tundi tokën dhe bëri të dridheshin mbretëritë? ¹⁷A është ky njeriu që shkatërroi qytete të tëra dhe e shndërroi botën në shkretëtirë? A është ky njeriu që nuk çliroi kurrë të burgosurit?» ¹⁸Të gjithë mbretërit e

tokës prehen në varret e tyre madhështore, ¹⁹ndërsa ti nuk ke asnjë varr, dhe kufoma jote hidhet jashtë për t'u kalbur. Ajo është mbuluar nga trupat e ushtarëve të vrarë në betejë, e hedhur bashkë me ta në një gropë shkëmbi dhe e shkelur me këmbë. ²⁰Meqë rrënove vendin dhe vrave popullin tënd, nuk do të varrosesh si mbretërit e tjerë. Asnjëri prej familjes sate të keqe nuk do të mbetet gjallë. ²¹Të fillojë masa-kra! Bijtë e këtij mbreti do të vdesin për shkak të mëkateve të të parëve të tyre. Asnjëri prej tyre nuk do të sundojë, as do ta mbushë botën me qytete!»

♦ Mbretërit asirianë e kishin zakon të plaçkitnin pyjet e Libanit për dru. ♦♦ Ekuivalenti kananas i malit Olimp, shtëpisë së perëndive. Ylli i mengjesit ishte hyjni kryesore kananase, e jo Satani. Bëhet fjalë për Sargonin, perandorin asirian: vdiq kur ishte në fushatë dhe nuk ka pasur varrim shtetëror (shih rr. 18). ♦♦♦ Aludim për skutat e thellësisë së botës së vdekjes: tema që do të zhvillohet në DhR. Jeta atje jep të kuptojë pothuajse pezullim ekzistence.

Perëndia do të shkatërrojë Babiloninë

²²Zoti i gjithëpushtetshëm thotë: «Unë do ta sulmoj Babiloninë dhe do ta shkatërroj. Nuk do të lëshoj asgjë – asnjë fëmijë, askush nuk do të mbetet gjallë. Këtë e kam vendosur unë, Zoti. ²³Do ta shndërroj Babiloninë në kënetë, dhe kukuvajkat do të banojnë atje. Do ta fshij Babiloninë me një fshesë që do të fshijë gjithçka. Këtë e kam vendosur unë, Zoti i gjithëpushtetshëm.»

Perëndia do të shkatërrojë asirianët

²⁴Zoti i gjithëpushtetshëm është përbetuar: «Ajo që planifikova, do të realizohet. Ajo që vendosa të bëja, do të bëhet. ²⁵Do t'i shkatërroj asirianët në vendin tim (të Izraelit) dhe do t'i shkel me këmbë në malet e mia. ♦ Unë do ta çliroj popullin tim nga zgjedha e asirianëve dhe nga barrët që duhej të mbante. ²⁶Ky është plani im për botën, dhe dora ime është ende e shtrirë për të ndëshkuar kombet.»

²⁷Zoti i gjithëpushtetshëm është i vendosur ta bëjë këtë; ka shtrirë dorën e tij për të ndëshkuar dhe askush nuk mund ta pengojë.

♦ aludim për vitin 701 p.e.s, kur ushtria asiriane e Sinakeribit u asgjësua në mënyrë të mbinatyrshme.

Zoti do të shkatërrojë filistenjtë

²⁸Kjo është profecia që u shpall në vitin kur vdiq mbreti Ahaz. ♦

²⁹O popull i Filistisë, shkopi që ju rrihte u thye. ♦♦ por nuk keni asnjë arsye për t'u gëzuar. Kur një gjarpër ngordh, ai zëvendësohet nga më i keqi. Nga veza e gjarprit del një nepërkë që lëviz rrufeshëm. ³⁰Zoti do të bëhet bari për më të varfrit e popullit të tij dhe do të bëjë që ata të banojnë të sigurt. Por ai do të dërgojë një uri të tmerrshme tek ju, filistenj, dhe nuk do të lejojë që ndokush prej jush të mbetet gjallë.

³¹Bërtitni dhe thërritni për ndihmë, ju të gjitha qytetet e filistenjve! Tmerrohuni, ju të gjithë! Një re tymi po afrohet nga veriu – është një ushtri që nuk ka frikacakë në radhët e saj.

³²Si do t'u përgjigjemi lajmëtarëve që vijnë te ne nga Filistia? ♦♦♦ Do t'u themi se Zoti ka themeluar Cionin dhe se populli i tij që vuan, do të gjejë atje strehim të sigurt.

♦ 716 p.e.r. Ahaz është shkurtim për Jehoahaz (Jauhazi i mbishkrimeve asiriane).

♦♦ Aludim për perandorin asirian Tiglat-Pilezer III ose Shalmanezeri V që kishte vdekur pak më parë. ♦♦♦ Pas politikës pro-asiriane të Ahazit, filistenjtë tani e nxitnin Hizkijën të bashkohej me ta në një komplot kundër asirianëve.

Zoti do të shkatërrojë Moavin

15 Kjo është profecia për Moavin ♦: Qyteti i Arit dhe ai i Kirit u shkatërruan brenda një nate të vetme, kurse vendin e Moavit e mbulon heshtja.

²Populli i Divonit ngjitet në kodër për të qarë në shenjtërore. Populli i Moavit vajton me pikëllim qytetet Nevo dhe Medeva; ata kanë rruar kokat dhe mjekrat nga hidhërimi.

³Populli në rrugë është veshur me thasë; në sheshet e qytetit dhe në çatitë e shtëpive njerëzit po qajnë dhe vajtojnë.

⁴Banorët e Heshbonit dhe të Elealeut thërrasin, dhe thirrja e tyre dëgjohej gjer në Jahac. Madje edhe ushtarët dridhen; kanë humbur guximin. ⁵Zemra ime thërret për Moavin! Populli ka ikur në qytetin Coar ♦♦ dhe në qytetin Eglat-Shëlishija. Disa ngjiten në rrugë për në Luhit, duke qarë; disa ikin në Horonaim, duke vajtuar. ⁶Përroi i Nimrimit është tharë; bari pranë tij është tharë dhe nuk ka mbetur më asnjë bimë e gjelbër.

⁷Populli kalon nëpër Luginën e Shelgjeve ♦♦♦ duke u përpjekur të ikë me tërë pasurinë e tij. ⁸Gjithkund në kufijtë e Moavit dëgjohej të qara. Ato dëgjohej edhe në qytetet Eglaim dhe Beerelim. ⁹Në qytetin Divon lumi është i gjakosur, dhe Perëndia po i përgatit popullit atje diçka më të keqe. Po, do të ketë masakër për të gjithë ata që mbeten në Moav.

♦ Moavi kishte lidhje gjaku me Izraelin, por nga ana fetare ishte ndikim i kobshëm. Moavasi kërkuan ta mallkonin Izraelin, por më vonë vendi i tyre u bë strehë për izraelitët që po ikin.

♦♦ d.m.th. në Edom për të kërkuar strehë nga pushtimi i Jaravamit II ose ndoshta nga pushtimi asirian. ♦♦♦ Kalimi kufitar për në Edom.

Gjendja e keqe e Moavit

16 Nga qyteti Sela në shkretëtirë populli i Moavit dërgon një qengi ♦ si dhuratë për sundimtarin e Jerusalemit.

²Ata presin në brigjet e lumit të Arnonit dhe enden poshtë e lart, si zogj të dëbuar nga çerdhet e tyre.

³Ata i thonë popullit të Judës: «Na thoni çfarë duhet të bëjmë. Na mbroni si një pemë që hedh hijen e saj në vapën e mesditës, që të pushojmë në hijen tuaj. Ne jemi refugjatë; na fshihni atje ku nuk na gjen dot njeri. ⁴Na lejoni të rrimë në vendin tuaj. Na mbroni nga ata që na ndjekin».

(Shtypja dhe shkatërrimi do të marrin fund, dhe ata që po e shkretojnë vendin, do të largohen. ⁵Pastaj njëri nga pasardhësit e Davidit do të bëhet mbret dhe ai do ta drejtojë popullin me besnikëri dhe dashuri. Ai do të priret të bëjë atë që është e drejtë, dhe do të kujdeset që të zbatohet drejtësia.)

⁶Populli i Judës thotë: «Ne kemi dëgjuar se sa krenar është populli i Moavit. Ne e dimë se ata janë kryelartë dhe mendjemdhenj, por mburrja e tyre ♦♦ është e kotë.»

⁷Populli i Moavit do të qajë për shkak të andrallave që po pëson. Ata të gjithë do të qajnë, kur të kujtojnë ushqimin e mirë që hanin në qytetin Kir-Heres.

Do të dëshpërohen. ⁸U shkatërruan fermat afër Heshbonit dhe vreshtat e Sivmas – ato vreshta, vera e të cilave dehte sundimtarët e kombeve.

Dikur vreshtat shtriheshin deri në qytetin Jazer, dhe drejt lindjes në shkretëtirë, pastaj drejt perëndimit nga ana tjetër e Detit të Vdekur. ⁹Tani qaj për vreshtat e Sivmas, siç qaj për ato të Jazerit. Më rrjedhin lot për Heshbonin dhe Elealeun, sepse nuk kanë vjelje rrushi për të gëzuar zemrën e popullit.

¹⁰Tani askush nuk gëzohet më në fushat pjellore. Askush nuk thërret dhe nuk këndon në vreshta. Askush nuk shtrydh rrushin për të bërë verë; britmat e gëzimit mbaruan. ¹¹Rënkoj nga trishtimi për Moavin, me hidhërim për Kir-Heresin.

¹²Populli i Moavit po lodhet duke shkuar në shenjtëroret malësore dhe në tempujt e tyre për t'u lutur, por më kot ♦♦

¹³Kjo ishte porosia që Zoti më dha më parë rreth Moavit. ¹⁴E tani Zoti thotë: «Pikërisht brenda tre vjetësh, pasuria e madhe e Moavit do të zhduket. Prej njerëzve të shumtë të tij do të mbetet gjallë vetëm një tepricë, madje një tepricë e dobët.»

♦ Kjo profeci u dha fillimisht në kontekstin e një paralajmërimi kundër bashkimit me Moavin për të formuar një aleancë kundërasiriane. ♦♦ Këtë propozim e refuzuan izraelitët, siç duket, sepse movasit kishin dalë të pabesë në raste të tjera. ♦♦♦ Kështu theksohen kotësitë e fesë pagane.

Zoti do të ndëshkojë Sirinë dhe Izraelin

17 Zoti thotë: «Damasku nuk do të jetë më qytet; do të jetë vetëm një grumbull gërmadhash. ²Atëherë qytetet e Sirisë do të jenë të shkreta. Ato do të jenë kullotë për delet e bagëtinë, të cilat nuk do t'i dëbojë askush. ³Izraeli do të jetë pa mbrojtje dhe Damasku ♦ do të humbasë pavarësinë e tij. Ata sirianë që do të mbeten gjallë, do të turpërohen si populli i Izraelit. Këtë e kam vendosur unë, Zoti i gjithëpushtetshëm.»

⁴Zoti tha: «Po vjen dita kur madhështia e Izraelit do të mbarojë, kurse pasuria e tij do të zëvendësohet nga varfëria. ⁵Izraeli do të jetë si fusha ku është prerë dhe korrur drithi, i shkretë si fusha në luginën e Refaimit, e zhveshur pas kalimit të korrësve. ⁶Vetëm pak njerëz do të mbeten gjallë, dhe Izraeli do të jetë si një ulli nga i cili janë vjelur të gjithë ullinjët, përveç dy ose tre korrave në majë ose një tepricë që mbetet në degët e poshtme. Këtë e kam vendosur unë, Zoti, Perëndia e Izraelit.

⁷Kur të vijë ajo ditë, populli do t'i drejtohet krijuesit të tij për ndihmë, Perëndisë së shenjtë të Izraelit. ⁸Ata nuk do të mbështeten më në altarët që kanë bërë me duart e tyre, as nuk do të besojnë në prodhimin e duarve të tyre – statujat e perëndeshës Ashera dhe në altarët për djegien e temjanit.

⁹Kur të vijë ajo ditë, qytetet e mbrojtura mirë do të shkretohen, dhe do të mbeten gërmadha si qytetet që braktisën horasit dhe amorasit, kur ikën nga populli i Izraelit. ¹⁰O Izrael, ti e ke harruar Perëndinë që të shpëton dhe që të mbron si shkëmbi madhështor. Në vend të kësaj, ti mbjell kopshte të shenjta për të adhuruar një perëndi të huaj. ¹¹Por edhe në qoftë se bimësia do të fillonte të rritej dhe të lulëzonte qysh në mëngjesin kur e mbolle, nuk do të kishte të korra. Do të kishte vetëm andralla dhe dhembje të pashërueshme.

♦ Sfondi i kësaj profecie është pushtimi i Judës nga Izraeli dhe Siria më 734 p.e.r. Izraeli dënohet me mërgim për shkak të idhujtarisë të hapur. Sirinë do ta gjejë fati i merituar nga duart e Asirisë.

Disfata e kombeve kundërshtare

¹²Kombet e fuqishme turbullohen me një zhurmë si gjëmimi i detit, si përplasja e valëve gjigjante.

¹³Kombet përparojnë si valët, por Zoti i qorton dhe ato zmbropsen, të fshehura si pluhuri në shpatin e kodrës, si kashta në vorbull. ¹⁴Në mbrëmje ato shkaktojnë tmerr, ndërsa në mëngjes ikin. Ky është fati i të gjithë atyre që plaçkitin vendin tonë.

Zoti do të ndëshkojë Nubinë

18 Përtej lumenjve të Nubisë ndodhet një vend ku dëgjohet përplasja e krahëve. ²Nga ai vend ambasadorët udhëtojnë me anije xunkthi përgjatë rrjedhës së Nilit. Kthehuni në shtëpi, o lajmëtarë të shpejtë! Çoni një lajm në vendin tuaj të ndarë nga lumenjtë, në kombin tuaj të fortë, te populli juaj i lartë dhe me lëkurë të lëmuar, që ngjall frikë në mbarë botën.

³Dëgjoni, të gjithë ju që banoni në botë. Kërkoni me sy një flamur, sinjalin që do të ngrihet në majat e maleve! Pritni me veshët tuaj tingëllimin e borisë! ⁴Zoti më tha: «Do të shikoj poshtë nga qielli me po atë qetësi që formohet vesa në netët e ngrohta të periudhës së të korrave, me po atë kthjelltësi që ndriçon dielli në pikën e vapës. ⁵Para vjeljes së rrushit, kur nga lulet e hardhisë çel rrushi, armiku do t'i shkatërrojë nubasit po aq lehtë sa i largon thika degët nga hardhia. ⁶Kufomat e ushtarëve do të shtrihen të zbuluara para zogjve dhe kafshëve të egra. Në verë me to do të ushqehen zogjtë, kurse në dimër kafshët.»

⁷Po vjen koha kur Zoti i gjithëpushtetshëm do të pranojë dhurata nga ky vend i ndarë prej lumenjve, ky komb i fortë, ky popull i gjatë dhe me lëkurë të lëmuar, që ngjall frikë në mbarë botë. Ata do të vijnë në malin e Cionit, ku do të adhurohet Zoti i gjithëpushtetshëm.

Zoti do të ndëshkojë Egjiptin

19 Kjo është profecia rreth Egjiptit. ♦ Zoti po i afrohet Egjiptit duke ardhur shpejt mbi një re. Idhujt egjiptianë dridhen para tij dhe popullin e Egjiptit e lëshon zemra. ²Zoti thotë: «Unë do të shkaktoj luftë civile në Egjipt, dhe do ta nxis vëllanë kundër vëllait, fqinjin kundër fqinjit. Qytetet rivale do të luftojnë kundër njëri-tjetrit, mbretërit rivalë do të luftojnë për fuqi. ³Unë do t'i hedh në erë planet e egjiptianëve dhe do ta shkatërroj moralin e tyre. Ata do t'u luten idhujve të tyre për ndihmë, dhe ata do të shkojnë për t'u këshilluar me mediumë dhe për të kërkuar këshillë te shpirtrat e të vdekurve. ⁴Unë do t'i dorëzoj egjiptianët te një tiran, te një mbret mizor, ♦♦ i cili do të sundojë mbi ta. Këtë e kam vendosur unë, Zoti i gjithëpushtetshëm.»

⁵Niveli i ujit në Nil do të jetë i ulët dhe dalëngadalë lumi do të thahet. ⁶Degët e lumit do të fillojnë të mbajnë erë dhe do të thahen. Kallamat dhe xunkthat do të fishken, ⁷dhe të gjitha të lashtat e mbjella gjatë lumit do të thahen dhe do të fshihen nga era. ⁸Të gjithë ata që e sigurojnë jetesën duke peshkuar në Nil, do të vajtojnë; grepat dhe rretat e tyre nuk do të kenë vlerë. ⁹Ata që prodhojnë pëlthurë liri, do të dëshpërohen; ¹⁰endësit dhe zejtarët do të jenë të thyer dhe zemërlëshuar.

¹¹Udhëheqësit e qytetit Coan janë budallenj! Njerëzit më të urtë të Egjiptit japin këshilla të marra! Si guxojnë t'i thonë mbretit se ata janë pasardhësit e njerëzve të shkolluar nga lashtësia dhe pasardhësit e mbretërve? ¹²O mbret i Egjiptit, ku janë këshilltarët e tu të urtë? Ndoshta mund të të tregojnë se cilat janë planet e të Gjithëpushtetshmit për Egjiptin. ¹³Udhëheqësit e Coanit dhe Memfisit janë budallenj.

Mendohej që do ta udhëhiqnin kombin siç duhej, por e kanë udhëhequr në rrugë të gabuar. ¹⁴Zoti bëri që të japin këshilla të gabuara. Si pasojë, Egjipti gabon për gjithçka dhe ecën duke u lëkundur si pijaneci që shket në të vjellat e veta. ¹⁵Askush në Egjipt, qoftë i pasur ose i varfër, qoftë i njohur ose i panjohur, nuk mund të japë ndihmë.

♦ Sfondi i kësaj profecie ishte paralajmërimi i Isaisë drejtuar Hizkijës që të mos bashkohet me aleancën kundër Asirisë. ♦♦ Këta rreshta pasqyrojnë kohët e vështira para se Pianki nubasi të hipte në fron. Ata kanë të bëjnë me rrëzimin e ekonomisë egjiptiane.

Egjipti do të adhurojë Zotin

¹⁶Po vjen koha kur populli i Egjiptit do të jetë më i druajtur sesa gratë. Ai do të dridhet nga tmerrri kur ta kuptojë që Zoti i gjithëpushtetshëm e ka shtrirë dorën e tij për ta ndëshkuar. ¹⁷Egjiptianët do të tmerrohen nga Juda sa herë që t'u kujtohet fati që u ka përgatitur Zoti i gjithë pushtetshëm.

¹⁸Kur të vijë ajo kohë, hebraishtja do të flitet në pesë prej qyteteve egjiptiane. Njerëzit do të betohen atje për emrin e Zotit të gjithëpushtetshëm. Njëri prej qyteteve do të quhet Qyteti i Diellit.

¹⁹Kur të vijë ajo kohë, në Egjipt do të ketë një altar të ngritur për nder të Zotit, ndërsa në kufirin e Egjiptit një shtyllë shkëmbi të ngritur për ta nderuar atë. ²⁰Ato do të shërbejnë si simbole për praninë e Zotit të gjithëpushtetshëm në Egjipt. Kur njerëzit atje të jenë të shtypur dhe ta thërrasin Zotin për ndihmë, ai do të dërgojë dikë për t'i shpëtuar. ²¹Zoti do t'i shfaqet popullit egjiptian dhe ata do ta pranojnë dhe do ta adhurojnë, dhe do t'i sjellin dhurata e flijime. Ata do t'i bëjnë premtime solemne, dhe do t'i mbajnë

premtimet e tyre. ²²Zoti do t'i ndëshkojë egjiptianët, por pastaj do t'i shërojë. Ata do të kthehen tek ai, dhe ai do t'ua dëgjojë lutjet dhe do t'i shërojë.

²³Kur të vijë ajo kohë, midis Egjiptit dhe Asirisë do të ketë një rrugë të gjatë. Njerëzit e këtyre dy vendeve do të udhëtojnë nga një vend në tjetrin, dhe të dy kombet do të adhurojnë së bashku. ²⁴Kur të vijë ajo kohë, Izraeli do të radhitet me Egjiptin dhe Asirinë, dhe të tri këto kombe do të jenë bekim për botën. ♦

²⁵Zoti i gjithëpushtetshëm do t'i bekojë duke thënë: «Unë do të të bekoj, o Egjipt, populli im; ty, o Asiri që të krijova; dhe ty, o Izrael, populli im i zgjedhur.»

♦ Do të ketë harmoni midis të tre shteteve sepse ato të gjitha do të adhurojnë të njëjtin Zot të Izraelit. Duket qartë se bëhet fjalë për rrethanat në kohën e mijëvjeçarit.

Shenja e profetit lakuriq

20 Komandanti i ushtrisë asiriane e sulmoi qytetin Ashdod ♦ të filistenjve nën komandën e Sargonit, perandorit të Asirisë. ²Tre vjet më parë, Zoti i kishte thënë Isaisë, birit të Amocit, të hiqte sandalet dhe thesin e lirit, me të cilin ishte veshur. Ai e dëgjoi, dhe shkoi lakuriq e këmbëzbathur.

³Kur u pushtua Ashdodi, Zoti tha: «Ja, shërbëtori im, Isaia, ka tre vjet që po ec këmbëzbathur. Kjo është shenjë për atë që do t'i ndodhë Egjiptit dhe Nubisë. ⁴Perandori asirian do t'i shpërngulë lakuriq robërit që do të zërë në ato dy vende. Të rinjtë dhe pleqtë do të shkojnë lakuriq dhe këmbëzbathur, me të ndenjura të zhveshura, duke turpëruar Egjiptin. ⁵Ata që i kanë varur shpresat te Nubia dhe janë mburrur me Egjiptin, do të zhgënjehen e do të humbasin shpresat.

⁶Kur të vijë kjo kohë, popujt që banojnë gjatë bregdetit të Filistisë, do të thonë: «Shikoni çfarë u ndodhi njerëzve, tek të cilët shpresonim se do të na mbronin nga perandori i Asirisë! Si do të mbetemi gjallë?»

♦ Sundimtarët nubas të rinj të Ashdodit ishin të ndërlikuar thellësisht në kryengritjen e Ashdodit kundër asirianëve më 712. Siç duket edhe Hizkija donte t'i bashkangjiste këtij kryengritjeje të kotë. Tre vjet më parë Isaia kishte luajtur këtë shëmbëlltje në rolin e Asirisë me kuptimin: tani është kohë të tërihqet dhe të bëhej më i urtë.

Vegimi për rënien e Babilonisë

21 Kjo është profecia rreth Babilonisë. Fatkeqësia do të vijë nga një vend i tmerrshëm si vorbulli që fryn nëpër shkretëtirë. ²Pashë një vegim ku u paraqitën ngjarje mizore, tradhti dhe shkatërrim.

Ushtri e Elamit, ♦ sulmo! Ushtri e Medisë, rrethoju qytetet! Zoti do t'u japë fund vuajtjeve që shkaktoi Babilonia.

³Ajo që pashë në vegim, më mbushi me tmerr dhe dhimbje, si dhimbjet e lindjes. ⁴Më merren mendtë dhe dridhem nga frika. Prisja me padurim që të vinte mbrëmja, por mbrëmja më solli vetëm tmerr.

⁵Në vegim banketi është gati: qilimat janë të shtruara, që mysafirët të ulen mbi to. Ata hanë e pinë. ♦♦ Papritmas jepet urdhri: «Oficierë, përgatitni mburojat!»

⁶Pastaj Zoti më tha: «Shko dhe vër roje, dhe thuaji të raportojë çfarë të shohësh. ⁷Në qoftë se sheh kalorës duke u afruar dy nga dy, dhe njerëz mbi gomarë dhe deve, duhet t'i vështrosh me kujdes.»

⁸Roja thërret: «Zotëri, kam bërë roje ditë e natë.»

⁹Papritmas ja po vijnë! Njerëz mbi kuaj, dy nga dy. Roja jep lajmin: «Ra Babilonia! Të gjithë idhujt që ata adhuronin, janë shtrirë përtokë të copëtuar.

¹⁰O populli im, Izrael, ti u rrahe si gruri, por tani po të shpall lajmin e mirë që dëgjova nga Zoti i gjithëpushtetshëm, Perëndia e Izraelit.

♦ kontingente të huaja në ushtrinë asiriane. ♦♦ aludim për gostinë e Beltashazarit. Lajmi kryesor i profecisë është: Hizkija nuk duhet të ndërlikohet në aleancën kundër Asirisë. Është gjithashtu një lajm ngushëllues drejtuar popullit të shtypur që ta dinë se Zoti i tyre është perëndia e historisë.

Profecia rreth Edomit

¹¹Kjo është profecia rreth Edomit. Dikush më thërret nga Edomi: «O rojë, kur do të mbarojë nata. ♦ Më thuaj kur do të mbarojë?» ¹²Përgjigjem: «Po vjen mëngjesi, por nata ♦ do të vijë përsëri. ♦♦ Në qoftë se dëshiron të më pyesësh përsëri, kthehu dhe pyet!»

♦ Bëhet fjalë për "natën" e pushtimit asirian. Do të jetë fjala për fushatën e Sargonit II më 715.

♦♦ d.m.th. Asirianët do të sulmojnë përsëri.

Profecia rreth Arabisë

¹³Kjo është profecia rreth Arabisë. ♦ Ti populli i Dedanit, karvanët e të cilit fushojnë në tokën e shkretët të Arabisë, ¹⁴jepu të pinë njerëzve të etur që vijnë te ti. Ti popull i Temës, jepu të hanë refugjatëve. ¹⁵Njerëzit ikin për t'u shpëtuar shpatave (asiriane) që janë gati t'i mbytin, nga harqet që janë gati t'i qëllojnë, nga të

gjitha rreziqet e luftës.

¹⁶Pastaj Zoti më tha: «Madhështia e fiseve të Kedarit do të mbarojë brenda një viti. ¹⁷Harkëtarët janë burrat më trima të Kedarit, por vetëm një tepricë do të mbetet gjallë. Këtë e kam vendosur unë, Zoti, Perëndia e Izraelit!»

♦ Do të jetë paralajmërim që të mos bashkohet me fiset arabe (beduinët) në kryengritjen kundër Asirisë, sepse të gjithë ato do të bëhen viktimë të sulmit asirian. Jo vetëm që Zoti di më përpara çfarë do të ndodhë por edhe e ka paracaktuar në dritën e reagimeve të tij ndaj zhvillimeve të mëparshme.

Profecia rreth Jerusalemit

22 Kjo është profecia rreth Jerusalemit? ♦ Çfarë po ndodh? Përse festojnë të gjithë njerëzit e qytetit në çatitë e shtëpive? ²Mbarë qyteti është bërë rrëmujë, i mbushur me zhurmë dhe emocion. A është vrarë njëri nga luftëtarët e tu në dyluftim? ³Jo, të gjithë udhëheqësit e tu ikën; por u zunë rob pa qëlluar as një shigjetë të vetme. ⁴Tani lërmë të qetë për t'i vajtuar të gjithë ata që vdiqën. Mos kërko të më ngushëllosh! ⁵Kjo është kohë paniku, disfate dhe pështjellimi në Luginën e Vegimit, dhe Zoti i gjithëpushtetshëm bëri që ajo të binte mbi ne. Muret e qytetit tonë u bënë copa-copa dhe në kodra ushtojnë thirrjet për ndihmë.

⁶Kalorësit e Elamit ♦♦ erdhën të armatosur me harqe dhe shigjeta. Ushtarët nga Kiri i kishin bërë gati mburojat. ⁷Luginat pjellore të Judës ishin mbushur me karroca; kalorësit qëndronin para portave të qytetit. ⁸Të gjitha mjetet mbrojtëse të Judës u shkatërruan.

Kur ndodhi kjo, ju i nxorët armët nga arsenalit. ⁹⁻¹⁰Ju gjetët vendet ku muret e Jerusalemit kishin nevojë për riparim. Ju inspektuat të gjitha shtëpitë në Jerusalem dhe disa prej tyre i shembët për të marrë shkëmbinj për riparimin e mureve të qytetit. ¹¹Ndërtuat një ujëmbledhës brenda qytetit për të ruajtur ujin që zbriste nga pellgu i vjetër. Por nuk i kushtuat aspak vëmendje Zotit, i cili i planifikoi të gjitha këto shumë kohë më parë, dhe tani i realizoi. ♦♦♦

¹²Zoti i gjithëpushtetshëm ju bëri atëherë thirrje për të qarë e për të vajtuar, për të rruar kokat dhe për t'u veshur me thasë. ¹³Në vend të kësaj, ju e përqeshët dhe festuat. Therët dele dhe bagëti për t'i ngrënë dhe pitë verë. Thatë: «Më mirë të hamë dhe të pimë, se nesër do të vdesim.» •

¹⁴Zoti i gjithëpushtetshëm foli me mua dhe tha: «Kjo e keqe nuk do t'u falet kurrë gjatë tërë jetës. Këtë e kam vendosur unë, Zoti i gjithëpushtetshëm.»

♦ fiffj. rreth Luginës së Vegimit. Lojë fjalësh me luginën e Gehinomit>Jerusalemit. Banorët e këtij qyteti në vend që të pendoheshin (sepse Zoti e kishte shkaktuar këtë ngjarje duke shpresuar se kjo do t'i çonte në pendim) ishin dhënë pas dëfrimit kur u hoq rrethimi më 701. Nënkuptohej se sjellja e shturur e fisnikëve e kishte shkaktuar sulmin asirian që nga fillimi. ♦♦ Këto të gjitha ishin kontingjente të huaja që bënin pjesë në ushtrinë asiriane. ♦♦♦ Në vend që të këshillohen me Zotin për qëllimin e të gjitha këtyre ngjarjeve, ata bënin planet e veta për t'u mbrojtur nga rrethimi asirian i parashikuar. • Ata nuk do të pendoheshin, por vetëm do të dëfrenin.

Paralajmërimi për Shevnën

¹⁵Zoti i gjithëpushtetshëm më tha të shkoj te Shevna, ♦ administratori i pasurisë mbretërore, e t'i them:

¹⁶«Për kë mbahesh ti? Kush të jep të drejtën të zgavrosh për vete një varr në shpatin e kodrës? ¹⁷Megjithëse je me rëndësi, Zoti do të të ngrëjë dhe do të të flakë. ¹⁸Ai do të të ngrëjë si topi dhe do të të flakë në vend më të madh. Atje do të vdesësh pranë karrocave, për të cilat mburreshe aq shumë. Ti je turpi i shtëpisë së zotërisë tënd. ¹⁹Zoti do të të nxjerrë nga zyra dhe do të të zbresë nga pozita e lartë.»

²⁰Zoti i tha Shevnës: «Kur të ndodhë kjo, unë do ta thërras shërbëtorin tim, Eljakimin, birin e Hilkijsë.

²¹Do ta vesh me robën dhe rripin tënd zyrtar, dhe do t'i jap tërë pushtetin që kishe ti. Ai do të jetë si atë për popullin e Jerusalemit dhe të Judës. ²²Unë do t'i jap fuqi të plotë nën mbretin, pasardhësin e Davidit. Ai do të ketë çelësat zyrtarë; askush nuk do ta mbyllë atë që do të hapë ai, dhe askush nuk do ta hapë atë që do të mbyllë ai. ♦♦ ²³Do ta forcoj në pozitën e tij si huri që ngulet në mur. Në nderin e tij do të marrë pjesë mbarë fisi i tij.

²⁴Por të gjithë anëtarët e fisit të tij do t'i bëhen barrë. Ata do të varen tek ai si poçet dhe tasat që varen në kunjat! ♦♦♦ ²⁵Kur të ndodhë kjo, kunji që ishte i ngulur mirë në mur, do të lirohet dhe do të bjerë. E kjo do t'i japë fund gjithçkaje që varej nga ai.» Këtë e ka vendosur Zoti i gjithëpushtetshëm.

♦ Shebna do të jetë me prejardhje egjiptiane (prandaj shqetësimi i tij për ndërtimin e një monumenti funerar i përshtatshëm). Ai do të jetë ndër ata që kërkonin të bindnin Hizkijën të ngrinte krye kundër Asirisë. Mendjemadhësia e tij ishte pa vend duke marrë parasysh krizën e kombit. Në vend që të varrosët në varrin e tij, ai do të vdesë në mërgim, larg atdheut. ♦♦ Shevna është një lloj veziri. Roli i tij na shpjegon pohimin e Jezusit: «Ati më ka dhënë fuqi të plota e të pakufizuara në qiell dhe në tokë.» ♦♦♦ një rast nepotizmi i paparë.

Profecia rreth Fenikisë

23 Kjo është profecia rreth Tirit. Bërtitni nga dhimbja, ju detarë atje larg në oqean! Porti juaj i Tirit u shkatërrua; shtëpitë dhe limani i tij janë bërë gërmadha. Lajmin do ta mësoni në anijet tuaja kur të ktheheni nga Qiproja. ²Vajtoni, tregtarë të Sidonit! Ju dërguat burra ³nëpër det për të blerë dhe për të shitur grurin që rritej në Egjipt dhe për të bërë tregti me të gjitha kombet e tjera.

⁴Qytet i Sidonit, turp e faqe e zezë për ty! Deti dhe thellësitë e oqeanit të mohojnë duke thënë: «Nuk kam lindur kurrë fëmijë. Nuk kam rritur kurrë bij e bija.»

⁵Madje edhe egjiptianët do të tronditen kur të mësojnë se Tiri u shkatërrua.

⁶Thirr nga dhembja, ti popull fenikas! Kërko të ikësh në Spanjë! ⁷A mund të jetë ky qyteti i gëzuar i Tirit, i themeluar prej kohësh? A është ky qyteti që dërgoi kolonët nëpër det për të ngritur kolonitë. ⁸Kush ishte ai që planifikoi t'i sjellë të gjitha këto në Tir, në këtë qytet perandorak, sundimtarët e të cilit kanë qenë tregtarët dhe burrat më të nderuar në botë? ⁹E planifikoi Zoti i gjithëpushtetshëm. ¹⁰Ai e planifikoi, ♦ që t'i jepte fund kryelartësisë së tyre për veprat e tij dhe për të turpëruar burrat e tyre të nderuar.

¹⁰Shko dhe punoje tokën, ti popull në kolonitë e Spanjës! Nuk ka më asnjëri për të të mbrojtur. ¹¹Zoti ka shtrirë dorën e tij mbi det dhe ka rrëzuar mbretëritë. Ai ka dhënë urdhër që të shkatërrohen qendrat tregtare të Fenikisë. ¹²Qytet i Sidonit, lumturia jote mbaroi dhe populli yt u shtyp! Edhe në qoftë se ikin në Qipro, as atje nuk do të jenë të sigurt.

¹³(Ishin babilonasit e jo asirianët ata që lejuan që në Tir të vërshonin kafshët e egra. Ishin babilonasit ata që ngritën kullat e rrethimit, që shembën fortifikatat e Tirit dhe i bënë shkumb e hi.) ♦♦

¹⁴Bërtitni nga dhembja, ju detarë larg në oqean! Qyteti, në të cilin mbështeteshit, u shkatërrua!

¹⁵Po vjen koha kur Tiri do të harrohet për 70 vjet, ♦♦♦ koha e jetës së një mbreti. Kur të kalojnë këto vite, Tiri do të jetë si prostitutë në këngë: ¹⁶«Merre harpën tënde, shko nëpër qytet, ti prostitutë e harruar! Luaj dhe këndo këngët e tua, për t'i tërhequr burrat përsëri.»

¹⁷Kur të kalojnë 70 vitet, Zoti do të lejojë që Tiri t'i kthehet tregtisë së mëparshme, dhe ai do t'u jepet me qira të gjitha mbretërive të botës. ¹⁸Paratë që do t'i fitojë me tregti, do t'i kushtohen Zotit. ♦ Ai nuk do t'i ruajë ato në depo, por ata që adhurojnë Zotin do t'i përdorin paratë e tij për të blerë ushqimin dhe veshjen që u nevojitet.

♦ Jo nga përjetësia, por nga pika kur ata filluan të bëheshin mendjemdhenj: Zoti reagon dinamikisht dhe brenda kohës. Ai nuk e kishte planifikuar rënien në mëkat apo përmbytjen e madhe, por kishte menduar për të ardhmen. Agostini tha me të drejtë se historia përbëhet pjesërisht nga rastësia (deri në njëfarë pike), nga vendimet e njeriut, por edhe nga plani i përgjithshëm i Zotit. Megjithatë kur bëhet fjalë për zgjedhjen dhe shpëtimin e individëve, kjo është e ndryshme. Për këtë arsye gjejmë në këtë drejtim frazën: 'që nga themelimi i botës'. ♦♦ Ndoshta shënim kopisti që më vonë ishte futur gabimisht në tekst. ♦♦♦ Pas shkretimit nga Senakeribi më 701, kishte ndërprerje tregtie për pothuajse 70 vjet, kur rënimi i perandorisë asiriane lejoi rikthim tregtar. ♦ Do të jetë aludim për rolin e mëparshëm të Tirit në ndërtimin e Tempullit. Pas sulmit babilonas pjesën e qytetit në stere e shkatërruan, por vetëm me ardhjen e Aleksandrit të madh u shkatërrua edhe pjesa e qytetit në ishull më 322. Kështu plotësimi i profecisë ndodhi me disa faza.

Zoti do të ndëshkojë tokën e Izraelit

24 Zoti do ta shkatërrojë tokën (e Izraelit) e do ta lërë të shkretë. ♦ Ai do t'ia ndryshojë pamjen tokës dhe do t'ia shpërndajë banorët. ²Të gjithë do të kenë të njëjtin fat – priftërinjtë dhe populli,

skllëverit dhe zotërinjtë, blerësit dhe shitësit, huadhënësit dhe huamarrësit, të pasurit dhe të varfrit. ³Toka do të shtrihet e copëtuar dhe e rrënuar. Kështu ka vendosur Zoti, dhe kështu do të bëhet.

⁴Toka thahet dhe fishket; mbarë bota dobësohet; toka dhe qielli prishen. ⁵Populli e fëlliqi botën duke shkelur ligjet e Zotit, dhe duke shkelur besëlidhjen që ai e lidhi përgjithmonë. ⁶Kështu, Zoti e shpall mallkimin mbi botën. Populli i saj duhet të vuajë fajin, dhe pak njerëz mbeten gjallë. ⁷Hardhitë fishken dhe vera rrallohet. Të gjithë ata që dikur ishin të gëzuar, tani janë të trishtuar, ⁸dhe muzika e gëzueshme e harpave dhe e daulleve të tyre pushoi. ⁹Nuk ka më këngë të gëzuara duke pirë verë; askujt nuk i pëlqen më shija e saj. ¹⁰Në qytet gjithçka është në kaos, ♦ dhe njerëzit mbyllën në shtëpitë e tyre për siguri.

¹¹Njerëzit thërrasin nëpër rrugë, sepse nuk ka më verë. Lumturia u zhduk përherë; u dëbua nga vendi.

¹²Qyteti u kthye në gërmadha dhe portat e tij u shembën. ¹³Kështu do t'i ndodhë çdo kombi gjithkund në botë. Kjo do të jetë si fundi i të korrave, kur ulla të shkunden nga pemët dhe rrushi i fundit vilet nga vreshtat.

¹⁴Ata që do të mbeten gjallë, do të këndojnë nga gëzimi. Ata në përfundim do të tregojnë për madhësinë e Zotit, ¹⁵ndërsa ata në lindje do ta lavdërojnë atë. Popujt që banojnë në bregdet, do ta lavdërojnë Zotin, Përfundinë e Izraelit. ¹⁶Nga skajet e largëta të botës do të dëgjohen këngët kushtuar Izraelit, kombit të drejtë.

♦♦

Ndërsa për mua nuk ka asnjë shpresë! ♦♦♦ Po më shterojnë forcat. Tradhtarët vazhdojnë të tradhtojnë, dhe tradhtia e tyre shtohet edhe më shumë. ¹⁷Më dëgjoni, ju të gjithë! Ju presin tmerre, gropa dhe gracka.

¹⁸Kush përpiket t'i shpëtojë tmerrit, do të bjerë në gropë, ndërsa kush i shpëton gropës, do të zihet në

grackë. Shiu do të bjerë nga qielli rrëke, dhe themelet e tokës do të lëkunden. ¹⁹Toka do të plasarit, do të çahet dhe do të copëtohet. ²⁰Vetë toka do të lëkundet si pijaneci, si kasollja në stuhi. Bota është kërrusur nga pesha e mëkateve; do të shembet dhe nuk do të ngrihet më.

²¹Po vjen koha kur Zoti do t'i ndëshkojë fuqitë qiellore dhe sundimtarët e botës. ²²Zoti do t'i grumbullojë mbretërit si robër në gropë. Ai do t'i mbyllë në burg, derisa t'u vijë koha e ndëshkimit. • ²³Hëna do të errësohet, ndërsa dielli nuk do të ndriçojë më, sepse mbret do të jetë Zoti i gjithëpushtetshëm. Ai do të sundojë në Jerusalem në malin e Cionit, dhe pleqtë do ta shohin madhësinë e tij. ••

♦ Në fillim aludimi ishte për rrethanat kaotike në mbretërinë veriore. ♦♦ d.m.th. kombi që është në rregull me Perëndinë dhe tregon frytet e kësaj gjendjeje. ♦♦♦ Këtu ka aludim të përsëritur për kanosjen e invadimit asirian. • Aludim i mundshëm për *sheol*: pezullim në pritje të gjyqit të fundit, •• Nënkuptohe kur ata vinin në Jerusalem për të ripërtërirë betimin e besnikërisë.

Këngë lavdërimi

25 O Zot, ti je Perëndia ime; unë do të të nderoj dhe do ta lavdëroj emrin tënd. Ti bërë gjëra të çuditshme; ti i realizove planet që kishe bërë prej kohësh. ²Ti i shndërrove qytetet në gërmadha, dhe i shkatërrove fortifikatat e tyre. Pallatet që ndërtuan armiqtë tanë, u zhdukën përgjithmonë. ³Popujt e kombeve të fuqishme do të të lavdërojnë; ti do të ngjallësh frikë në qytetet e kombeve mizore. ⁴Të varfrit dhe të pambrojturit erdhën tek ti dhe gjetën siguri në kohë të vështira. Ti u dhe strehë në kohë stuhije dhe në vapën përvëluese. Njerëzit mizorë sulmojnë si stuhia në dimër, ⁵si thatësira në një vend të thatë. Por ti, o Zot, ua mbylle gojën armiqve tanë; ti i mbyt britmat e njerëzve mizorë, si reja që freskon një ditë të ngrohtë.

Zoti përgatit një gosti

⁶Këtu në malin e Cionit, Zoti i gjithëfuqishëm do të përgatitë një gosti për të gjitha kombet e botës, një banket me ushqimin më të majmë dhe me verën më të mirë. ⁷Atje do të heqë papritmas renë që mbulon të gjitha kombet. ⁸Zoti i gjithëpushtetshëm do ta shkatërrojë vdekjen plotësisht! Ai do t'i fshijë lotët nga sytë e të gjithëve dhe do ta largojë turpin që populli i tij ka përjetuar gjithkund në botë. Kështu ka vendosur Zoti!

⁹Kur të ndodhë kjo, të gjithë (në Izrael) do të thonë: «Ai është Perëndia jonë! Atij i kemi zënë besë, dhe ai na ka shpëtuar. I kemi zënë besë, dhe tani gëzohemi, se ai na ka shpëtuar.»

Zoti do të ndëshkojë Moavin

¹⁰Zoti do ta mbrojë malin e Cionit, por populli i Moavit ♦ do të shkelet, si kashta që shkelet me këmbë në pleh. ♦♦ ¹¹Ata do t'i përpëlitin krahët, si i mbyturit që tenton të notojë, por Zoti do t'i turpërojë, dhe duart e tyre do të ulen pa shpresë. ¹²Ai do t'i shkatërrojë kështjellat e Moavit me muret e tyre të larta, dhe do t'i bëjë ato pluhur.

♦ tingëllon si fjala hebraike *ovej* = armik. Moavasi janë tipikë për armiqtë e Zotit. ♦♦ lojë fjalësh lidhur me emrin e vendit moavas Madmen.

Zoti do t'i japë fitore popullit të tij

26 Po vjen dita kur në tokën e Judës do të këndohet kjo këngë: Qyteti ynë është i fortë! Muret e tij i mbron vetë Zoti! ²Hapni portat e qytetit, që të hyjë kombi besnik, kombi, populli i të cilit bën çfarë është e drejtë. ³Ti, O Zot, u jep paqen e plotë atyre që ta mbajnë besën dhe kanë besim tek ti. ⁴Kini përherë besim te Zoti: ai do të na mbrojë gjithmonë. ⁵Ai i ka mposhtur ata që janë kryelartë; ai e ka shkatërruar qytetin e fortë, ♦ në të cilin banonin ata, dhe i ka rrëzuar muret e tij përtokë. ⁶Ata që dikur ishin të shtypur, tani ecin mbi të dhe e shkelin me këmbë. ⁷O Zot, ti e rrafshon udhën për njerëz të mirë; rruga në të cilën udhëtojnë, është e rrafshët. ⁸Ne ndjekim vullnetin tënd dhe i varim shpresat tek ti; ti je dëshira e zemrave tona. ⁹Gjithë natën kam mall për ty; kur të sundosh mbi botë me popujt e saj, atëherë do ta kuptojnë ata se çfarë është drejtësia. ¹⁰Edhe në qoftë se je i mirë ndaj njerëzve të këqij, ata kurrë nuk mësojnë të bëjnë se çfarë është e drejtë. Madje edhe në këtë vend me njerëz të drejtë, ata vazhdojnë të bëjnë keq; ata nuk duan ta pranojnë madhësinë tënde. ¹¹Armiqtë e tu nuk e dinë se ti do t'i ndëshkosh. O Zot, turpëroji dhe le ta pësojnë; le ta vuajnë ndëshkimin që u ke përgatitur. Tregoju se si e do popullin tënd. ¹²O Zot, ti do të na japësh lulëzim; gjithçka që arrijmë është pasojë e asaj që bën ti. ¹³O Zot, Perëndia jonë, të tjerët na kanë sunduar, megjithatë vetëm ti je Zoti ynë. ¹⁴Ata tani vdiqën dhe nuk do të jetojnë më; shpirtrat e tyre nuk do të ngrihen më, sepse ti i ke ndëshkuar dhe i ke shkatërruar. Janë të harruar nga të gjithë. ¹⁵O Zot, ti ke bërë të rritet kombi ynë, duke e zgjeruar në çdo anë territorin e tij, dhe kjo të ka sjellë nder. ¹⁶Ti e ndëshkove popullin tënd, o Zot, dhe në dhembje të madhe, ata t'u lutën ty. ¹⁷Ti, o Zot, na ke bërë të thërrasin siç thërret një grua nga dhembjet e lindjes. ¹⁸Ne ishim në dhembje të mëdha dhe në agoni, por nuk lindëm asgjë. Nuk kemi korrur asnjë fitore për tokën tonë; nuk kemi arritur

kurr gjë. ♦♦

¹⁹Ata që vdiqën nga populli ynë, do të jetojnë përsëri. Trupat e tyre do të kthehen në jetë. Të gjithë ata që flenë në varret e tyre, do të zgjohen dhe do të këndojnë nga gëzimi. Sikurse vesa e freskon tokën, ashtu do t'i ringjallë Zoti ata që kanë vdekur prej kohësh.

♦ Qyteti i dytë është ai i shtypësit (Asiria). Kur të shkatërrohet, robërit izraelitë do të çlirohen.

♦♦ Aludim për luftëra të kota për pavarësi nën mbretërimin e Hizkijës dhe Ahazit.

Gjykimi dhe rikthimi

²⁰Hyni në shtëpitë tuaja, o populli im, dhe mbyllni derën. Fshihuni për pak kohë, derisa të mbarojë zemërimi i Perëndisë. ²¹Zoti do të vijë nga banesa e tij qiellore për t'i ndëshkuar popujt e tokës ♦ për mëkatet e tyre. Vrasjet që kanë bërë fshehurazi në tokë, do të zbulohen, dhe toka nuk do t'i fshehë më ata që janë vrarë.

♦ posaçërisht asirianët e egër.

27 Atë ditë Zoti do ta ndëshkojë me shpatën e vet vdekjeprurëse dhe të fuqishme Leviatanin, ♦ atë kuçedër rrëshqitëse dhe gjarpëruese, dhe do ta vrasë përbindëshin që banon në det.

²Atë ditë Zoti do t'i thotë vreshtit të tij të dashur: ³«Do ta ruaj dhe do ta ujis vazhdimisht. Do ta ruaj ditë e natë, që askush të mos e dëmtojë. ⁴Nuk zemërohem më me vreshtin. Po të kishte vetëm driza dhe gjemba, kundër të cilave do të duhej të luftoja, atëherë do t'i digjia plotësisht. ⁵Por në qoftë se armiqtë e popullit tim e duan mbrojtjen time, le të pajtohen me mua. Po, le të pajtohen me mua.»

⁶Në ditët e ardhshme populli i Izraelit, pasardhësit e Jakovit, do të lëshojë rrënjë si pema; do të lulëzojë dhe do të nxjerrë sythe. Toka do të mbulohet me frytet e tyre.

⁷Izraelin nuk e ndëshkoi Zoti me po aq ashpërsi sa armiqtë e tij; as nuk humbi shumë njerëz. ⁸Zoti e ndëshkoi popullin e tij duke e dërguar në mërgim. Ai e fshiu atë me një erë mizore nga lindja.

⁹Por mëkatet e Izraelit do të falen vetëm atëherë kur shkëmbinjtë e altarëve paganë të dërrmohen si shkumës dhe kur të mos mbeten më altarë për djegien e temjanit, as simbolet e perëndeshës Ashera.

¹⁰Qyteti i fortifikuar ♦♦ është kthyer në gërmadha; është i pabanuar si shkretëtira. Qyteti u bë kullotë, ku mund të pushojë dhe të kullosë bagëtia. ¹¹Degët e pemëve janë të thyera e të thara, dhe gratë i mbledhin për dru zjarri. Meqë populli nuk kuptoi asgjë, Perëndia, krijuesi i tyre, nuk do të tregojë mëshirë, e as s'do t'i vijë keq për ta.

¹²Atë ditë, nga Eufрати ♦♦♦ gjer në kufirin e Egjiptit, Zoti do ta mbledhë popullin e tij, një nga një, si fshatari që ndan bykun nga gruri.

¹³Kur të vijë ajo ditë, do t'i bihet borisë për t'i mbledhur të gjithë izraelitët e mërguar në Egjipt e Asiri. Ata do të vijnë për ta adhuruar Zotin në Jerusalem, në malin e tij të shenjtë. ●

♦ d.m.th. Asiria dhe Egjipti: të dy kuçedra pësojnë disfatë nga Baali në mitin kananas. ♦♦ Samaria (Shomron) kryeqyteti i mbretërisë veriore. ♦♦♦ Atje ku ishin deportuar njerëzit nga mbretëria veriore. ● Jo në Betel ose në Dan, si më parë.

Paralajmërimi për mbretërinë veriore

28 Mbretëria e Izraelit është e humbur! Madhështia e tij po fishket si kurorat me lule që mbajnë udhëheqësit e tyre të dehur. Kokat e tyre krenare janë të parfumosura, por ja ku do të bien si lule të vyshkura. ²Zoti ka përgatitur dikë të fortë e të fuqishëm për t'i sulmuar, dikë që do të vijë si stuhia me breshër, si rrëkeja, si përmytja shumë e fuqishme që sulmon papritmas, dhe do ta gëlltisë vendin.

³Krenaria e atyre udhëheqësve të dehur do të shkelet me këmbë. ⁴Madhështia fishkëse e atyre udhëheqësve krenarë do të zhduket si fiqtë e parë të stinës, që vilen dhe hahen sapo piqen.

⁵Po vjen dita kur Zoti i gjithëpushtetshëm do të jetë si kurora madhështore me lule për popullin e tij që do të mbetet gjallë. ⁶Ai do t'u japë kuptim për të drejtën atyre që shërbejnë si gjyqtarë, dhe zemër atyre që mbrojnë portat e qytetit.

Profeti Isaia dhe profetët e dehur të Judës

⁷Madje edhe profetët dhe priftërinjtë janë aq të dehur, saqë shkojnë duke u lëkundur. Ata pinë aq shumë verë dhe pije dehesë, saqë nuk mund të qëndrojnë më në këmbë. Profetët janë aq të dehur, saqë nuk mund t'i kuptojnë vegimet që u dërgon Perëndia; kurse priftërinjtë janë aq të dehur, saqë nuk mund t'i zgjidhin çështjet gjyqësore që shtrohen para tyre. ⁸Tavolinat ku janë ulur, janë mbuluar me të vjellat e tyre dhe nuk mbetet asnjë vend i pastër.

⁹Ata ankohen për mua. Ata thonë: «Çfarë mendon të na mësojë ai njeri? Kujt i duhet profecia e tij? Mjafton vetëm për foshnjat e porsazvjerdhura! ¹⁰(Është si në kopsht fëmijësh): La, la – la, la. Ma, ma – ma, ma. Ti atje, dëgjo!

¹¹Në qoftë se nuk doni të më dëgjoni, atëherë Zoti do t'i përdorë të huajt për t'ju dhënë mësim të mirë. ¹²Ai ju ofroi pushim dhe ngushëllim juve të gjithëve, por ju nuk pranuat ta dëgjoni. ¹³Për këtë arsye, Zoti nuk do t'ju japë të dëgjoni asgjë tjetër veç: La, la – la, la. Ma, ma – ma, ma. Ti atje, dëgjo! Do të pengoheni në çdo hap që të hidhni. Do të plagoseni dhe do të ziheni rob.

Gur themeli për Cionin

¹⁴Ju njerëz arrogantë që sundoni këtu në Jerusalem mbi këtë popull, dëgjoni çfarë thotë Zoti. ¹⁵Ju mburreni se keni bërë traktat me vdekjen dhe marrëveshje me botën e të vdekurve. Jeni të bindur se do t'i shpëtoni fatkeqësisë, kur ajo të vijë, sepse mbështeteni në gënjeshtër dhe mashtrime për të qenë të sigurt. ¹⁶Ja se çfarë thotë Zoti i gjithëpushtetshëm:

«Po vendos në Cion një themel që është i qëndrueshëm dhe i fortë. Në të po vë një gur qoshe të qëndrueshëm, në të cilin janë shkruar fjalët «Kush i beson Zotit, nuk do të humbasë.» ¹⁷Drejtësia do të jetë peri për të matur drejtimin horizontal të themelit, kurse ndershmeria plumbçi i tij.

Stuhitë me breshër do t'i fshijnë të gjitha gënjeshtër, në të cilat mbështeteni, dhe përmytjet do ta shkatërrojnë sigurimin tuaj. ¹⁸Traktati që bëtë me vdekjen, do të shfuqizohet, dhe marrëveshja juaj me botën e të vdekurve do të hiqet. ♦ Kur të bjerë fatkeqësia, ju do të pësoni disfatë. ¹⁹Ajo do t'ju godasë vazhdimisht, çdo mëngjes. Do të detyroheni ta duroni ditë e natë. Çdo profeci e re nga Perëndia do të sjellë tmerr të ri! ²⁰Do të jeni si njeriu në proverb, i cili përpiket të flejë në shtrat që është tepër i vogël dhe të mbulohet me një mbulesë tepër të ngushtë. ²¹Zoti do të luftojë siç luftoi në malin e Peracimit dhe në luginën e Givonit, për të realizuar qëllimin e tij – sa të çuditshme ♦♦ janë veprat e tij! Ai do ta realizojë veprën e tij, veprën e tij misterioze.

²²Mos qeshni për paralajmërimin që po ju jap. Ndryshe, do ta keni edhe më të vështirë për të shpëtuar. Kam dëgjuar vendimin e Zotit të gjithëpushtetshëm për të shkatërruar gjithë vendin.

♦ Aludim i mundshëm për Egjiptin ku nekromaci ishte shumë e përhapur.

♦♦ d.m.th. të huaja për qëllimet përfundimtare të Zotit për Izraelit: Zoti që fshiu armiqtë e Izraelit, tani do të fshijë po atë mbretëri të Davidit.

Urtësia e Zotit

²³Dëgjoni fjalët e mia: kushtojini vëmendje asaj që po ju them. ²⁴Kur lëron për të mbjellë, bujku nuk lëron përgjithmonë. ²⁵Pasi përgatit dheun, ai mbjell farën e koprës dhe të qimnonit. Mbajllë rreshta me grurë dhe elb, ndërsa në skaj të fushës mbjell bimë të tjera. ²⁶Ai di ta bëjë punën e tij, sepse e ka mësuar Zoti.

²⁷Kurrë nuk përdor vare për të rrahur duajt, që të dalin kokrra koprash ose qimnonësh; në vend të saj përdor një fshikull me madhësinë e përshtatshme. ²⁸Nuk e thërrmon grurin duke e rrahur pa pushim, por di ta rrahë duke tërhequr shirësen mbi të, pa i shtypur kokrrat. ²⁹Gjithë kjo urtësi vjen nga Zoti i gjithëpushtetshëm. Planet që bën Zoti, janë të urta, dhe realizojnë gjithnjë qëllimet e tij.

Dënimi i Jerusalemit

29 Altari i Perëndisë, vetë Jerusalemi, është i humbur. Qyteti ku Davidi ka ngritur kampin e tij, është i humbur! Le të kalojë edhe një vit ose dy, me festat e tij, ²atëherë Perëndia do të sjellë fatkeqësi mbi qytetin e quajtur «Altari ♦ i Perëndisë.» Do të ketë vajtje dhe të qara, dhe i tërë qyteti do t'i ngajë altarit të gjakosur. ³Perëndia do ta sulmojë qytetin, dhe do ta rrethojë. ⁴Jerusalemi do të jetë si fantazma që mundohet të flasë nga nëntoka, si zëri i mbytur që ngrihet nga pluhuri.

⁵O Jerusalemi, të gjithë të huajt që do të të sulmojnë, do të fshihen si pluhur, dhe ushtritë e tyre të tmerrshme do të largohen si kashta që e merr era. Befas, pa u vënë re, ⁶Zoti i gjithëpushtetshëm do të të shpëtojë duke dërguar furtuna dhe tërmete. Ai do të dërgojë stuhi dhe zjarr; ⁷pastaj të gjitha ushtritë që sulmojnë qytetin e altarit të Perëndisë, të gjitha armët dhe pajisjet e tyre – gjithçka – do të zhduken si ëndërr, si diçka e imagjinuar natën. ♦♦ ⁸Të gjitha kombet që do të mblidhen për të sulmuar Jerusalemin, do të jenë si i urituri që ëndërron sikur po ha kurse zgjohet i uritur, ose si i eturi që ëndërron sikur po pi, kurse zgjohet me grykë të thatë.

♦ Atje ku digjen zjarri për flijimet. ♦♦ I plotësuar kur Sinakeribi u desh të ndërpriste rrethimin e tij më 701 p.e.r.

Paralajmërimet të harruara

⁹Vazhdoni të tregoheni budallenj! Vazhdoni të jeni të verbër! ♦ Deheni pa pirë verë! Ecni duke u luhatur, pa pirë asnjë pikë! ¹⁰Zoti ju bëri të përgjumur, gati për të rënë në gjumë të rëndë. Profetët duhet të jenë sytë e popullit, por Perëndia ia ka lidhur sytë. ¹¹Kuptimi i çdo vegimi profetik do t'ju fshihet; ai do të jetë për ju si një libër i mbyllur. Në qoftë se ia jepni dikujt që di të lexojë, dhe i luteni t'ju lexojë, ai do të thotë se nuk mund ta bëjë, sepse është i mbyllur. ¹²Në qoftë se ia jepni dikujt që nuk di të lexojë, dhe i luteni t'ju lexojë, ai do të thotë se nuk di.

¹³Zoti tha: «Këta njerëz pohojnë se më adhurojnë, por fjalët e tyre janë pa kuptim, dhe zemrat e tyre janë

diku tjetër. Feja e tyre nuk është gjë tjetër veç rregullave dhe traditave njerëzore, të cilat i kanë mësuar përmendsh. ♦♦ ¹⁴Kështu, unë do t'i befasoj me goditje të njëpasnjëshme. Ata që janë të urtë do të dalin bu-dallenj, dhe tërë mendjemprehtësia e tyre do të shuhet.

♦ Ata nuk e dinë se pushtimi asirian po afrohet. ♦♦ Ata pohojnë se kanë besim te Zoti, por thurin planet e veta. Ata kanë vendosur para se të këshilloheni me Zotin nëpërmjet profetit të tij.

Shpresa për të ardhmen

¹⁵Ata që kërkojnë t'ia fshehin Zotit planet e tyre, janë të humbur! Ata i zbatojnë planet në fshehtësi ♦ dhe mendojnë se askush nuk do t'i shohë ose nuk do ta dijë se ç'bëjnë. ¹⁶Ata i bëjnë punët së prapthi. Kush ka më shumë rëndësi – poçari apo balta? A mund t'i thotë krijesa krijuesit të saj: «Nuk më ke bërë ti»? Apo mund t'i thotë «Ti nuk di se ç'bën!»?

¹⁷Sipas proverbit, pas pak pylli i dendur do të bëhet fushë për të punuar, kurse fusha do të bëhet pyll. ♦♦

¹⁸Kur të vijë kjo ditë, të shurdhët do të dëgjojnë leximin me zë të lartë të librit, dhe të verbërve që jetonin në errësirë, do t'u hapen sytë dhe do t'u kthehet shikimi. ¹⁹Njerëzit e varfër dhe të përlulur do ta gjejnë përsëri lumturinë që jep Zoti, Perëndia e shenjtë e Izraelit. ²⁰Ata që shtypin të tjerët dhe që përbuzin Perëndinë, do të marrin fund. Çdo rebel do të shkatërrohet. ²¹Perëndia do t'i shkatërrojë ata që shpifin për të tjerët, ata që pengojnë dënimin e kriminelëve dhe ata që gënjejnë për t'i penguar ata që kërkojnë drejtësi. ²²Prandaj, Zoti, Perëndia e Izraelit, i cili e shpëtoi Avrahamin nga vështirësitë, thotë: «O populli im, izraelitë, ju nuk do të turpëroheni më, dhe fytyrat tuaja nuk do të zbehen më nga turpi. ²³Kur t'i shihni fëmijët që do t'ju jap unë, atëherë do ta pranoni se unë jam Perëndia e shenjtë e Izraelit. Ju do të më nderoni dhe do të keni respekt të thellë për mua. ²⁴Ata që kanë humbur logjikën do të mësojnë të kuptojnë, dhe të kokëfortët do të pranojnë të mësohen.

♦ Ata thurnin komplete pas shpinës së Isaisë për të lidhur aliancë me Egjiptin. Një marrëzi e tillë është baraz me paditjen e Zotit për paaftësi. ♦♦ Aludim për invadimin asirian nëpër Liban. ♦♦♦ Për të kompensuar për shpupullimin e Izraelit pas deportimit asirian. Aludim i mundshëm për popullin e zbutur pas këtij ngjarjeje.

Marrëveshja e kotë me Egjiptin

30 Zoti ka thënë: "Ata që sundojnë në Judë, janë të humbur, sepse janë rebeluar kundër meje. Ata ndjekin plane që nuk kanë të bëjnë me mua, dhe nënshkruajnë marrëveshje kundër vullnetit tim, duke i grumbulluar mëkatet njëri pas tjetrit. ²Ata shkojnë në Egjipt për ndihmë, pa kërkuar këshillën time. Ata duan që t'i mbrojnë Egjiptin, në mënyrë që të mund t'i varin shpresat te mbreti i Egjiptit. ³Por mbreti nuk do të ketë fuqi për t'i ndihmuar, dhe mbrojtja e Egjiptit do të përfundojë me fatkeqësi. ⁴Megjithëse ambasadorët e tyre kanë mbërritur tashmë në qytetet egjiptiane Coan dhe Hanes, ⁵popullit të Judës do t'i vijë keq që i besonte atij kombi të pabesë, një kombi që i lë në baltë kur ata kanë nevojë për ndihmë.

⁶Këtu është lajmi i Perëndisë për kafshët e shkretëtirës jugore: Ambasadorët udhëtojnë nëpër një krahinë të rrezikshme, ♦ ku ka luanë dhe gjarprinj helmuese, nepërka që lëvizin vetëtimthi. Ata i ngarkojnë devetë dhe gomarët e tyre me dhurata të çmueshme për një komb që nuk mund t'u japë asnjë ndihmë. ⁷Ndihma që jep Egjipti është e kotë. Prandaj Egjiptit i kam ngjitur nofkën «Dragoi i padëmshëm.»

♦ larg rrugës kryesore, që të mos shihen. Ata mbajnë rryshfet.

Populli i pabindur

⁸Perëndia më tha që të shkruaj në pllakë si është populli, që të mbetet regjistrim i qëndrueshëm për ligësinë e tyre. ⁹Ata rebelohen vazhdimisht kundër Perëndisë, gënjejnë gjithnjë, nuk pranojnë t'i dëgjojnë mësimet e Zotit. ¹⁰Ata u thonë profetëve të heshtin. ♦ Ata thonë: «Mos na fol për drejtësi. Na fol për atë që na pëlqen të dëgjojmë. Le t'i mbajmë iluzionet tona. ¹¹Shporru dhe mos na e pengo udhën. Nuk duam të dëgjojmë për Perëndinë tënd të shenjtë të Izraelit.»

¹²Ndërsa Perëndia e shenjtë e Izraelit thotë kështu: «Ju nuk e përfillni atë që ju them, dhe mbështeteni në dhunë dhe mashtrim. ¹³Ju jeni fajtorë. Ju jeni si një mur i lartë që ka një të çarë; do të shembeni papritur. ¹⁴Ju do të thyheni si poçet prej balte, në aq shumë copa të vogla saqë zor që me ndonjë prej tyre të mbartni qymyrgurin ose ujin nga sterna.»

¹⁵Zoti, Perëndia e shenjtë e Izraelit, i thotë popullit: «Kthehu dhe beso në qetësi përsëri në mua. Atëherë do të jesh i fortë dhe i sigurt.» Por ju nuk pranoni! ¹⁶Në vend të kësaj, planifikoni të shpëtoni nga armiqtë tuaj duke ngarë kuajt të shpejtë. Dhe me të vërtetë do të detyroheni të shpëtoni! Ju mendoni se kuajt tuaj janë mjaft të shpejtë, por ata që do t'ju ndjekin, do të jenë edhe më të shpejtë! ¹⁷Mijëra prej jush do të ikin kur të shohin një ushtar armik të vetëm, dhe pesë ushtarë do të mjaftojnë që ju t'ia mbathni të gjithë! Prej ushtrisë suaj do të mbetet një shtizë flamuri e vetmuar në majë të kodrës! ¹⁸Megjithatë, Zoti po pret çastin të tregojë mëshirë për ju. Ai është i gatshëm të tregojë mëshirë për ju, sepse gjithnjë bën atë që është e

drejtë. ♦♦ Lum ata që i besojnë Zotit!

♦ Këta janë këshilltarët e Hizkijës. ♦♦ Ai u ka vënë kufi vuajtjeve të popullit të tij.

Perëndia do të bekojë popullin e tij

¹⁹Ju, banorë të Jerusalemit, mos qani më! Zoti është i mëshirshëm e kur t'i thërritni për ndihmë, do t'ju përgjigjet. ²⁰Zoti do të bëjë që të përjetoni kohë të vështira, por ai vetë do të jetë pranë jush për t'ju mësuar, dhe ju nuk do të duhet ta kërkoni më. ²¹Në qoftë se largoheni nga rruga, djathtas ose majtas, do ta dëgjoni zërin e tij pas jush duke thënë: «Kjo është rruga që duhet të ndiqni.» ²²Ju do t'i merrni idhujt tuaj të argjendit dhe të praruar, dhe do t'i hidhni si pisllek, duke thirrur: «Shporruni!» ²³Çdo herë kur të mbillni farën, Zoti do të dërgojë shi, do të bëjë të rritet dhe do t'ju japë të korra të bollshme, dhe bagëtitë tuaja do të kenë kullota të shumta. ²⁴Qetë dhe gomarët që do të lërojnë fushat, dhe do të hanë tagjinë më të mirë. ²⁵Ditën kur fortesat e armikut tuaj do të pushtohen dhe njerëzit e tyre do të vdesin, nga çdo mal e kodër do të rrjedhin burime ujërash. ²⁶Hëna do të ndriçojë njëlloj si dielli, dhe dielli do të ndriçojë shtatë herë më shumë se zakonisht, sa drita e shtatë ditëve në një ditë. Të gjitha këto do të ndodhin kur Zoti do t'i lidhë dhe t'i shërojë plagët që i ka dhënë popullit të tij.

Perëndia do të dënojë Asirinë

²⁷Fuqia dhe madhështia e Zotit mund të shihen nga larg. Zemërimin e tij e tregojnë zjarri dhe tymi. Ai flet, dhe fjalët e tij digjen si zjarr. ²⁸Ai e dërgon erën përpara vetes si batica që merr gjithçka me vete. Ajo i fshin kombet duke i shkatërruar dhe u jep fund planeve të tyre të këqija. ♦ ²⁹Por ju, popull i Perëndisë, do të gëzoheni dhe do të këndonni si në natën e festës së shenjtë. Do të gëzoheni si ata që ecin pas muzikës së flauteve rrugës për në Tempullin e Zotit, mbrojtësit të Izraelit. ♦♦ ³⁰Zoti do të bëjë që të gjithë ta dëgjojnë zërin e tij madhështor dhe ta provojnë forcën e zemërimit të tij. Do të ketë flakë, rrebeshë, breshër dhe shiu do të bjerë rrëke. ³¹Asirianët do të tmerrohen kur ta dëgjojnë zërin e Zotit dhe ta provojnë forcën e ndëshkimit të tij. ³²Sa herë që Zoti t'i godasë, populli i tij do ta rregullojë ritmin me muzikën e dauleve e të harpave. Perëndia do të luftojë vetë kundër asirianëve. ³³Shumë kohë më parë u përgatit vendi ku do të digjet perandori i Asirisë, në një zjarr shumë të madh. Zjarri është i thellë dhe i gjerë, me një turmë të madhe drush. Zoti do t'i fryjë zjarrit, që të ndizet.

♦ planet për të shkatërruar Izraelin. ♦♦ Pasha, ndërhyrje me hir, kurse tani Zoti do të ndërhyjë për t'i ndëshkuar asirianët. Gjersa izraelitët adhurojnë Perëndinë, Ai po i mund armiqtë e tyre.

Perëndia do të mbrojë Jerusalemin

31 Ata që shkojnë në Egjipt për ndihmë, janë të humbur! Ata mbështeten në forcat e shumta ushtarake të Egjiptit – kuajt, karrocet e luftës dhe ushtarët. Por ata nuk mbështeten te Zoti, Perëndia e shenjtë e Izraelit, dhe as nuk i luten për ndihmë. ²Ai vepron me kompetencë! Ai dërgon fatkeqësi. Ai i plotëson kanosjet e tij për të ndëshkuar njerëzit e këqij, si dhe përkrahësit e tyre. ³Egjiptianët nuk janë perëndi – ata janë thjesht njerëz. Kuajt e tyre nuk janë të mbinatyrshëm. Kur të veprojnë Zoti, kombi i fortë do të thërrmohet, kurse kombi i dobët që e ndihmonte, do të rrënohet. Të dy do të shkatërrohen. ♦ ⁴Zoti më tha: «Pa marrë parasysh sa fort thërrasin barinjtë, ata nuk mund ta largojnë luanin nga kafsha që ka vrarë; kështu, nuk ka asgjë që mund të më pengojë mua, të gjithëfuqishmin, që të mos e mbroj malin e Cionit. ⁵Unë, Zoti i gjithëfuqishëm, do ta mbroj dhe do ta ruaj Jerusalemin ashtu si zogu që qëndron pezull në ajër përmbi çerdhen e tij për të mbrojtur të vegjlit.» ⁶Zoti tha: «O njerëz të Izraelit, ju keni mëkatuar kundër meje dhe më keni kundërshtuar. Por tani, kthetuni tek unë! ⁷Po vjen koha kur të gjithë do t'i hidhni idhujt që ju shpien në mëkat – idhujt prej argjendi dhe ari. ⁸Asiria do të shkatërrohet në luftë, por jo me fuqi njerëzore. Asirianët do të ikin me vrap nga beteja, dhe të rinjtë e tyre do të zihen rob. ⁹Perandori i tyre do të ikë me vrap dhe me tmerr, ndërsa oficerët do të tmerrohen aq shumë, sa që do t'i braktisin flamurët e tyre të betejës.» Kështu ka vendosur Zoti, që adhurohet në Jerusalem dhe zjarri i të cilit ndizet për fljime. ♦♦

♦ Kështu mos lidh aleancë me ta! Do t'i ndreq unë në kohën e duhur. ♦♦ Simbolikë për furrën e zemërimit të Zotit kundër Asirisë, megjithatë Asiria i ka nën kontrollin Judën dhe Izraelin pas disfatës së tyre më 701, në fund do t'i mundin babilonasit.

Mbreti me ndershmëri

32 Një ditë ♦ do të ketë mbret që sundon me ndershmëri, dhe udhëheqës që do të sundojnë me drejtësi. ²Secili prej tyre do të jetë si strehimi nga era dhe vendi për t'u fshehur në kohën e furtunës. Ata do të jenë si përrrenjtë që rrjedhin në shkretërirë, si hija e shkëmbit shumë të madh në tokë të shkretë. ³Sytë dhe veshët e tyre do të hapen për nevojat e popullit. ⁴Ata nuk do të jenë më të pa-

durueshëm, por do të veprojnë me arsyetim dhe me paanshmëri. ⁵Askush nuk do të mendojë se rebeli është i ndershëm, as do të thotë se njeriu i pabesë vepron me mend.

⁶Rebeli flet me rebelizëm dhe shpik vepra të këqija. Ato që ai bën dhe thotë, janë fyerje kundër Zotit. Të uriturve nuk u jep asgjë për të ngrënë dhe të eturve asgjë për të pirë. ⁷Rebeli është i keq dhe bën vepra të këqija: thur komplete për t'i rënuar të varfrit me gënjeshtër, dhe i pengon të fitojnë të drejtat e tyre.

⁸Ndërsa njeriu i ndershëm vepron me ndershmëri dhe qëndron i patundur në atë që është e drejtë.

♦ ose: në qoftë se.....ky do të ketë qenë lajm i frymëzuar drejtuar Hizkijës me hipjen e tij në fron, megjithatë parashikon të vetmin person që mund t'i plotësojë këto kushte, Mesinë.

Dënimi dhe rikthimi

⁹Ju gra të shkujdesura që e merrni shtruar, dëgjoni atë që po ju them. ¹⁰Ndoshta tani jeni të kënaqura, por sot një vit do të jeni të dëshpëruara, sepse nuk do të ketë rrush për të mbledhur. ¹¹Ju keni pasur të gjitha të mirat, të shkujdesura; por tani, dridhuni nga frika!

Zhivshini teshat dhe lidhni lecka rreth belit. ¹²Bjerini gjoksit nga hidhërimi, sepse arat dhe vreshtat pjellore u shkatërruan, ¹³në tokën e popullit tim rriten drizat dhe ferrat. Vajtoni për të gjitha shtëpitë ku njerëzit ishin të lumtur, dhe për qytetin që ishte plot jetë dhe gjallëri. ¹⁴Madje edhe pallati do të braktiset dhe kryeqyteti do të shkatërrohet plotësisht. Shtëpitë dhe fortesat që ruheshin, do të shtrihen në gërma dhe përgjithmonë. ♦ Atje do të enden gomarë të egër dhe delet do të gjejnë kullotë.

¹⁵Megjithatë, Perëndia do të na dërgojë Shpirtin e tij. Toka e shkretë do të bëhet pjellore dhe arat do të prodhojnë të lashta me bollëk. ¹⁶Gjithkund në tokën (e premtuar) do të sundojë drejtësia. ¹⁷Meqë të gjithë do të bëjnë atë që është e drejtë, do të ketë paqe dhe siguri përgjithmonë. ¹⁸Njerëzit e Perëndisë nuk do të kenë shqetësime, dhe shtëpitë e tyre do të jenë të sigurta dhe të qeta. (¹⁹Pyllin e armiqve do ta shkatërrojë breshri. Atëherë do të jetë fresk në shpatat e pyllit, dhe qytetet do të rrinë të qetë në rrafshinë.

²⁰Sa të lumtur do të jenë të gjithë, me ujë të bollshëm për të lashtat, dhe gjithkund kullota të sigurta për gomarët dhe bagëtitë.

♦ Duket qartë se nuk ishte rast te Juda sepse këto qytete në fund u rikthyen. Prandaj fraza duhet të aludojë më mirë për plotësimin, intensitetin, e jo aq gjatësinë (shih edhe jeta e përjetshme, vdekja e përjetshme, etj).

Lutja për ndihmë

33 Armiqtë tanë janë të humbur! Ata kanë plaçkitur dhe tradhtuar, megjithëse askush nuk i ka plaçkitur as tradhtuar. Por koha e tyre për të plaçkitur dhe për të tradhtuar do të marrë fund, dhe ata vetë do të bëhen viktima të plaçkitjes dhe tradhtisë.

²O Zot, ki mëshirë për ne. Shpresat i kemi vënë tek ti. Na mbro çdo ditë dhe na shpëto në kohë të vështira. ³Kur ti lufton për ne, kombet ikin nga zhurra e betejës. ⁴Sulen fluturimthi mbi plaçkat e tyre dhe i marrin ato si plaçkë të grabitur.

⁵Sa i madh është Zoti! Ai sundon mbi të gjitha. Ai do ta mbushë Jerusalemin me drejtësi dhe ndershmëri dhe do t'i japë kombit stabilitet. Ai e mbron gjithnjë popullin e tij dhe i jep atij urtësi dhe zotësi. Thesari i tij më i madh është respekti i thellë për Zotin. ♦

⁷Njerëzit trima thërrasin për ndihmë. Ambasadorët që përpiqeshin të zhvillonin bisedime për paqe, qajnë me lot të hidhur. ⁸Rrugët kryesore janë aq të rrezikshme, saqë askush nuk udhëton nëpër to.

Marrëveshjet shkelen dhe traktatet e paqes thyhen. Nuk respektohet më askush. ⁹Toka shtrihet e papunuar dhe e shkretë.

Pyjet e Libanit janë tharë, rrafshina pjellore e Sharonit duket si shkretëtira dhe në vargmalin e Karmelit gjethet po bien nga pemët.

♦ Sfondi është çlirimi i mrekullueshëm i Jerusalemit nga Senakeribi më 701 p.e.r., por pjesa që mbetet nga vendi është shkretuar (rr. 7-9). Respekti i thellë për Zotin është aludim për adhurimin në Tempullin e Jerusalemit.

Zoti paralajmëron armiqtë e tij

¹⁰Zoti u thotë kombeve: «Tani do të veprojmë. Do të tregoj fuqinë time. ¹¹Ju thuri plane të kota dhe rezultatet e tyre janë një hiç. Shpirti im është si zjarri që do t'ju shkatërrojë. ¹²Ju do të shembeni si shkëmbinjtë që digjen për të bërë gëlqere, si ferrat që bëhen hi. ¹³Le ta dëgjojnë të gjithë, qofshin larg a afër, atë që kam bërë unë dhe ta pranojnë fuqinë time.»

¹⁴Njerëzit rebelë të Cionit dridhen nga tmerri. Ata thonë: «Dënimi i Perëndisë është si ai zjarri që digjet përgjithmonë. A mund të mbijetojë ndonjëri prej nesh nga një zjarr i tillë?» ¹⁵Ju mund të mbijetoni, në qoftë se thoni dhe bëni atë që është e drejtë. Mos e përdorni fuqinë tuaj për t'i mashtruar të varfrit dhe mos pranoni ryshfet. Mos u lidhni me ata që mendojnë të bëjnë vrasje dhe gjëra të tilla të këqija. ¹⁶Atëherë ju do të jeni të sigurt; do të jeni po aq të sigurt sikur të ishit në një kala të fortë. Do të keni ushqim për të ngrënë dhe ujë për të pirë.

E ardhmja madhështore

¹⁷Përsëri do të shihni një mbret që mbretëron në madhësi mbi një vend që shtrihet në të gjitha anët. ¹⁸Shqetësimet tuaja për tagrambledhësit e huaj dhe spiunët do të harrohen. ¹⁹Nuk do t'i shihni më të huajt arrogantë që flasin një gjuhë që nuk kuptoni. ²⁰Shikoni Cionin, qytetin ku festojmë festat tona fetare. Shikoni Jerusalemin! Sa vend i sigurt për të banuar do të jetë ai! Do të jetë si tenda e palëvizshme, kunjat e së cilës nuk do të shkulen kurrë dhe litarët e saj nuk do të këputen kurrë. ²¹Zoti do të na tregojë madhësitinë e tij. Ne do të banojmë pranë lumenjve të gjerë dhe përrenjve, por anijet e armikut nuk do të lundrojnë në to. ²²⁻²³Të gjitha pajisjet në këto anije janë të kota; velat nuk mund të ngrihen! Ne do ta marrim pasurinë e ushtrive armike, dhe do të ketë aq shumë, saqë edhe të çalët do të mund të marrin pjesën e tyre. Mbreti ynë do të jetë Zoti vetë; ai do të mbretërojë mbi ne dhe do të na mbrojë. ²⁴Askush që banon në vendin tonë (në Izrael) kurrë nuk do të ankohet ndonjëherë se është i sëmurë, dhe të gjitha mëkatet do të falen.

Perëndia do të ndëshkojë armiqtë e tij

34 Ejani, njerëz të të gjitha kombeve! Mblidhuni dhe dëgjoni. Të afrohet mbarë toka dhe të gjithë banorët e saj për të dëgjuar. ²Zoti është zemëruar me të gjitha kombet dhe ushtritë e tyre. Ai i ka dënuar me shkatërrim. ³Kufomat e tyre nuk do të varrosen, por do të shtrihen mbi tokë, do të prishen dhe do të kalben; malet do të jenë të gjakosura. ⁴Dielli, hëna dhe yjet do të bëhen pluhur. Qielli do të zhduket si pergamena që mbyllet, dhe yjet do të bien siç bien fiqtë. ♦ ⁵Zoti e ka përgatitur shpatën e tij në qiell dhe tani do të godasë Edomin, ata njerëz që i ka dënuar me shkatërrim. ⁶Shpata e tij do të mbulohet me gjakun dhe dhjamin e tyre, si gjaku dhe dhjami i qengjave dhe dhive që flijohen. Zoti do ta bëjë këtë flimj në qytetin Bocra; ai do të shkaktojë masakër të madhe në mbarë Edomin. ⁷Njerëzit do të bien si qe të egra dhe dema të rinj; toka do të gjakoset dhe do të mbulohet me dhjamë. ⁸Kjo është koha kur Zoti do ta shpëtojë Cionin dhe do t'ua marrë hakun armiqve të tij. ⁹Përrenjtë e Edomit do të shndërrohen në katran, dhe dheu do të shndërrohet në sqfufur. Mbarë vendi do të digjet si katrani. ¹⁰Do të digjet ditë e natë, dhe zjarri nuk do të shuhet kurrë. Toka do të shtrihet e shkretë brez pas brezi dhe askush nuk do të udhëtojë kurrë më nëpër të. ¹¹Tokën do ta pushtojnë kukuvajkat dhe korbmat. Zoti do ta bëjë përsëri të shkretë dhe të pabanuar, siç ishte para krijimit. ¹²Nuk do të ketë mbret për të sunduar vendin, dhe udhëheqësit do të jenë zhdukur. ¹³Në të gjitha pallatet dhe qytetet e rrethuara me mure do të rriten ferrat dhe gjëmbat, dhe në to do të banojnë çakajtë dhe kukuvajkat. ¹⁴Atje do të enden kafshët e egra, dhe dhitë e egra do të thërrasin njëra-tjetrën. Huti do të vijë atje duke kërkuar vend për të pushuar. ¹⁵Kukuvajkat do të bëjnë çerdhet e tyre, do të bëjnë vezët, do të ngrohin kllonçkat e tyre dhe do të kujdesen atje për to. Atje do të vijnë e do të mblidhen edhe qiftet. ♦♦ ¹⁶Hapni librin e Zotit dhe lexoni se ç'thotë ai. Asnjëra nga këto qenie nuk do të mungojë dhe asnjëra nuk do të jetë pa shokun e saj. Kështu urdhëroi Zoti; ato do t'i bashkojë ai vetë. ¹⁷Zoti është ai që do t'ua ndajë tokën (e premtuar) atyre dhe secilit do t'i japë pjesën e tij. Ata do të banojnë brez pas brezi në tokën (e premtuar), dhe ajo do t'u takojë atyre përgjithmonë.

- ♦ Aludimi i parë do të ishte për perënditë e Edomit, por pastaj për fuqitë qiellore që do të ngatërrohen me ardhjen e Mesisë. Edom = armiqtë e Zotit, kurse Cioni = populli i Zotit.
- ♦♦ Aludim i mundshëm për vendin e Izraelit në formën e tij të shpopulluar pas deportimit në Babilon.

Rruga e shenjtërisë

35 Stepa do të gëzohet dhe lulet do të çelin në vende të shkreta. ²Shkretëtira do të këndojë dhe do të brohorasë nga gëzimi; ajo do të jetë e bukur si malet e Libanit dhe pjellore si fushat e Karmelit dhe të Sharonit. Të gjithë do ta shohin madhësitinë e Zotit, lavdinë dhe fuqinë e tij. ³Jepu forcë duarve të lodhura dhe gjunjëve që dridhen nga dobësia. ⁴Thuajuni zemërlëshuarve; «Merrni zemër dhe mos kini frikë! Perëndia po vjen për t'ju shpëtuar, për të ndëshkuar armiqtë tuaj.» ⁵Atëherë të verbrit do të shohin dhe të shurdhët do të dëgjojnë. ⁶Të çalët do të kërcejnë si drerët, kurse memecët do të thërrasin nga gëzimi. ♦ Përrenjtë do të rrjedhin nëpër shkretëtirë dhe rëra e zjarrtë do të bëhet liqen, kurse në tokën e thatë do të gufojnë burimet e ujit. Atje ku dikur banonin çakajtë, do të rriten barëra kënetore dhe kallama. ⁸Atje do të jetë rruga kryesore, që do të quhet «Rruga e shenjtë.» ♦♦ Nëpër këtë rrugë nuk do të udhëtojë asnjë mëkatar, asnjë rebel nuk do t'i mashtrijë ata që shkojnë në të. ⁹Atje nuk do të ketë asnjë luan; kësaj rruge nuk do të kalojë asnjë kafshë e egër. Ata që i ka shpëtuar Zoti, do të kthehen në shtëpi nga kjo rrugë. ¹⁰Ata do të arrijnë me gëzim në Jerusalemin, duke kënduar dhe duke thirrur nga hareja. Ata do të gëzohen përgjithmonë, të çliruar një herë e mirë nga trishtimi dhe pikëllimi.

- ♦ Të gjitha këto ndyshime në rendin natyror në Izrael pasqyrojnë rilindjen shpirtërore të kombit. Jezusi i ka kryer këto mrekulli për të treguar se ishte ai që do t'i shkaktojë këto ndyshime. ♦♦ Është rruga që të çon në tempull (vendin e

pranisë së Zotit). Rruga të tilla ndërtoheshin në lashtësi për procesione në tempuj dhe nga tempujt paganë.

Asirianët kërcënojnë Jerusalemin

(2 Mbr 18,13-27; 2 Kron 32,1-19)

36 Vitin e 24-t të mbretërimit të Hizkijës, mbretit të Judës, Senaheribi, perandori i Asirisë, sulmoi qytetet e fortifikuara të Judës dhe i pushtoi ato. ²Atëherë ai i dha urdhër kryenëpunësit të tij të shkonte nga Lakishi në Jerusalem me një forcë të madhe ushtarake për të kërkuar dorëzimin e mbretit Hizkija. Nëpunësi zuri vend në rrugën ku punonin dërstilarët, pranë kanalit që sillte ujin nga pellgu i sipërm. ³Përpara i dolën tre judeasit: administratori i pallatit, Eljakimi, biri i Hilkijsë; protokollisti i shtetit, Shevna; dhe kancelari, Joahu, biri i Asafit. ⁴Nëpunësi asirian u tha se perandori donte të dinte se pse ndihej i sigurt mbreti Hizkija. ⁵Ai i sfidoi, duke thënë: «Mos mendoni se fjalët mund ta zëvendësojnë aftësinë dhe forcën ushtarake? Kush mendoni se do t'ju ndihmojë për të bërë kryengritje kundër Asirisë? ⁶Ju pritni që do t'ju vijë në ndihmë Egjipti, por kjo do t'i ngjante kallamit që përdoret për shkop – kallami do të thyhej dhe do t'jua shponte dorën. Kështu është edhe mbreti i Egjiptit, kur mbështetet në të.» ⁷Nëpunësi asirian vazhdoi: «Apo mos doni të thoni se mbështeteni në Zotin, Perëndinë tuaj? Madje Hizkija shkatërroi edhe shenjtëroret e Zotit, kur i tha popullit të Judës dhe të Jerusalemit të adhuronte në një shenjtërore të vetme. ⁸Unë do të vë bast me ju në emër të perandorit. Do t'ju jap dy mijë kuaj, në qoftë se mund të gjeni kaq njerëz për t'i ngarë. ⁹Ju nuk mund të bëni garë as me nëpunësin asirian me gradën më të ulët, e megjithatë pritni që egjiptianët t'ju dërgojnë kalorës dhe karroca. ¹⁰Mos mendoni se e kam sulmuar dhe shkatërruar vendin tuaj pa ndihmën e Zotit? Vetë Zoti më urdhëroi ta sulmoja dhe ta shkatërroja.»

¹¹Atëherë Eljakimi, Shevna dhe Joahu i thanë nëpunësit: «Fol aramaisht me ne, se kuptojmë. Mos fol hebraisht; po na dëgjojnë të gjithë njerëzit mbi mure.»

¹²Ai iu përgjigj: «A mendoni se ju jeni të vetmit që perandori më dërgoi për t'ua thënë këtë? Jo. Këto fjalë ua drejtoj, gjithashtu, atyre që janë ulur mbi mure, të cilët do të detyrohen të hanë jashtëqitjen e tyre dhe të pinë urinë e tyre, njëlloj si ju!»

¹³Pastaj nëpunësi u ngrit dhe thirri hebraisht: «Dëgjoni çfarë ju thotë perandori i Asirisë. ¹⁴Ai ju paralajmëron të mos ju mashtroni Hizkija. Hizkija nuk mund t'ju shpëtojë. ¹⁵Dhe mos e lejoni që t'ju bindë për t'u mbështetur në Zotin. Mos mendoni se Zoti do t'ju shpëtojë, se ai do ta pengojë ushtrinë tonë asiriane që ta pushtojë qytetin. ¹⁶Mos e dëgjoni Hizkijën! Perandori i Asirisë ju urdhëron të dilni nga qyteti dhe të dorëzoheni. Do të lejoheni të gjithë të hani rrush nga hardhitë tuaja dhe fiq nga pemët tuaja, si dhe të pini ujë nga pusët tuaja – ¹⁷derisa perandori t'ju shpërngulë në një vend që i ngjan vendit tuaj, ku ka vreshta për të bërë verë dhe grurë për të bërë bukë. ¹⁸Mos t'ju mashtroni Hizkija duke ju dhënë të kuptoni se Zoti do t'ju shpëtojë. A i shpëtuan perënditë e kombeve të tjera vendet e veta nga perandori i Asirisë?

¹⁹Ku janë ato tani – perënditë e Hamatit dhe Arpadit? Ku janë perënditë e Sefarvaimit? A e shpëtoi dikush Samarinë? ²⁰Kur e ka shpëtuar ndonjë prej perëndive të të gjithë këtyre vendeve vendin e vet nga perandori i Asirisë? Atëherë çfarë ju bën të mendoni se Jerusalemin do ta shpëtojë Zoti?»

²¹Njerëzit mbi mure heshtën, ashtu siç kishte urdhëruar Hizkija; ata nuk thanë asnjë fjalë. ²²Pastaj Eljakimi, Shevna dhe Joahu i grisën rrobat me pikëllim, shkuan dhe e njoftuan mbretin për atë që kishte thënë nëpunësi asirian.

♦ Senakeribi përmend 46 prej tyre. Fillimist Hizkija nuk e kishte paguar haraçin, por më vonë. kur Jerusalemi ishte rrethuar, pranoi, por asirianët kërkuan pabesisht për më tepër dorëzimin e qytetit.

Mbreti i lutet Isaisë për ndihmë

(2 Mbr 19,1-7)

37 Sapo e dëgjoi këtë raport, mbreti Hizkija i gris rrobat nga pikëllimi, u vesh me pëlthurë kërpi dhe shkoi në Tempullin e Zotit. ²Ai dërgoi Eljakimin, administratorin e pallatit, Shevnen, protokollistin e shtetit, dhe kryepfiftërinjtë të profeti Isaia, biri i Amocit. Edhe ata ishin veshur me pëlthurë kërpi. ³Ky është lajmi që ai u tha t'i jepnin Isaisë: «Sot është ditë vuajtjesh; jemi të ndëshkuar dhe të turpëruar; jemi si gruaja që do të lindë, por është tepër e dobët. ⁴Perandori asirian e ka dërguar nëpunësin e tij kryesor për të fyer Perëndinë e gjallë. Zoti, Perëndia jote, t'i dëgjojë këto fyerje dhe t'i ndëshkojë ata që i thanë. Prandaj lutjuni Perëndisë për ata që kanë mbijetuar nga populli i tij.» ⁵Kur Isaia mori lajmin e mbretit Hizkija, ⁶i dërgoi atij këtë përgjigje: «Zoti ju thotë të mos frikësoheni nga asirianët që pohojnë se Ai nuk mund t'ju shpëtojë. ⁷Zoti do të bëjë që perandori të dëgjojë një fjalë, e cila do ta detyrojë të kthehet në vendin e tij, dhe atje Zoti do të bëjë që të vritet.»

Asirianët dërgojnë kërcënim tjetër

⁸Nëpunësi asirian kishte marrë vesh që perandori Senaherib ishte larguar nga Lakishi dhe po luftonte kundër fortesës së afërme të Livnës; prandaj shkoi për t'u këshilluar me të.

⁹⁻¹⁰Asirianët morën lajmin që ushtria egjiptiane po vinte për t'i sulmuar, nën komandën e mbretit Tirhaka

nga Nubia. Kur e mësoi këtë, perandori dërgoi një letër mbretit të Judës, Hizkijës, ku thuhej: «Perëndia, në të cilin mbështetesh, të ka thënë se nuk do të më dorëzohesh, por mos u mashtro. ¹¹Ti e ke të qartë se ç'u kanë bërë vendeve të tjera perandorët e Asirisë – i kanë shkatërruar plotësisht. A mendon se mund t'i shpëtosh? ¹²Stërgjyshërit e mi shkatërruan qytetet Gozan, Haran dhe Recef, dhe vranë popullin e Bet--Edenit, që banonte në Telasar; asnjëra prej perëndive të tyre nuk arriti t'i shpëtonte. ¹³Ku janë mbretërit e Hamatit, Arpadit, Sefarvaimit, Henës dhe Avës?»

¹⁴Mbreti Hizkija e mori letrën nga lajmëtarët dhe e lexoi. Pastaj hyri në Tempull, e vendosi letrën në praninë e Zotit, ¹⁵dhe iu lut:

¹⁶«Zot i gjithëpushtetshëm, Perëndi i Izraelit, i ulur në fron mbi engjëjt rojtarë, ti, i vetmi, je Perëndi, që sundon mbi të gjitha mbretëritë e botës. Ti krijove tokën dhe qiellin. ¹⁷Tani, o Zot, na dëgjo dhe shiko se ç'po ndodh me ne. Dëgjo gjithçka që thotë Senaheribi për të fyer ty, Perëndinë e gjallë. ¹⁸Ne të gjithë e dimë se perandorët e Asirisë kanë shkatërruar shumë kombe, kanë shkretuar vendet e tyre, ¹⁹dhe kanë djegur perënditë e tyre – që nuk ishin aspak perëndi, por vetëm figura prej druri dhe guri, të gdhendura me duar njerëzore. ²⁰Tani, o Zot, Perëndia jonë, na shpëto nga asirianët, në mënyrë që të gjitha kombet e botës ta kuptojnë se ti je i vetmi Perëndi.»

Lajmi i Isaisë drejtuar mbretit

(2 Mbr 19,18-37)

²¹Pastaj Isaia i dërgoi Hizkijës lajmin se, në përgjigje të lutjes së mbretit, ²²Zoti kishte thënë: «Qyteti i Jerusalemit tallet me ty dhe të përbuz, o Senaherib. ²³Kë mendon të fyesh dhe të vësh në lojë? Ti je sjellë me mospërfillje ndaj meje, Perëndisë së shenjtë të Izraelit. ²⁴Ti dërgove shërbëtorët e tu për t'u mburrur para meje, duke thënë se paske mundur malet më të larta të Libanit me të gjitha karrocet e tua të luftës. Ti je mburrur se paske prerë atje cedrat më të lartë, dhe se paske hyrë në pjesët më të dendura të pyjeve. ²⁵Ti je mburrur se paske hapur puse dhe paske pirë ujë në vende të huaja, dhe se këmbët e ushtarëve të tu paskan shkelur mbi shtratin e thatë të Nilit.

²⁶A të ka rënë në vesh që këtë e kisha planifikuar unë shumë kohë më parë? ♦ Dhe tani e kam realizuar. Unë të dhashë pushtet për të bërë shkrumb e hi qytete të fortifikuara.

²⁷Banorët e tyre ishin të pafuqishëm; ishin të tmerruar dhe të hutuar. Ata ishin si bari në fushë të thatë ose si bari i keq që rritet në çati, kur e than era e nxehtë e jugut.

²⁸Por unë di gjithçka rreth teje, çfarë bën, ku po shkon. E di se tërbohesh kundër meje. ²⁹Kam marrë raportin për tërbimin dhe për mburrjen tënde; tani do të të vë një grip në hundë dhe një gojëz në gojë dhe do të të kthej andej nga erdhe.»

³⁰Pastaj Isaia i tha mbretit Hizkija: «Kjo është shenjë për atë që do të ndodhë.

Këtë vit dhe vitin e ardhshëm do të keni vetëm grurë të egër për të ngrënë, por pas këtyre viteve do të mund të mbjellësh dhe të korrësh grurin tënd, të mbjellësh hardhi dhe të hash rrush. ³¹Ata do të mbeten gjallë në Judë, do të lulëzojnë si bimët që lëshojnë rrenjë të thella në tokë dhe prodhojnë fruta. ³²Do të ketë njerëz në Jerusalem dhe në malin e Cionit, që do të mbijetojnë, sepse Zoti i gjithëpushtetshëm është i vendosur për ta realizuar këtë.»

³³Zoti ka thënë këtë për perandorin asirian: «Ai nuk do të hyjë në këtë qytet, e as nuk do të gjuajë asnjë shigjetë kundër tij. Qytetit nuk do t'i afrohet asnjë ushtar me mburojë dhe rreth tij nuk do të ndërtohet asnjë ledh. ³⁴Ai do të kthehet andej nga erdhi, pa hyrë në këtë qytet. Këtë e kam vendosur unë, Zoti.

³⁵Unë do ta mbroj dhe do ta ruaj këtë qytet, për hir të nderit tim dhe për shkak të premtimit që i kam dhënë Davidit, shërbëtorit tim.»

³⁶Një engjëll i Zotit iu afrua kampit asirian dhe vrau ♦ 185.000 ♦♦ ushtarë. Të nesërmen, në të aguar, të gjithë ishin shtrirë të vdekur! ³⁷Pastaj Senaheribi, perandori asirian, u tërhoq dhe u kthye në Ninave. ³⁸Një ditë, kur po adhuronte në tempullin e perëndisë së tij, Nisrohut, dy nga bijtë e tij, Adrameleku dhe Sharezeri, ♦♦♦ e vranë me shpatat e tyre, dhe ikën në krahinë e Araratit. Fronin e perandorit Esarhadon e trashëgoi njëri prej bijve të tij.

♦ Do të jetë murtajë bubonike (shih tregimin e Herodotit ku përmenden minj). Në Bibël gjithçka përshkruhet nga pikëpamja e shkaqeve të para. ♦♦ ka mundësi që bëhet fjalë për 185 oficerë ose 18.500 veta. ♦♦♦ Sipas mbishkrimeve asiriane Adad-Milki dhe Sharusur u strehuan më 682 p.e.r. në Armeni.

Sëmundja e mbretit Hizkija dhe shërimi i saj

(2 Mbr 20,1-11; 2 Kr. 32,24-26)

38 Në atë kohë mbreti Hizkija u sëmur dhe ishte në prag të vdekjes. Profeti Isaia, biri i Amocit, shkoi për ta vizituar dhe i tha: «Zoti thotë se duhet të rregullosh gjithçka, sepse nuk do të shërohesh.

Përgatitu për të vdekur!»

²Hizkija ktheu fytyrën nga muri dhe iu lut Zotit: ♦ ³«Kujtohu, o Zot, se si të shërbeja me besnikëri dhe se si u përpoqa gjithnjë të veproja sipas vullnetit tënd.» Dhe filloi të qante me lot të hidhur.

⁴Pastaj Zoti urdhëroi që Isaia ⁵të kthehej te Hizkija dhe t'i thoshte: «Unë, Zoti, Perëndia e të parit tënd,

Davidit, e kam dëgjuar lutjen tënde dhe i kam parë lotët e tu: do të lejoj që të jetosh edhe pesëmbëdhjetë vjet. ⁶Do të të shpëtoj ty dhe qytetin e Jerusalemit nga perandori i Asirisë, dhe do të vazhdoj ta mbroj këtë qytet.»

²¹Isaia i tha mbretit të vinte një pastë fiqsh në tumor, dhe ai do të shërohej. ²²Pastaj mbreti Hizkija pyeti: «Cila është shenja që unë do të shkoj në Tempull?»

⁷Isaia iu përgjigj: «Zoti do të të japë një shenjë ♦♦ se do ta mbajë premtimin e tij. ⁸Në shkallën e ndërtuar nga mbreti Ahaz, Zoti do të bëjë që hija të lëvizë dhjetë shkallë në drejtim të kundërt.» Dhe hija u lëviz dhjetë shkallë në drejtim të kundërt.

⁹Pasi u shërua, Hizkija shkroi këngën e lavdërimit që vijon:

¹⁰Mendoja se në lulen e moshës, do të zbrisja në botën e të vdekurve, pa e mbaruar jetën time të caktuar!

¹¹Mendoja se në këtë botë të të gjallëve nuk do ta shihja Zotin, ose ndonjë njeri të gjallë. ¹²Jeta ime ishte shkëputur dhe merrte fund. Si tenda që ulet, si pëlhura që pritet nga avlëmendi. Mendoja se Zoti po i jepte fund jetës sime. ¹³Tërë natën thërrisja nga dhembjet, sikur luani të m'i thyente kockat. Mendoja se Perëndia po i jepte fund jetës sime. ¹⁴Zëri im ishte i hollë dhe i dobët, dhe rënkoja si pëllumb. Sytë e mi po lodheshin së shikuari lart në qiell. O Zot, më shpëto nga të gjitha këto telashe. ¹⁵Çfarë mund të them? Këtë e ka bërë Zoti. Zemra ime është e hidhëruar, prandaj nuk mund të bie në gjumë. ¹⁶O Zot, unë do të jetoj për ty, vetëm për ty. Më shëro dhe më lejo të jetoj. ¹⁷Hidhërimi do të shndërrohet në paqe. Jetën time e shpëton nga çdo rrezik; ti i fal të gjitha mëkatet e mia. ¹⁸Askush nuk mund të të lavdërojë në botën e të vdekurve; të vdekurit nuk mund të besojnë në besnikërinë tënde. ♦♦♦ ¹⁹Të gjallët të lavdërojnë, ashtu siç të lavdëroj unë tani. Etërit u tregojnë fëmijëve se sa besnik je ti.

²⁰O Zot, ti më ke shëruar. Ne do t'i biem harpës dhe do të këndojmë lavdinë tënde, do të këndojmë lavdi në Tempullin tënd gjithë jetën tonë.'

♦ Në dallim me Ahazin, ky ishte njeriu që i lutej Zotit. ♦♦ Një prej shumë përkufizimeve të fjalës «sakrament». ♦♦♦ Ata janë hija, kopje të dyta dhe fantasma.

Lajmëtarët nga Babilonia

(2 Mbr 20,12-19)

39Rreth kësaj kohe, Merodah Baladani, biri i Baladanit, dëgjoji që mbreti Hizkija kishte qenë i sëmurë dhe i dërgoi një letër dhe një dhuratë. ²Hizkija i priti mirë lajmëtarët dhe u tregoi pasurinë e tij – argjendin dhe arin, erëzat dhe parfumet, si dhe të gjitha pajisjet e tij ushtarake. Në depot dhe në tërë mbretërinë e tij nuk mbeti asgjë pa u treguar. ³Pastaj profeti Isaia shkoi te mbreti Hizkija dhe e pyeti: «Nga erdhën këta njerëz dhe çfarë të thanë?» Hizkija iu përgjigj: «Ata erdhën nga një vend shumë i largët, nga Babilonia.» ⁴«E çfarë panë në pallat?» «Panë gjithçka. Nuk lashë asgjë në depo pa treguar.» ⁵Pastaj Isaia i tha mbretit: «Zoti i gjithëpushtetshëm thotë se 'po vjen koha kur gjithçka në pallatin tënd, gjithçka që kanë grumbulluar të parët e tu deri më sot, do të shpihet në Babiloni. Nuk do të mbetet asgjë. ⁷Disa nga pasardhësit e tu të drejtpërdrejtë do të merren dhe do të tridhen, që të shërbejnë në pallatin e mbretit të Babilonisë.»♦

⁸Kjo fjalë i dha të kuptonte mbretit Hizkija se gjatë jetës së tij do të kishte paqe dhe siguri, prandaj iu përgjigj: «Lajmi që më dhe nga Zoti, është i mirë.»

♦ Kjo duhet të ndodhë një shekull më vonë dhe ishte pasojë afatgjatë e aleancës që Hizkija kishte lidhur me këtë rast me Merodah Baladani që donte të rifitonte fronin e tij (shih edhe 2 Mbr 20.12-19).

Fjalët plot shpresë

40«Ngushëllojeni, ngushëllojeni popullin! – thotë Perëndia jonë. ² – Jepini zemër popullit të Jerusalemit. ♦ Thuajini se ka vuajtur mjaft gjatë, dhe mëkatet e tij tani janë falur. E kam ndëshkuar plotësisht për të gjitha mëkatet e tij.» ³Një zë thërret: «Përgatitjani rrugën ♦♦ Zotit në shkretëtirë! Hapni udhën në vende të shkreta për Perëndinë tonë! ⁴Mbushni çdo luginë; rrafshoni çdo mal. Kodrat do të bëhen rrafshinë, dhe krahinat kodrinore do të rrafshohen.♦♦♦ ⁵Atëherë madhështia e Zotit♦ do të shfaqet dhe do ta shohë i gjithë njerëzimi. Këtë e ka premtuar vetë Zoti.»

⁶Një zë thërret: «Shpallni një lajm!»

«Çfarë lajmi duhet të shpall?» – pyes unë. «Shpallni që tërë njerëzimi është si bari; nuk jeton më gjatë se lulet e egra. ⁷Bari fishket dhe lulet veniten, kur Zoti dërgon erën që fryn mbi to. Njerëzit nuk janë më të qëndrueshëm se bari. ⁸Po, bari fishket dhe lulet veniten, por fjala e Perëndisë sonë qëndron përgjithmonë.»

⁹Ngjitu në malin e lartë dhe shpallja Jerusalemit lajmin e mirë! Thirr me zë të lartë dhe shpallja Cionit lajmin e mirë. Fol dhe mos ki frikë. Thuaju qyteteve të Judës se po vjen Perëndia e tyre!

¹⁰Zoti Perëndi po vjen për të sunduar me pushtet, duke sjellë me vete popullin që ka shpëtuar. ¹¹Ai do të kujdeset për kopenë e tij si bari; do t'i mbledhë qengjat e tij dhe do t'i mbajë në duar; do t'i udhëheqë nënat e tyre me kujdes.

♦ Shumica e të mërguarve ishin prej Jerusalemit. Rruga është ajo në të cilën Zoti do t'i çojë të mërguarit nga Babiloni; shkretëtira është ajo midis Izraelit dhe Babilonit. ♦♦ Siç thuhet: shtrojuan qilimin e kuq. ♦♦♦ Zoti do të zbulohet si Zoti sovran i historisë që kthen popullin e tij në tokën e tij. • Premtimet e tij (posaçërisht ato drejtuar Izraelit) vlejné përgjithmonë. Ky premim parashikon kthimin përfundimtar të Izraelit dhe të gjithë popullit të Zotit. Në DhR, i cili është jep plotësimin e përkohshëm, zëri është ai i Gjon Pagëzorit që shpall Atë që duhet të vijë, i cili do ta çojë popullin e tij në shtëpi nga mërgimi shpirtëror.

Perëndia e pashoke e Izraelit

¹²A mund ta matë ndokush oqeanin me duar të mbledhur si kupë apo qiellin me pëllëmbën e dorës? A mund ta mbajë ndokush dheun e mbarë tokës në gotë apo t'i matë malet a kodrat në pjatën e peshores?
¹³A mund ta mësojë ndokush Zotin se ç'duhet të bëjë? Kush mund ta mësojë apo t'i japë këshillë atij? ¹⁴Me kë këshillohet Perëndia për të kuptuar, dhe për të mësuar se si duhen bërë gjërat? ¹⁵Për Zotin, kombet nuk janë asgjë, asgjë më tepër se një pikë uji; ishujt janë po aq të lehtë sa pluhuri. ¹⁶Të gjitha kafshët në pyjet e Libanit nuk mjaftojnë për t'i kushtuar një flijim Perëndisë sonë, kurse pemët e tij nuk mjaftojnë për të ndezur zjarrin që i duhet. ¹⁷Për Atë kombet nuk janë asgjë. ¹⁸Me kë mund të krahasohet Perëndia? Si mund të përshkruhet Ai? ¹⁹Ai nuk është si idhulli që bëjnë punëtorët, ♦ të cilin e prarojnë farkëtarët dhe e vendosin në një pedestal prej argjendi. ²⁰Njeriu që nuk është në gjendje të blejë argjend ose ar, zgjedh një dru që nuk kalbet. Ai gjen një zejtar të aftë për të bërë një figurë që nuk rrëzohet. ²¹A nuk dini gjë? A nuk ju treguan për këtë shumë kohë më parë? A nuk keni dëgjuar se si filloi bota? ²²Botën e krijoi Ai që rri ulur në fronin e tij, përmbi tokë dhe jashtë qiellit; njerëzit poshtë i duken të vegjël si milingonat. Ai e shtriu qiellin si perde, si tendë për të banuar. ²³Ai rrëzon dhe asgjëson sundimtarë të fuqishëm. ²⁴Ata janë si bimë të reja të porsambjella, që sapo kanë zënë rrënjë. Kur Zoti dërgon erë, ata thahen dhe i merr era si kashtën. ²⁵Me kë mund të krahasohet Perëndia e shenjtë? A ka ndonjeri tjetër si Ai? ²⁶Shikoni lart në qiell! Kush i krijoi yjet që shihni? ♦♦ Ai që i bën të dalin si ushtri, ai e di se sa janë, dhe e thërret secilin me emrin e vet! Fuqia e tij është kaq madhështore – nuk mungon asnjëri prej tyre! ²⁷O izraelitë, përse ankoheni atëherë që Zoti nuk i njuh telashat tuaja ose nuk brengoset, në qoftë se pësoni padrejtësi? ²⁸Mos vallë nuk e dini apo nuk e keni dëgjuar? Zoti është Perëndia e përjetshme; ai krijoi tërë botën. Ai nuk lodhet dhe nuk dëshpërohet kurrë. Mendimet e tij nuk i kupton askush. ²⁹Ai i forcon ata që janë të dobët dhe të lodhur. ³⁰Madje të rinjtë dobësohen; të fortëve u del shpirti. ³¹Por atyre që besojnë në Zotin për ndihmë, do t'u ripërtërihen forcat. ♦♦♦ Ata do të ngrihen me flatrat lart si shqiponjat; ata do të vrapojnë, por nuk do të lodhen; do të ecin, por nuk do të dobësohen.

♦ Në dallim me perënditë e Babilonit. ♦♦ Yjet adhuroheshin në Babilon. ♦♦♦ për të mbijetuar mërgimin dhe t'u kthyer në Izrael.

Perëndia e Izraelit sfidon perënditë pagane

41 Perëndia thotë: "Heshtni dhe më dëgjoni, ju vende të largëta! Përgatituni ta paraqitni procesin tuaj në gjyq; do të keni rast për të folur. Të mblidhemi për të vendosur se kush ka të drejtë. ²Kush e sollti pushtuesin ♦ dhe kush e bën të fitojë ngado që të shkojë? Kush i jep fitore mbi mbretër dhe kombe? Shpata i rrëzon sikur të ishin prej pluhuri. Shigjetat i shpërndajnë si kashtë në erë. ³Ai i ndjek dhe marshon përpara i sigurt, aq shpejt, sa që këmbët mezi e prekin tokën!
⁴Kush e shkaktoi këtë? Kush e ka caktuar zhvillimin e historisë? Unë, Zoti, isha atje në fillim, dhe unë, Zoti, do të jem atje në fund. ⁵Popujt e vendeve të largëta e kanë parë atë që kam bërë; ata janë të frikësuar dhe dridhen nga tmerrri. Kështu, ata mblidhen dhe afrohen të gjithë. ⁶Zejtarët e ndihmojnë njëri-tjetrin dhe i japin zemër njëri-tjetrit. ⁷Marangozi i thotë argjendarit: «Shumë mirë!» Njeriu që farkëton idhullin, i jep zemër atij që e mbërthen me gozhdë. Ata thonë: «Është ngjitur mirë me kallaj» – dhe e mbërthejnë me gozhdë.

⁸Por ti, o Izrael, shërbëtori im, ti je populli që kam zgjedhur, pasardhësit e Avrahamit, mikut tim. ⁹Të kam sjellë nga skajet e botës; të thirra nga skajet e saj më të largëta dhe të thashë: «Ti je shërbëtori im. Nuk të hodha poshtë, por të zgjodha. ¹⁰Mos ki frikë – unë jam me ty! Unë jam Perëndia jote – mos u tremb nga asgjë! Unë do të të forcoj dhe do të ndihmoj; do të të mbroj dhe të shpëtoj.

¹¹Ata që zemërohen me ty, do të përjetojnë turpin e disfatës. Ata që luftojnë kundër teje, do të vdesin, ¹²do të zhduken nga toka. ¹³Unë jam Zoti, Perëndia jote. Unë të forcoj dhe të them: «Mos ki frikë; do të të ndihmoj.»

¹⁴Zoti thotë: «Megjithëse je i vogël dhe i dobët, o Izrael, mos ki frikë; do të të ndihmoj. Unë, Perëndia e shenjtë e Izraelit, jam ai që të shpëtoj. ¹⁵Unë do të të bëj si shirësë, me dhëmbë të rinj dhe të mprehtë. Ti do të shijsh male dhe do t'i shkatërrosh; kodrat do të bëhen pluhur. ¹⁶Ti do t'i hedhësh në ajër; do t'i marrë era dhe ato do të shpërndahen nga stuhia. Atëherë ti do të gëzohesh, sepse unë jam Perëndia jote; ti do të më lavdërosh mua, Perëndinë e shenjtë të Izraelit.

¹⁷Kur populli im nevojtar të kërkojë ujë, kur goja e tij të jetë tharë nga etja, atëherë unë, Zoti, do ta

plotësoj lutjen e tij; unë Perëndia e Izraelit, nuk do ta braktis kurrë. ¹⁸Unë do të bëj që lumenjtë të rrjedhin nëpër kodrat e shkreta dhe burimet e ujit të murmurit nëpër lugina. Unë do ta shndërroj shkretëtirën në pellgje ujërash, kurse tokën e thatë në burime. ¹⁹Do të bëj që në shkretëtirë të rriten cedrat, si dhe akaciet, mërsinat dhe ullinjët. Në tokë sherpë do të rriten pyje pishash, dëllinjash dhe selvish. ²⁰Njerëzit do ta shohin këtë dhe do ta kuptojnë se e kam bërë unë, Zoti. Ata do ta kuptojnë se këtë e ka realizuar Perëndia e shenjtë e Izraelit.

♦ Kir (perandori persian). Ata që ishin në rrezik të frikësoheshin nga perënditë e Babilonit kishin nevojë ta dëgjonin këtë lajm. Këto perënditë e Babilonit hidhen në gjyq.

Zoti sfidon idhujt

²¹Zoti, mbreti i Izraelit, thotë kështu: «Ju perënditë e kombeve, paraqitni procesin tuaj. Sillni argumentet më të mira që keni. ²²Afrohuni e parashikoni se ç'do të ndodhë, në mënyrë që ta dimë se kur do të ndodhë. Shpjegojini gjyqit ngjarjet e së kaluarës dhe na tregoni kuptimin e tyre. ²³Na tregoni se çfarë do të na sjellë e ardhmja – atëherë do ta dimë se ju jeni perëndi! Bëni diçka të mirë ose sillni ndonjë fatkeqësi: na mbushni me frikë dhe tmerr. ²⁴Ju dhe gjithçka që ju bëni, është një hiç: ata që adhuroni ju, janë të neveritshëm!

²⁵Kam zgjedhur një njeri që banon në lindje; unë do ta sjell për të sulmuar nga veriu. Ai i shkel sundimtarët sikur të ishin prej balte, si poçari që shkel baltën. ²⁶Kush prej jush parashikoi se do të ndodhte kjo, që të mund të themi se ju kishit të drejtë? Askush prej jush nuk tha një fjalë për këtë; askush nuk ju dëgjoi duke thënë gjë! ²⁷Unë, Zoti, ia tregova i pari lajmin Cionit; dërgova një lajmëtar në Jerusalemin për të njoftuar: «Populli yt po vjen! Ata po kthehen në shtëpi!» ²⁸Kur shikova midis perëndive, asnjëra nuk kishte gjë për të thënë: asnjëra nuk mund t'i përgjigjej pyetjes sime. ²⁹Të gjitha këto perëndi janë të kota; ato nuk mund të bëjnë asgjë – këta idhuj janë të dobët dhe të pafuqishëm.

Shërbëtori i Zotit

42 Zoti thotë: «Ja shërbëtori im, të cilin e forcoj – atë që kam zgjedhur, atij i drejtohet dashuria ime. E kam mbushur me shpirtin tim, dhe ai do t'i sjellë drejtësi ♦ çdo kombi. ²Ai nuk do të thërrasë, as s'do ta ngrrejë zërin dhe as s'do të mbajë fjalime me zë të lartë në rrugë. ³Ai nuk do ta thyejë kallamin e përkulur, e as nuk do ta shuajë kandilin që regëtin. ♦♦ Ai do t'u sjellë drejtësi të qëndrueshme të gjithëve. ⁴Atë nuk do ta lëshojë as shpresa e as zemra; do të vendosë drejtësi në tokë. Mësimin e tij do ta presin me padurim vende të largëta.»

⁵Perëndia i krijoi qiejt dhe i shtriu; ai i dha formën tokës dhe gjithçkaje që banon në të, dhe u dha jetë të gjithë banorëve të saj. E tani Zoti Perëndi i thotë shërbëtorit të tij: ⁶«Unë, Zoti, të kam thirrur dhe të kam dhënë pushtet për të siguruar drejtësi në tokë. Nëpërmjet teje unë do të lidh besëlidhje me të gjithë popujt; nëpërmjet teje do t'u sjell dritën kombeve. ⁷Do t'u hap sytë të verbërve dhe do t'i liroj ata që janë në burgje të errëta. ⁸Unë, i vetmi, jam Zoti, Perëndia jote. Asnjë perëndie tjetër nuk i lejohet të marrë pjesë në madhështinë time; nuk do të lejoj që idhujt të marrin pjesë në lavdinë time. ⁹Gjërat që parashikova, tani u realizuan. Tani do të të tregoj për gjëra të reja, madje para se të fillojnë të realizohen.»

♦ *cadeqa* (fjff. drejtësi) është shfajësim>shpëtim, kurse *torah* është vullneti i Zotit për popullin e tij (shenjtërim). Daljes së dytë i nevojitet Moisiu më i madh (Mesia) ♦♦ Ai s'do të jetë pushtues ushtarak siç ishte Kiri.

Këngë lavdërimi

¹⁰Këndoni për Zotin një këngë të re: këndoni lavdinë e tij, tërë bota! Lavdërojeni, ju që lundroni në det; lavdërojeni, të gjitha qeniet e detit! Këndoni, vende të largëta, dhe të gjithë ju që banoni atje; ¹¹shkretëtira dhe qytetet e saj ta lavdërojnë Perëndinë; populli i Kedarit ta lavdërojë! Ata që banojnë në qytetin e Selës, të thërrasin nga gëzimi nga majat e maleve! ¹²Ata që banojnë në vende të largëta, t'i japin lavdi Zotit! ¹³Zoti nisat në luftë si luftëtari; ai është gati dhe ka dëshirë të madhe për luftë. Ai lëshon kushtrimin e luftës, thirrjen për betejë; ai e tregon fuqinë e tij kundër armiqve të tij.

Perëndia premton të ndihmojë popullin e tij

¹⁴Perëndia thotë: «Për shumë kohë heshta; nuk iu përgjigja popullit tim. Por tani erdhi koha për të vepruar; thërras si një grua gjatë lindjes. ¹⁵Do t'i shkatërroj malet e kodrat dhe do të thaj bar e pemë. Do t'i shndërroj luginat e lumenjve në shkretëtira dhe do t'i thaj pellgjet e ujit. ¹⁶Do ta udhëheq popullin tim të verbër rrugëve, nëpër të cilat nuk ka udhëtuar kurrë. Do ta shndërroj errësirën e tyre në dritë dhe do ta rrafshoj para tyre krahinën kodrinore. Këto janë premtimet e mia, dhe unë do t'i mbaj patjetër. ¹⁷Të gjithë ata që mbështeten në idhuj, që i quajnë shtatoret perëndi të tyre, do të turpërohen.

Izraeli refuzon të nxjerrë mësim

¹⁸Zoti thotë: «Dëgjoni, o njerëz të shurdhër! Shikoni me vëmendje, ju që jeni të verbër! ¹⁹A është ndokush më i verbër se shërbëtori im, më i shurdhër se lajmëtari që dërgoj? ²⁰Ti, o Izrael, që ke parë kaq shumë, çfarë mësove? Veshët i ke për të dëgjuar, por a dëgjove gjë?»

²¹Zoti është Perëndi që ka shumë dëshirë të shpëtojë, prandaj i lartësoi ligjet dhe mësimet e tij, dhe dëshironte që populli i tij t'i nderonte ato. ²²Por tani populli i tij u plaçkit; ata janë mbyllur në biruca, të fshehur në burgje. Ata u plaçkitën dhe u grabitën, por askush nuk u erdhi në ndihmë. ²³A do të dëgjojë ndonjë prej jush? A do të dëgjoni me vëmendje qysh tani? ²⁴Kush ua dorëzoi Izraelin plaçkitësve? Ishte vetë Zoti, kundër të cilit mëkatuam! Ne nuk donim të jetonim siç dëshironte ai, as t'u bindeshim mësimëve që na i dha ai. ²⁵Kështu na bëri të ndjenim forcën e zemërimit të tij dhe të pësonim dhunën e luftës. Zemërimi i tij digjej nëpër Izrael si zjarr, por ne nuk ditëm se ç'po ndodhte; prej saj nuk mësuam asgjë.

Perëndia premtan të shpëtojë popullin e tij

43 O Izrael, Zoti, i cili të krijoi, thotë: «Mos ki frikë – unë do të të shpëtoj. Të kam thirrur me emër – ti je i imi. ²Kur të kalosh nëpër ujëra të thella, unë do të jem me ty; shqetësimet e tua nuk do të të gëlltitin. Kur të kalosh nëpër zjarr, nuk do të digjesh; provat e rënda që do të vijnë, nuk do të të dëmtojnë. ³Sepse unë jam Zoti, Perëndia jote, Perëndia e shenjtë e Izraelit. Do ta sakrifikoj Egjiptin për të të çliruar, do të sakrifikoj Nubinë dhe Sabën. ⁴Do të sakrifikoj kombe të tëra për të të shpëtuar jetën, sepse ti je për mua i shtrenjtë, sepse të dua dhe të nderoj. ⁵Mos ki frikë – unë jam me ty! Nga lindja dhe nga perëndimi i largët, do ta kthej popullin tënd në shtëpi. ⁶Do t'i them veriut ta lejojë të shkojë, kurse jugut të mos e pengojë. Lejo që populli im të kthehet nga vendet e largëta, nga çdo skaj i botës. ⁷Ai është populli im i vetëm dhe e kam krijuar për të më sjellë lavdi.» ♦

♦ për të pasqyer karakterin e tij, që të nderohet dhe të adhurohet.

Izraeli është dëshmitar i Zotit

⁸Perëndia thotë: «Thërriteni popullin tim, izraelitët, në gjyq. Ata kanë sy, por janë të verbër; kanë veshë, por janë të shurdhër! ⁹Thërritini kombet, që të vijnë në proces! Cila nga perënditë e tyre mund ta parashikojë të ardhmen? Cila nga ato e ka parashikuar atë që po ndodh tani?♦ Perëndi të tilla le të sjellin dëshmitarë për të provuar se kanë të drejtë, për të dëshmuar të vërtetën e fjalëve të tyre.

¹⁰O popull i Izraelit, ju jeni dëshmitarët e mi; ju kam zgjedhur për t'u bërë shërbëtorët e mi, që të më njihni, të më bësoni dhe ta kuptoni se unë jam i vetmi Perëndi. Përveç meje, nuk ka perëndi tjetër; nuk ka pasur dhe nuk do të ketë kurrë. ¹¹Unë, i vetmi, jam Zoti, i vetmi që mund t'ju shpëtoj. ¹²E parashikova atë që do të ndodhte, dhe pastaj të erdha në ndihmë. Asnjë perëndi e huaj nuk e ka bërë ndonjëherë këtë; ju jeni dëshmitarët e mi.

¹³Unë jam Perëndia dhe ky do të jem përgjithmonë. Askush nuk mund t'i shpëtojë fuqisë sime; askush nuk mund ta ndryshojë atë që bëj unë.»♦♦

♦ plotësimi i profecisë është pjesa e rëndishme e dëshmisë për karakterin unik të Perëndisë dhe për përligjen e çështjes së tij.♦♦ Askush nuk mund t'i prishë planet e tij.

Largimi nga Babilonia

¹⁴Perëndia e shenjtë e Izraelit, Zoti, që ju shpëton, thotë: «Për t'ju shpëtuar, do të dërgoj një ushtri kundër Babilonisë. Do t'i shemb portat e qytetit, dhe thirrjet e popullit të saj do të shndërrohen në të qara. ¹⁵Unë jam Zoti, Perëndia jote i shenjtë. Unë të krijova, o Izrael, dhe unë jam mbreti yt.» ¹⁶Shumë kohë më parë Zoti hapi rrugë nëpër det, udhë nëpër ujëra të thella. ¹⁷Ai çoi në shkatërrim një ushtri të fuqishme, një ushtri karrocash dhe karrocierë. Po, ranë për të mos u ngritur më kurrë, për t'u shuar si flakë kandili! ¹⁸Por Zoti thotë: «Mos u kapni pas ngjarjeve të së kaluarës as mos flitni me hollësi për atë që ka ndodhur shumë kohë më parë. ¹⁹Kujdesuni për gjënë e re që do të bëj. Tashmë po ndodh – tani mund ta shihni! Do të hap rrugë nëpër shkretëtirë dhe atje do t'ju jap përrenj. ²⁰Madje do të më nderojnë edhe kafshët e egra; çakajtë dhe strucët do të më lavdërojnë, kur të bëj që përrenjtë të rrjedhin në shkretëtirë për t'i dhënë ujë popullit tim të zgjedhur. ²¹Ata janë populli që krijova për vete, dhe ata do t'i këndojnë lavdërimet e mia!»

Mëkati i Izraelit

²²Zoti thotë: ♦ «Por ju ishit të zemëruar me mua; nuk më adhuroat mua. ²³Nuk më sollët fljime delesh; nuk më nderuat me flitë tuaja. Unë nuk ju rëndova duke ju kërkuar fljime; as nuk ju mërzita duke ju kërkuar temjan. ²⁴Nuk më bletë temjan, as nuk më kënaqët me dhjamin e kafshëve tuaja. Në vend të kësaj, më rënduat me mëkatet tuaja, më mërzitët me padrejtësinë që bëtë. ²⁵Megjithatë, unë jam Perëndia e cila ju fal mëkatet, e këtë e bëj, sepse jam ai që jam. Nuk do t'ju marr për keq mëkatet tuaja.

²⁶Të dalim para gjyqit; paraqitni padinë tuaj! Paraqitni procesin tuaj për të dëshmuar pafajësinë tuaj! ²⁷Të parët tuaj mëkatuan kundër meje ²⁸dhe sundimtarët tuaj përdhosën shenjtëroren time. Prandaj solla shkatërrim mbi Izrael; lejova që populli im të mbulohej me turp e me faqe të zezë.

♦ Në përgjigje të pohimit se Izraeli nuk e kishte merituar mërgimin. Adhurimi i tij ishte aq i ndotur nga mëkati që nuk i arriti kurrë Perëndisë.

Zoti është i vetmi Perëndi

44 Zoti thotë: "Dëgjo, o Izrael, shërbëtori im, populli im i zgjedhur, pasardhësit e (Jakov) Izraelit. ²Unë jam Zoti që të krijova, të kam ndihmuar që nga lindja jote. Mos ki frikë; ti je shërbëtori im, ♦ populli im i zgjedhur, të cilin e dua.

³Do t'i japë ujë dheut të etur dhe do të bëj që përrrenjtë të rrjedhin në tokën e thatë. Do ta derdh Shpirtin tim te fëmijët e tu, dhe shumë bekime në pasardhësit e tu. ⁴Ata do të lulëzojnë si bari i ujitur mirë, si shelgjet pranë përrrenjve me ujë të rrjedhshëm.

⁵Njëri pas tjetrit, njerëzit do të thonë: «Unë jam i Zotit.» Ata do të afrohen për t'u bashkuar me popullin e Izraelit. Secili do të vërë në dorë shenjën e emrit të Zotit dhe secili do të quhet pjesëtar i popullit të Perëndisë. ♦♦

⁶Zoti, i cili e sundon dhe e mbron Izraelin, Zoti i gjithëpushtetshëm, thotë kështu: «Unë jam i pari, i fundit, i vetmi Perëndi; përveç meje nuk ka perëndi tjetër. ⁷A mund ta kishte bërë ndonjë tjetër atë që bëra unë?

Kush mund të kishte parashikuar gjithçka që do të ndodhte, që nga fillimi gjer në fund të kohës?

⁸Mos ki frikë, o populli im! Ti e di se nga kohët më të lashta gjer tani, kam parashikuar gjithçka që do të ndodhte, dhe ju jeni dëshmitarët e mi.

A ka ndonjë perëndi tjetër? A ka ndonjë perëndi të fuqishme për të cilën nuk kam dëgjuar ende?" ♦♦♦

♦ d.m.th. agenti im, person me në mision. ♦♦ kryesisht në kohën e mijëvjeçarit. ♦♦♦ Zoti duhet ta përsëritë këtë pohim, sepse salltaneti i kultit babilonas linte përshtypje tek izraelitët.

Idhujtaria vihet në lojë

⁹Të gjithë ata që prodhojnë idhuj, nuk vlejné asgjë, dhe perënditë që i vlerësojnë kaq shumë, janë të pavlefshme. Ata që i adhurojnë këto perëndi, janë të verbër dhe të paditur – ata do të turpërohen. ¹⁰Më kot bëni shtatore bakri për ta adhuruar si perëndi! ¹¹Secili që e adhuron atë, do të shkatërrohet. Punuesit e idhujve janë vetëm njerëzorë. Kur të dalin në gjyq – ata do të tmerrohen dhe do të turpërohen. ¹²Metallpunuesi merr një copë metal dhe e përpunon në zjarr. Me dorën e tij të fortë, e godit me çekan për t'i dhënë formë. Ndërsa punon, e merr uria, ka etje dhe lodhet. ¹³Zdrukthëtari mat drurin. Ai e skicon figurën me shkumës në dru, e skalit me veglat e tij, dhe gdhend në formë njeriu një figurë të bukur, për ta vendosur në shtëpi. ¹⁴Si dru ndoshta përdor cedër, lis ose selvi nga pylli. Ose ndoshta mbjell lar dhe pret që shiu ta bëjë të rritet. ¹⁵Njeriu përdor një pjesë të drurit për lëndë djegëse, kurse pjesën tjetër për të punuar idhullin. Pra, me gjymsën e parë bën zjarr për t'u ngrohur dhe për të pjekur bukë, kurse gjymsën tjetër bën një perëndi për ta adhuruar. ¹⁶Me disa dru bën zjarr; pjek mish, e ha dhe ngopet. Ngrohet dhe thotë: «Sa e ngrohtë dhe e bukur! Ç'zjarr i bukur!» ¹⁷Me pjesën tjetër të drurit punon idhullin; bie përmbys dhe e adhuron. I lutet atij dhe i thotë: «Ti je perëndia im – më shpëto!»

¹⁸Njerëzit e tillë janë aq të marrë, sa nuk dinë se çfarë bëjnë. I mbyllin sytë dhe mendjet përpara së vërtetës. ¹⁹Punuesi i idhujve nuk ka mend për të thënë: «Disa dru i dogja. Poqa disa bukë mbi prush, poqa mish dhe e hëngra. Dhe pjesën tjetër të drurit e bëra idhull. Ja, unë që bie përmbys para një copë druri! Më mirë të haj hirin e druve!»

²⁰Më mirë të hahet hi. Idetë e tij të marra e kanë mashtruar aq shumë, saqë nuk mund t'i vihet më në ndihmë. Nuk e pranon që idhulli që mban në dorë, nuk është aspak perëndi.

Zoti – krijuesi dhe shpëtimtari

²¹Zoti thotë: «O Izrael, mos e harro këtë; mos harro se ti je shërbëtori im. Të krijova që të bëhesh shërbëtori im, dhe nuk do të të harroj kurrë. ²²Mëkatet e tua i kam fshirë si re. Kthehu tek unë, unë jam ai që të shpëtoj.»

²³Thirr nga gëzimi, o qiell. Thërritni, thellësi të tokës! Thërritni nga gëzimi, male dhe çdo pemë e pyllit! Zoti e ka treguar madhësitinë e tij duke shpëtuar popullin e tij, Izraelin.

²⁴Unë jam Zoti, shpëtimtari yt; unë jam ai që të krijova. Unë jam Zoti, krijuesi i të gjithave. Unë, i vetmi, e kam shtrirë qiellin; kur e krijova tokën, askush nuk më ndihmoi. ²⁵Unë vë në lojë falltarët dhe prish parashikimet e astrologëve. Fjalët e të urtëve i hedh poshtë dhe tregoj se urtësia e tyre është marrëzi. ²⁶Por kur shërbëtori im bën një parashikim, kur e dërgoj lajmëtarin tim për të treguar planet e mia, unë bëj që këto plane dhe parashikime të realizohen.

Unë i them Jerusalemit se njerëzit do të banojnë përsëri atje, kurse qyteteve të Judës se ato do të rindër-

tohen. Këto qytete do të ngrihen përsëri nga gërmadhat. ²⁷Me një urdhër, unë e thaj oqeanin. ♦ ²⁸Unë i them Kirit: «Ti do të sundosh për mua; ti do të bësh atë që do të të them; ti do të japësh urdhër që të rindërtohet Jerusalemi dhe që të hidhen themelet e Tempullit.»

♦ aludim për Daljen nga Egjipti.

Zoti emëron perandor Kirin

45 Zoti e ka zgjedhur Kirin perandor! Ai i ka dhënë detyrë të pushtojë kombe; ai e dërgon për t'ua hequr fuqinë mbretërve; Zoti do t'ia hapë portat e qyteteve. Zoti i thotë Kirit:

²⁹Unë vetë do të ta hap rrugën, ♦ duke rrafshuar malet dhe kodrat. Unë do t'i shemb portat prej bakri dhe do t'i copëtoj shufrat e tyre të hekurta. ³⁰Do të të jap thesare nga vende të errëta dhe të fshehta. ♦♦ Atëherë do ta kuptosh se unë jam Zoti, dhe se Perëndia e Izraelit të ka thirrur me emër. ⁴Unë të emëroj për ta ndihmuar shërbëtorin tim, Izraelin, popullin që kam zgjedhur. Të kam nderuar shumë, megjithëse ti nuk më njeh.

⁵Unë jam Zoti; nuk ka perëndi tjetër. Unë do të të jap forcën që të duhet, megjithëse nuk më njeh. ⁶Kështu bëj që të gjithë, nga çdo skaj i botës, ta kuptojnë se unë jam Zoti, dhe se nuk ka perëndi tjetër. ⁷Unë krijoj dritën dhe errësirën; sjell bekimin dhe shkatërrimin. ♦♦ Unë, Zoti, i bëj të gjitha këto. ⁸Unë do të dërgoj fitore ♦ nga qielli si shi; bota do të ha pet për ta pranuar, dhe do të lulëzohet në liri dhe drejtësi. Unë, Zoti, do ta realizoj këtë.

♦ d.m.th. ngritja juaj në fuqi. ♦♦ Thesarët e mbretërve që do t'i mundë. ♦♦♦ Ai e ka historinë nën kontrollin e tij të plotë dhe nuk i përgjigjet askujt. ♦ d.m.th. shpëtimi.

Zoti i krijimit dhe i historisë

⁹A grindet poçi i baltës me krijuesin ♦ e saj, poçi që u ngjan të gjithë të tjerëve? A e pyet balta poçarit se ç'po bën? A ankohet poçi se krijuesi nuk është i aftë? ♦♦ ¹⁰A guxon ndokush t'u thotë prindërve: «Përse më keni bërë kështu?» ¹¹Zoti, Perëndia e shenjtë e Izraelit, ai që formon të ardhmen, thotë: «Ju nuk keni të drejtë të më pyetni për fëmijët e mi ose të më thoni se ç'duhet të bëj! ¹²Unë jam ai që krijova tokën dhe njerëzimin për të banuar në të. Me fuqinë time, unë shtrova qiejt; unë drejtoj diellin, hënën dhe yjet. ¹³Unë vetë e aktivizova Kirin për të realizuar qëllimet e mia dhe për t'i vënë gjërat në vijë. Unë do të bëj të drejtë çdo rrugë në të cilën udhëton ai. Ai do ta rindërtojë qytetin tim, Jerusalemin, dhe do ta çlirojë popullin tim të robëruar. Askush nuk e ka pajtuar në punë, as nuk e ka blerë me para për ta bërë këtë.» Këtë e kam vendosur unë, Zoti i gjithëpushtetshëm.»

¹⁴Zoti i thotë Izraelit: «Pasuria e Egjiptit dhe e Nubisë do të të takojë ty, dhe njerëzit e lartë të Sabës do të jenë skllëvërit e tu; ata do të të ndjekin pas të lidhur në pranga. Ata do të përkulen para teje dhe do të pohojnë: «Perëndia është me ty – ai, i vetmi, është Perëndi.» ¹⁵Perëndia e Izraelit, që shpëton popullin e vet, është perëndi që fshihet. ¹⁶Ata që bëjnë idhujt, do të turpërohen të gjithë; të gjithëve do t'u vijë turp. ¹⁷Por Izraelin e shpëton Zoti, dhe fitorja e tij qëndron përgjithmonë; populli i tij nuk do të turpërohet kurrë.» ¹⁸Zoti krijoi qiejt – ai është Perëndi! Ai formoi dhe krijoi tokën – e forcoi dhe e bëri atë të qëndrueshme. Ai nuk e bëri të shkretë, por vend për të banuar. Ai thotë: «Unë jam Zoti, dhe nuk ka perëndi tjetër. ¹⁹Nuk kam folur fshehurazi; nuk e kam mbajtur të fshehtë qëllimin tim. Nuk kërkova prej popullit të Izraelit të më kërkonte në vend të shkretë. Unë jam Zoti dhe them të vërtetën; shpall atë që është e drejtë.» ♦♦♦

♦ Kjo është në përgjigje të reagimit mosbesues të të mërguarve që do ta kritikonin për përdorimin e perandorit pagan. ♦♦ Apostulli Pal i përdor këta rreshta kundër atyre që do ta kritikonte Zotin për mënjanimin e Izraelit për të inkorporuar johebrenjtë e zgjedhur në popullin e tij. ♦♦♦ d.m.th. plani i tij për ta shpëtuar Izraelin nga mërgimi.

Zoti i botës dhe idhujt e Babilonisë

²⁰Zoti thotë: «Mblidhuni, popuj të kombeve, të gjithë ata që mbetën gjallë pas rënies së perandorisë; paraqituni për procesin! Popujt që parakalojnë me idhujt e tyre prej druri dhe u luten perëndive që nuk mund t'i shpëtojnë – ata popuj e kanë humbur logjikën. ²¹Afrohuni për ta paraqitur çështjen tuaj në gjyq; të pandehurit të këshillohen me njëri-tjetrin. Kush e ka parashikuar më parë atë që ndodhi? A nuk isha unë, Zoti, i cili shpëtoj popullin e vet? Nuk ka perëndi tjetër.»

²²Kthehuni tek unë dhe shpëtohuni, popuj të tërë botës! ♦ Unë jam i vetmi perëndi që ekziston. ²³Premtimi im është i sigurt, dhe nuk do të ndryshojë kurrë. Beto hem se të gjithë do të afrohen për t'u përkulur para meje dhe për të më bërë nderimet e tyre. ♦♦ ²⁴Ata do ta pranojnë se fitorja dhe forca arrihen vetëm nëpërmjet meje; por të gjithë ata që më urrejnë, do të turpërohen. ²⁵Unë, Zoti, do t'i shpëtoj të gjithë pasardhësit e Jakovit dhe ata do të më japin lavdi.

♦ Kombet tashmë ftohen të kthehen tek Ai: në qoftë se tani pranojnë ta adhurojnë, ata do të shpëtohen nga fati që do t'i gjejë armiqtë e popullit të tij. ♦♦ ose: (Përbetohem, – thotë Zoti, – secili do të përkulet para meje dhe do të më bëjë

nderimet e duhura) dhe të më pranojë si gjyqtarin legjitim të njerëzimit. Ky kontekst jep të kuptojë se këtu bëhet fjalë për gjyqin.

46 Ky është fundi i perëndive të Babilonisë! Beli dhe Nebo njëherë u adhuruan, por tani u ngarkuan mbi gomarë, barrë e rëndë për shpinat e kafshëve të lodhura. ²Idhujt nuk mund ta shpëtojnë vetveten; ata kapen dhe largohen me kafshë barre. Ky është fundi i perëndive të Babilonisë!
³«Më dëgjoni, pasardhësit e (Jakov) Izraelit, të gjithë ju që mbetet prej popullit tim. Jam kujdesur për ju qysh kur lindët. ⁴Unë jam perëndia juaj dhe do të kujdesem për ju, derisa të plakeni dhe t'ju zbardhen flokët. Unë ju bëra dhe unë do të kujdesem për ju; do t'ju jap ndihmë dhe do t'ju shpëtoj. ⁵«Me kë do të më krahasoni? – thotë Zoti – A ka ndonjë tjetër si unë?» ⁶Njerëzit hapin kuletat dhe derdhin arin; peshojnë argjendin në pjatat e peshores. Ata paguajnë argjendarin për të bërë një perëndi; pastaj përkulen dhe e adhurojnë! ⁷Ata e hipin në supe dhe e mbajnë; e vendosin diku dhe ajo qëndron, e paafte për të lëvizur nga vendi i vet. Në qoftë se ndonjëri i lutet asaj, ajo nuk mund t'i përgjigjet, as nuk mund ta shpëtojë nga fatkeqësia.
⁸Mos e harroni këtë, o mëkatarë: mendoni mirë për atë që bëra. ⁹Kujtohuni për atë që ndodhi shumë kohë më parë; pranoni se unë, i vetmi, jam Perëndi, dhe nuk ka asnjëri tjetër si unë. ¹⁰Që nga fillimi e parashikova përfundimin; prej kohësh parashikova se ç'do të ndodhte. Thashë se planet e mia nuk do të dështonin dhe se do të bëja gjithçka që kisha menduar të bëja. ¹¹Po thërras një njeri që të vijë nga lindja; ai do të lëshohet mbi gjuhë si fajkua dhe do të kryejë gjithçka që planifikova. Unë kam folur, dhe kjo do të bëhet. ¹²Më dëgjoni, o popull kokëfortë, ju që mendoni se fitorja qëndron larg. ¹³Unë po e afrojtë ditën e fitores – ajo nuk është aspak larg. Triumfi im nuk do të vonohet. Unë do ta shpëtoj Jerusalemin dhe atje do t'i sjell nder Izraelit.»

Dënimi i Babilonisë

47 Zoti thotë: «O Babiloni, zbrit nga froni dhe ulu përdhe në pluhur. Ti ishe dikur si virgjëresha, qytet i papushtuar, por nuk je më e butë dhe e brishtë! Tani je skllave! ²Rrotulloje gurin e mullirit.

Bluaje miellin! Hiqe ferexhenë! Zhvishi rrobat e bukura! Ngrije fustanin për të kaluar përrrenjtë, (për të shkuar në mërgim). ³Njerëzit do të të shohin të zhveshur; ata do të të shohin të përlulur dhe të turpëruar. Unë do të të marr hak dhe askush nuk do të më pengojë.»

⁴Perëndia e shenjtë e Izraelit na çliron – emri i tij është Zoti i gjithëpushtetshëm.

⁵Zoti i thotë Babilonisë: «Ulu në qetësi dhe në errësirë; kurrë nuk do të të quajnë më mbretëreshë të kombeve! ⁶Isha zemëruar me popullin tim; e trajtoja sikur nuk ishte i imi; e vura nën pushtetin tënd dhe ti nuk tregove për të aspak mëshirë; madje edhe pleqtë i trajtove ashpër. ♦ ⁷Mendove se do të ishe gjithnjë mbretëreshë dhe nuk mendove kurrë se do të vuaje nga të gjitha këto, as mendove se ato do të merrnin fund kështu.

⁸«Dëgjo këtë, ti dashuruese e mirëqenies, ti që jeton në pasuri. Ti pretendon se je e madhe sa vetë Perëndia – që nuk ka asnjëri si ti. Ti që mendon se kurrë nuk do të mbetesh e ve, se nuk do të pësosh kurrë humbjen e fëmijëve të tu. ⁹Por për një çast, në një ditë të vetme, do të të ndodhin të dyja. Megjithë magjitë që përdor, ti do të humbasësh burrin e fëmijët e tu.

¹⁰Ishe e sigurt në vetvete për veprat e tua të këqija; mendove se nuk do të të shihte askush. Urtësia dhe dituria jote të mashtruan dhe i the vetes: ¹¹«Unë jam Perëndi, askush nuk është si unë.» ¹²Mbi ty do të bjerë fatkeqësia dhe nuk do të mund ta pengojë asnjë magji e jotja. Mbi ty do të bjerë papritur rrënimi – rrënim që nuk e ke pritur kurrë! ¹³Mbaji për vete të gjitha hajmalitë dhe namatisjet e tua; i ke përdorur qysh kur ishe fëmijë. Ndoshata ato do të të ndihmojnë; ndoshata do t'u futin tmerrin armiqve të tu. ¹⁴Ti je e pafuqishme, megjithë këshillat që ke marrë. Të afrohen astrologët për të të shpëtuar – ata njerëz që studiojnë yjet, që përpilojnë hartat për zonat qiellore, dhe të tregojnë muaj për muaj se ç'do të të ndodhë.

¹⁵«Ata do të jenë si kashtë dhe do t'i përpijë zjarri! Ata as që s'do të mund të shpëtojnë veten e tyre – flaka do t'u jetë tepër e nxehtë, e jo një zjarr i rehatshëm për t'u ngrohur. ¹⁶Ja çfarë të mire do të bëjnë ata astrologë, me të cilët je këshilluar gjatë tërë jetës sate. Ata do të largohen të gjithë prej teje, për të shkuar udhës së tyre dhe nuk do të mbetet asnjëri për të të shpëtuar.»

♦ **Babiloni karakterizohet nga egërsia, mendjemadhësi dhe besim tek astrologjia.**

Perëndia është Zoti i së ardhmes

48 Dëgjo këtë, o populli i Izraelit, ju që rridhni nga Juda; ju betoheni me emrin e Zotit dhe pretendoni ta adhuroni Perëndinë e Izraelit – por fjalën e tij nuk e merrni seriozisht. ²Dhe krenoheni kur thoni se jeni qytetarë të qytetit të shenjtë dhe se vareni nga Perëndia e Izraelit, që quhet Zoti i gjithëfuqishëm.

³Zoti i thotë Izraelit: «Prej kohësh e parashikova se ç'do të ndodhte; dhe pa pritur e bëra të ndodhte. ⁴E dija se ju do të dilnit kokëfortë, të fortë si hekuri dhe të papërkulur si bakri. ♦ ⁵Kështu e parashikova prej kohësh të ardhmen tuaj, duke i parashikuar ngjarjet para se të ndodhnin, për të mos ju lejuar që të pre-

tendonit se i bënë të ndodhnin idhujt dhe pikturat tuaja. ⁶Gjithçka që parashikova, tani u realizua; ju duhet ta pranoni që profecitë e mia ishin të sakta. Tani do t'ju tregoj gjëra të reja për të ardhmen; për ngjarjet që nuk i tregova më parë. ⁷Vetëm tani i bëj të ndodhin; asgjë e tillë nuk ndodhi në të kaluarën. Përndryshe, ju do të pretendonit se tashmë dinit gjithçka. ⁸E dija se nuk mund t'ju zihej besë, se gjithnjë kishit qenë të njohur si rebelë. Ja përse nuk dëgjua asgjë për këtë; përse asnjë fjalë nuk arriti te veshët tuaj. ⁹Zemërimin tim e mbaj përbrenda, që njerëzit të lavdërojnë emrin tim; e mbaj përbrenda, që të mos ju shkatërroj. ¹⁰Ju vura në provë në zjarrin e vuajtjeve, siç pastrohet argjendi në furrë. Por vura re që jeni pa vlerë. ¹¹Atë që bëj, e bëj për hatrin tim – nuk do të lejoj që emri im të turpërohet dhe që ndokush të marrë pjesë në lavdinë që më përket vetëm mua.»

♦ [Zoti këtë e ka parashikuar me saktësi, por nuk e ka paracaktuar.](#)

Kiri – udhëheqësi i zgjedhur i Zotit

¹²Zoti thotë: «Më dëgjo, o Izrael, populli që thirra. Unë jam Perëndi, i Pari dhe i Fundit, i vetmi Perëndi!
¹³Duart e mia bënë themelet e tokës dhe shtrinë qiejt. Kur e thërras tokën dhe qiellin, menjëherë afrohen dhe paraqiten. ¹⁴Mblidhuni dhe dëgjoni, të gjithë ju. Asnjëra prej perëndive nuk mund ta parashikonte që njeriu që zgjedha, do të sulmonte Babiloninë; ai do të bëjë atë që do t'i them unë. ¹⁵Unë jam ai që fola dhe e thirra; unë e nxora jashtë dhe i dhashë sukses. ¹⁶Tani afrohuni dhe dëgjoni se ç'do të them. Që nga fillimi fola hapur, dhe gjithnjë bëra të realizoheshin fjalët e mia.» (Tani më ka dhënë Shpirtin e tij dhe më ka dërguar Zoti i gjithëpushtetshëm).

Plani i Zotit për popullin e tij

¹⁷Kështu thotë Perëndia e shenjtë e Izraelit; Zoti, që të shpëton, thotë: «Unë jam Zoti, Perëndia jote, ai që do të të mësojë për të mirën tënde dhe do të të drejtojë në udhën që duhet të shkosh.

¹⁸Ah, sikur t'i kishe dëgjuar urdhërimet e mia! Atëherë bekimet do të kishin rrjedhur për ty, si përroi që nuk thahet kurrë! Fitorja do të kishte ardhur tek ti si valët që shtrihen në breg. ¹⁹Pasardhësit do të ishin të shumtë si kokrrizat e rërës, dhe do të kisha siguruar që të mos shkatërroheshe.»

²⁰Dil nga Babilonia, lirohu! Thirr me gëzim lajmin e mirë – njoftoje gjithkund: «Zoti e ka shpëtuar shërbëtorin e tij, Izraelin!» ²¹Kur Zoti e udhëhoqi popullin e tij nëpër shkretëtirën e nxehtë e të thatë, izraelitët nuk pësuan gjë nga etja. Ai bëri që uji të dilte për ta nga shkëmbi; ai e çau shkëmbin dhe uji rrodhi.

²²«Kush ngre krye kundër meje, do të humbasë» – thotë Zoti.

♦ [ose: s'ka paqe për mëkatarët, d.m.th. s'do të ketë paqe \(lulëzim\) për ata që nuk pranojnë të largohen nga Babiloni.](#)

Izraeli – drita për kombet

49 Më dëgjoni, o kombe të largëta, ju njerëz që banoni larg! Para se të lindja, Zoti më zgjedhi dhe më emëroi shërbëtorin e tij. ²Ai i bëri fjalët e mia të mprehta si shpata. Më mbrojti me dorën e tij. Më bëri si shigjetë, të mprehtë dhe të gatshme për përdorim. ³Ai më tha: «O Izrael, ti je shërbëtori im; popujt do të më lavdërojnë për shkakun tënd.» ⁴Thashë: «Punova, por më kot! Forcat më shteruan, e prapëseprapë nuk arrita gjë.» Por megjithatë, mund t'i besoj Zotit për të mbrojtur çështjen time; ai do të më shpërblejë për atë që bëj. ⁵Para se të lindja, Zoti më emëroi, ai më bëri shërbëtorin e tij për ta kthyer në vend popullin e tij; për ta kthyer popullin e shpërndarë të Izraelit. Zoti më nderon; ai është burim i forcave të mia. ⁶Zoti më tha: «Kam një detyrë edhe më të madhe për ty, o shërbëtori im. Jo vetëm se do t'u kthesh në vend namin atyre që do të mbeten gjallë prej popullit të Izraelit, por edhe do të të bëj dritë për kombet e tjera – që të shpëtojë bota.»

⁷Perëndia dhe shpëtimtari i shenjtë i Izraelit i thotë popullit që është i përbuzur keq, të cilin kombet e urrejnë, dhe i cili duhet t'u shërbejë tiranëve: «Mbretërit do ta shohin se si do të çlirohesh, dhe do të ngrihen për të të dhënë nderimet e veta; edhe sundimtarët do ta shohin dhe ata do të përkulen thellë për të të nderuar.»

Kjo do të ndodhë sepse Zoti e ka zgjedhur shërbëtorin e vet, dhe sepse Perëndia e shenjtë e Izraelit i mban premtimet e veta.

Rikthimi i Jerusalemit

⁸Zoti i thotë popullit të tij: «Kur të vijë koha për të të shpëtuar, unë do të tregoj mëshirë për ty dhe do t'u përgjigjem thirrjeve të tua për ndihmë. Do të të ruaj dhe do të të mbroj; nëpërmjet teje do të bëj besëlidhje me të gjitha kombet. Do të lejoj që të rivendosesh përsëri në vendin tënd, që tani është i shkretuar. ⁹Do t'u them të burgosurve: «Jeni të lirë!» dhe atyre që rrinë në errësirë; «Dilni në dritë!» Ata do të jenë si delet që kullosin në kodra; ¹⁰nuk do të jenë kurrë të uritur dhe të etur. Dielli dhe vapa e shkretëtirës nuk do t'u bëjnë dëm, sepse ata do të udhëhiqen nga dikush që i do. Ai do t'i çojë në burime uji.

¹¹Do të bëj një rrugë nëpër male dhe do të përgatis për popullin tim një udhë, nëpër të cilën mund të

udhëtojnë. ¹²Populli im do të vijë nga larg, nga veriu dhe perëndimi, dhe nga Asvani në jug.”

¹³Këndoni, o qiell! Brohorit nga gëzimi, o tokë! Malet të shpërthejnë në këngë! Zoti do ta ngushëllojë popullin e tij; ai do të ketë mëshirë për popullin e tij vajtues.

¹⁴Por populli i Jerusalemit tha: «Zoti na ka braktisur! Ai na ka harruar.» ¹⁵Prandaj Zoti i përgjigjet kështu: «A mund të mos e dojë gruaja foshnjën që ka lindur dhe të mos e kujtojë atë? Edhe në qoftë se nëna do ta harronte fëmijën e saj, unë nuk do të të harroj ty kurrë. ¹⁶O Jerusalem, nuk mund të të harroj kurrë! Emrin tënd e kam shkruar në duart e mia.

¹⁷Ata që do të të rindërtojnë, po vijnë së shpejti; kurse ata që të shkatërruan, do të largohen. ¹⁸Shiko rreth e rrotull dhe shih se ç'po ndodh! Populli yt po mblidhet – ata po kthehen në shtëpi! Beto hem, – thotë Zoti, – se ti do të jesh krenar për popullin tënd, siç është krenare nusja për xhevahiret e saj.

¹⁹Vendi yt ishte i rrënuar dhe i shkretuar – por tani do të jetë tepër i vogël dhe nuk do t'i marrë ata që po vijnë për të banuar në të. E ata që të lanë në gërmadhë, do të rrinë larg teje. ²⁰Populli yt që lindi në mërgim, një ditë do të të thotë: «Ky vend është tepër i vogël – na nevojitet edhe më shumë vend për të banuar.» ²¹Atëherë do të thuash me vete: «Kush m'i ka lindur të gjithë këta fëmijë? I kisha humbur fëmijët e mi dhe nuk mund të lindja fëmijë të tjerë. Unë isha i mërguar dhe i dëbuar – kush i ka rritur këta fëmijë? Më lanë në vetmi – nga erdhën të gjithë këta fëmijë?»

²²Zoti Perëndi i thotë popullit të tij: «Unë do t'u bëj shenjë kombeve, që t'i kthejnë në shtëpi fëmijët e tu.

²³Mbretërit do të jenë për ty si etër; mbretëreshat do të jenë si nënat. Ata do të përkulen thellë para teje dhe do të të nderojnë; do të të tregojnë respekt. Atëherë do ta kuptosh se unë jam Zoti; askush që pret ndihmën time, nuk do të zhgënjehet.»

²⁴A mund t'i merren ushtarit sendet e plaçkitura? A mund të shpëtohen të burgosurit nga tirani?

²⁵Zoti përgjigjet: «Pikërisht kjo do të ndodhë. Do të lirohen të burgosurit e tiranit, dhe të fortit do t'i merren sendet e plaçkitura. Unë do të luftoj kundër atij që lufton kundër teje dhe do t'i shpëtoj fëmijët e tu. ²⁶Do të bëj që shtypësit e tu të vrasin njëri-tjetrin; ata do të dehen me vrasje dhe me zemërim. Atëherë mbarë bota do ta kuptojë se unë jam Zoti, ai që të shpëton dhe të çliron. Ata do ta kuptojnë se unë jam Perëndia e fuqishme e Izraelit.»

50 Zoti thotë: «A mendon ti se ndava popullin tim dhe e lëshova si burri që ndan gruan e tij? Atëherë, ku janë dokumentet e ndarjes? A mendon se të shita në robëri, si njeriu që i shet fëmijët e tij si skllëvër? Jo, të çuan rob për shkak të mëkateve të tua; të dërguan në mërgim për shkak të krimeve të tua.

²Përse nuk reagoi në mënyrë pozitive populli im, kur shkova tek ai për ta shpëtuar? Përse nuk m'u përgjig kur e thirra? Mos nuk kam fuqi për ta shpëtuar? Unë mund ta thaj detin me një urdhër, dhe t'i shndërroj lumenjtë në shkretëtirë, kështu që peshqit në të të vdesin nga mungesa e ujit. ³Unë mund ta errësoj qiellin, sikur të mbante zi për të vdekurit.»

Shërbëtori i bindur i Zotit

⁴Zoti Perëndi më mësoi se ç'duhet të them, që të mund t'i forcoj të lodhurit. Çdo mëngjes ai më bën të etur për atë që do të më mësojë. ⁵Zoti më ka dhënë arsyen, dhe nuk u rebelova e as nuk i ktheva shpinën. ⁶U zhvesha shpinën atyre që më rrihnin. Nuk i pengova kur më fyenë, kur më tërhoqën qimet e mjekrës dhe më pështynë në fytyrë. ⁷Por fyerjet e tyre nuk mund të më bëjnë dëm, sepse më ndihmon Zoti Perëndi. E përmbledh veten për t'i duruar. E di se nuk do të turpërohem, ⁸sepse Perëndia është afër dhe do të më japë të drejtë. A guxon ndokush të më paditë për diçka? Të dalim së bashku në gjyq. Ta paraqitë padinë e tij! ⁹Vetë Zoti Perëndi më mbron – kush mund të më fajësojë atëherë? Paditësit e mi do të zhduken të gjithë; ata do të zhduken si lecka e ngrënë nga mola.

¹⁰Të gjithë ju që e nderoni Zotin dhe u bindeni fjalëve të shërbëtorit të tij, rruga, në të cilën shkoni mund të jetë shumë e errët, por besojini Zotit, mbështetuni në Perëndinë tuaj. ¹¹Të gjithë ju që mendoni të shkatërroni të tjerët, do të shkatërroheni nga intrigat tuaja. Vetë Zoti do të kujdeset që ju të keni një fat të mjerueshëm.

Fjalët ngushëlluese për Jerusalemin

51 Zoti thotë: «Më dëgjoni, ju që doni të shpëtoni, ju që vini tek unë për ndihmë. ♦ Mendoni për shkëmbin nga i cili erdhët, guroren nga e cila ju gërmuan. ²Mendoni për stërgjyshin tuaj,

Avrahamin, dhe për Sarën, prej së cilës rridhni. Kur e thirra Avrahamin, ai ishte pa fëmijë, por e bekova dhe i dhashë fëmijë; i shtova pasardhësit e tij.

³Do të tregoj mëshirë për Jerusalemin, për të gjithë ata që banojnë në gërmadhat e tij. Megjithëse toka e tij është shkretëtirë, unë do ta bëj kopsht, si kopshtin që mbolla në Eden. Atëherë do të ketë gëzim dhe lumturi, këngë lavdërimi dhe falënderimi për nderin tim.

⁴Më dëgjo, o populli im, dëgjo çfarë po të them: mësimin tim ua jap kombeve; ligjet e mia do t'u sjellin dritë. ⁵Do të vij së shpejti për t'i shpëtuar; koha e fitores sime po afrohet. Kombet do t'i sundoj unë vetë. Vendet e largëta do të presin që të vij; ato presin me shpresë që t'i shpëtoj. ⁶Ngrini sytë lart në qiell; shikojeni tokën! Qielli do të zhduket si tym; toka do të grisët si lecka e ngrënë nga mola, dhe të gjithë

banorët e saj do të vdesin siç ngordhin mizat. Por çlirimi që po sjell unë, do të zgjasë përgjithmonë; fitorja ime do të jetë përfundimtare. ⁷Më dëgjoni, ju që dini se ç'është e drejtë, ju që i keni mësimet e mia të ngulura në zemër. Mos kini frikë kur njerëzit ju vënë në lojë dhe ju fyejnë; ⁸ata do të zhduken si lecka e ngrënë nga mola! Por çlirimi që po sjell unë, do të zgjasë përgjithmonë; fitorja ime do të zgjasë përherë.” ⁹Zgjuhu, o Zot, dhe na ndihmo! Përdore fuqinë tënde dhe na shpëto; përdore siç e përdore në kohët e lashta. Ti e copëtove përbindëshin detar Rahav. ♦♦ ¹⁰Ti e thave detin dhe hape nëpër ujëra një udhë, që të kalonin të shpëtuarit. ¹¹Ata që i shpëtove, do të arrijnë në Jerusalem me gëzim, duke kënduar dhe duke thirrur nga hareja. Ata do të jenë gjithmonë të lumtur, gjithmonë të liruar nga pikëllimi dhe hidhërimi. ¹²Zoti thotë: «Unë jam ai që të forcoj. Përse të kesh frikë nga njeriu i vdekshëm, i cili nuk është më i qëndrueshëm se bari? ¹³A e harrove Zotin që të krijoi, që shtriu qiellin dhe hodhi themelet e tokës? Përse të jetosh në frikë prej tërbimit të atyre që të shtypin vazhdimisht, të atyre që janë gati për të shkatërruar? Tërbimi i tyre nuk mund të të prekë më. ¹⁴Së shpejti të burgosurit do të çlirohen; ata do të gëzojnë jetë të gjatë dhe ushqimin që u nevojitet. ¹⁵Unë jam Zoti, Perëndia jote; unë e trazoj detin dhe bëj që të gjëmojnë dallgët e tij. Unë quhem Zoti i gjithëpushtetshëm! ¹⁶Unë shtrova qiellin dhe hodha themelet e tokës; i them Jerusalem «Ti je populli im! Të kam dhënë mësim vetë dhe të mbroj me dorën time.» ♦♦♦

♦ ose aludim për zgjedhjen e Izraelit ose për fuqinë e Zotit për të krijuar një komb prej një njeriu të vetëm. ♦♦ nganjëherë simbol për Egjiptin – do të jetë aludim për Daljen nga Egjipti. ♦♦♦ Izraeli është kujdestari i zbulimit të Zotit (d.m.th. e Shkrimeve të shenjta).

Fundi i vuajtjeve të Jerusalemit

¹⁷O Jerusalem, zgjuhu! Nxirrja gjumin vetes dhe çohu! Ti pive kupën e ndëshkimit që Zoti, i zemëruar, të dha për të pirë; ti e pive dhe ajo të bëri të ecje duke u lëkundur. ¹⁸Nuk ka asnjëri për të të udhëhequr, asnjëri prej popullit tënd për të të marrë për dore.

¹⁹Mbi ty ka rënë fatkeqësia e dyfishtë: toka jote u shkretua nga lufta dhe populli yt vdiq nga uria. Nuk ka asnjëri që të përkrah. ²⁰Në qoshe të çdo rruge banorët e tu bien përdhe nga dobësia; ata janë si një dre i zënë në rrjetën e gjuetarit. Ata e kanë ndier forcën e zemërimit të Perëndisë. ²¹Ju, populli pësimtar i Jerusalem, ju që ecni duke u lëkundur sikur të ishit të dehur, ²²Zoti, Perëndia juaj, ju mbron dhe ju thotë: «Po e heq kupën që ju dhashë të pinit në zemërimin tim. Nuk jeni më të detyruar të pini verën që ju bën të ecni duke u lëkundur. ²³Atë do t'ua jap atyre që ju shtypnin, atyre që ju bënin të shtriheshit në rrugë dhe ju shkelnin me këmbë sikur të ishit baltë.»

Zoti do të shpëtojë Jerusalem

52 O Jerusalem, bëhu përsëri i fortë dhe i madh! Qytet i shenjtë i Perëndisë, vishu me madhësi! Kombet pagane nuk do të hyjnë më kurrë nëpër portat e tua. ♦ ²Shkundu, o Jerusalem! Ngrihu nga pluhuri dhe ulu në fronin tënd! Zgjidhi prangat që të lidhin, o popull i robëruar i Cionit!

³Zoti Perëndi i thotë popullit të tij: «Kur u bëtë skllëvër, nuk u paguan para për ju; kështu që edhe kur të liroheni, nuk do të paguhen para. ⁴Kur shkuaat për të banuar në Egjipt si të huaj, këtë e bëtë vullnetarisht; megjithatë Asiria ju largoi me dhunë dhe nuk pagoi asgjë. ⁵E tani në Babiloni ka ndodhur e njëjta gjë; ju jeni robër dhe për ju nuk u pagua asgjë. Ata që sundojnë mbi ju, mburren dhe më përbuzin vazhdimisht. ⁶Por në kohën që po vjen, ju do ta kuptoni se unë jam Perëndi dhe se kam folur me ju.»

⁷Sa çudi është të shohim një lajmëtar duke kaluar nëpër male dhe duke sjellë lajmin e mirë, lajmin për paqen! Ai shpall fitore dhe i thotë Cionit: «Perëndia jote është (bërë) mbret ♦♦ (– ai ka dalë fitimtar).» ⁸Ata që ruajnë qytetin, po brohorasin, brohorasin së bashku nga gëzimi. Ata mund ta shohin me sytë e tyre kthimin e Zotit në Cion!

⁹Brohoritni nga gëzimi, ju gërmadha të Jerusalem. Zoti do ta shpëtojë qytetin e vet dhe do ta ngushëllojë popullin e vet. ¹⁰Zoti do ta përdorë fuqinë e tij të shenjtë; do ta shpëtojë popullin e vet, dhe këtë do ta shohë mbarë bota. ¹¹Largohuni nga Babilonia, ju të gjithë që mbani pajisjet e Tempullit! Mos prekni asgjë të ndaluar; qëndroni të shenjtë dhe largohuni. ¹²Kësaj here nuk do të detyroheni të ikni me nxitim; nuk do të keni nevojë të përpiqeni të ikni. Zoti, Perëndia juaj, do t'ju udhëheqë dhe do t'ju mbrojë nga çdo anë.

♦ Kjo tregon se plotësimi përfundimtar ende është i ardhshëm: kthimi në Izrael si pasoja e dekretit të Kirit ishte vetëm plotësim i pjesshëm i profecisë. ♦♦ Zoti cakton historinë.

Shërbëtori pësimtar ♦

¹³Zoti thotë: «Shërbëtori im do të ketë sukses në zbatimin e misionit të tij; ai do të marrë nderime të larta.

¹⁴Shumë veta u tronditën kur e panë; ai ishte aq i shëmtuar, saqë mezi dukej si njeri. ¹⁵Por tani shumë kombe do të çuditen me të, madje mbretërit do të mbeten të pagojë nga habia. Ata e përjetojnë tani atë që nuk ndodhi gjë atëherë; dhe ata e shohin me sytë e tyre atë, për të cilën nuk dëgjuan kurrë.»

53 Populli përgjigjet: «Kush do ta ketë besuar atë që po njoftojmë tani? Kush do të ketë parë në këtë ngjarje dorën e Zotit? ²Ishte vullneti i Zotit që shërbëtori i tij të rritej si bima që lëshon rrënjë në

tokë të thatë. Ai nuk ishte as i bukur as hijerëndë, që ne t'i kushtonim rëndësi. Për të nuk kishte asgjë tërheqëse që të nxiste interesin tonë. ³Ne e përbuzëm dhe nuk e pranuan; ai duroi dhembje dhe vuajtje. Askush nuk i hodhi sytë – ne nuk e përfillëm, sikur të mos ishte fare.

⁴Por ai e duroi pësimin, të cilin duhej ta kishim përjetuar ne, dhe vuajti atë që duhej të vuanim ne, një-rëzit. Gjithë kohën mendonim se vuajtja e tij ishte ndëshkim i dërguar nga Perëndia. ⁵Por ai u plagos për shkak të mëkateve tona, u rrah për të keqen që bëmë ne. Ne jemi të shëruar me ndëshkimin që pësoi ai, ne jemi të rikthyer nga goditjet që mori ai. ⁶Të gjithë ne ishim si dele të humbura, secili shkante udhës së vet. Por Zoti bëri që ndëshkimi dhe dënimi që meritonim të gjithë ne, të binte mbi të.

⁷E trajtuan ashpër, e megjithatë duroi me përlujtje; nuk tha kurrë asnjë fjalë. Si qengji në prag të therjes, si delja në prag të qethjes, nuk tha asnjë fjalë. ⁸E arrestuan, e dënuan (me vdekje) dhe e shpunë për ekzekutim, por askush nuk desh t'i dinte për fatin e tij. Ai u vra për mëkatet e popullit tonë. ⁹(Kishin ndër mend) ta vendosnin në varr bashkë me keqbërësit, por ai u varros në varrin e pasanikut, edhe pse nuk kishte bërë asnjë krim dhe nuk kishte thënë asnjë gënjeshtër.

¹⁰Zoti thotë: «Ai vuajti sipas vullnetit tim; vdekja e tij ishte flijim që sjell ndjesë. Për këtë ai do të jetojë përsëri dhe do të ketë pasardhës (shpirtërorë). Njëpërmjet tij do ta përfundoj punën time. ¹¹Ai vuajti aq shumë, sa që tani mund ta shohë përsëri dritën dhe të shpërblehet për vuajtjet e tij.

Shërbëtori im i kushtuar, me të cilin jam i kënaqur, do të vuajë ndëshkimin e shumëkujt, dhe unë do t'ua fal mëkatet për hir të tij. ¹²Kështu, do t'i jap vendin e nderit: ai do të renditet midis njerëzve të mëdhenj dhe të fuqishëm, sepse e dha vullnetarisht jetën e vet dhe u radhit midis mëkatarëve. Ai vuajti dënimin e shumëkujt dhe ndërhyri për fajtorët.

♦ Ky fragment u jep shpresë dhe siguri të mërguarve; pas pak kombi do të rikthehet dhe do të ketë mbretin e vet. Ai duhet të jetë aq i fuqishëm për t'ua mbyllë gojën mbretërve të kombeve, por aq i drejtë për të kënaqur kërkesat e rrepta të Zotit. Para së gjithash ai do t'i sjellë shërim dhe drejtësi kombit, të cilit ia kishte munguar këto cilësi në të kaluarën.

Dashuria e Zotit për Izraelin

54 O Jerusalem, ti ke qenë si gruaja shterpë, por tani mund të këndosh dhe të brohorasësh nga gëzimi. Tani do të kesh më shumë fëmijë se gruaja që nuk është braktisur kurrë nga burri i saj!

²Zgjate tendën ku banon; zgjati litarët dhe forcoji kunjat! ♦ ³Do t'i zgjerosh kufijtë e tu në çdo anë; populli yt do të kthehet në vendin që tani mbahet i pushtuar nga kombet e tjera. Qytetet e braktisura do të mbushen me fëmijë.

⁴Mos ki frikë – nuk do të turpërohesh më; nuk do të poshtërohesh më. Do ta harrosh pabesinë tënde si gruaja e re, dhe vetminë tënde të hidhur si e veja. ⁵Krijuesi yt do të të jetë si burri – ai quhet Zoti i gjithëpushtetshëm. Perëndia e shenjtë e Izraelit do të të shpëtojë – ai është sundimtar i mbarë botës.

⁶O Izrael, ti je si gruaja e re, e braktisur nga burri yt dhe e pikëlluar thellë. Por Zoti të thërret të kthehesh tek ai dhe të thotë: ⁷«Të braktisa për një çast të shkurtër; do të të marr përsëri me dashuri të thellë. ⁸Të ktheva shpinën i zemëruar vetëm për një çast, por do të ta tregoj dashurinë time përgjithmonë.»

Kështu thotë Zoti që të shpëton. ⁹«Në kohën e Noahut premtova se nuk do ta përmbysja më kurrë tokën. Tani premtoj të mos zemërohem më me ty; nuk do të të qortoj e as nuk do të të ndëshkoj. ♦♦ ¹⁰Malet dhe kodrat mund të thërrmohen, por dashuria ime për ty kurrë nuk do të mbarojë; do ta mbaj përgjithmonë premtimin tim të paqes.» Kështu thotë Zoti që të do.

♦ Tani teprica besimtare zgjerohet për të përfshirë edhe johebrenjtë, ♦♦ Bëhet aludim i qartë për kohën e kthimit të tyre të ardhshëm të Mesia, sepse izraelitët duhet të përjetonin më vonë mërgim, masakra dhe holokaustin.

Jerusalemi i ardhshëm

¹¹Zoti thotë: «O Jerusalem, ti qytet i vuajtur dhe i hutuar, me asnjeri për të të ngushëlluar. Unë do t'i rindërtoj themelet e tua me gurë të çmueshëm. ¹²Kullat e tua do t'i ndërtoj me rubinë, portat e tua me gurë që shkëlqejnë si zjarri, dhe murin rreth teje me xhevahirë. ¹³Do ta mësoj vetë popullin tënd dhe do të të sjell lumturi dhe paqe. ¹⁴Ndihma ime do të jetë mbrojtja jote. Ti do të jesh i mbrojtur nga shtypja dhe tmërri. ¹⁵Në qoftë se ndokush të sulmon, e bën pa lejen time; kushdo që lufton kundër teje, do të rrënohet. ¹⁶Unë e krijoi farkëtarin, i cili bën zjarr dhe farkëton armë. Gjithashtu, krijoj ushtarin, i cili i përdor armët për të vrarë. ¹⁷Por asnjë armë nuk do të jetë në gjendje të të dëmtojë ty; do t'u japësh përgjigjen e duhur të gjithë atyre që të paditin. Unë do t'i mbroj shërbëtorët e mi dhe do t'u jap atyre fitore.» Kështu kam vendosur unë, Zoti.

Oferta e mëshirës nga Perëndia

55 Zoti thotë: «Ejani, kushdo që ka etje – ja ku është uji! Ejani, ju që jeni pa të holla – blini drithë dhe hani! Ejani! Blini verë dhe qumësht – nuk do t'ju kushtojnë asgjë! ♦ ²Përse të shpenzoni të holla për atë që nuk ju jep kënaqësi? Përse t'i shpenzoni të ardhurat tuaja dhe ende të keni uri? Më dëgjoni

dhe bëni si t'ju them unë, dhe do të merrni ushqimin më të mirë.

³Dëgjoni tani, o populli im, dhe ejani tek unë; ejani tek unë dhe do të jetoni! Do të bëj besëlidhje të përjetshme me ju. Premtimet që i bëra Davidit juve do t'ju vlejné. ⁴Unë e bëra sundimtar të shumë kombeve, ♦♦ që ato nëpërmjet tij ta njohin fuqinë time. ⁵Edhe nëpërmej jush kombe të huaja do të njihen me mua: ju do të thërritni kombe që nuk i njihni, dhe kombe që nuk ju njohin, do t'ju afrohen plot kureshtje, kur të shohin, çfarë bëj me ju. Sepse unë, Zoti, Perëndia e shenjtë e Izraelit, do t'ju jap ndere të larta.»

⁶Kthejuni Zotit dhe lutjuni atij, tani që ai është afër. ⁷Të këqijtë të heqin dorë nga jetesa e tyre e keqe dhe të ndryshojnë qëndrimin e tyre. T'i kthehen Zotit, Perëndisë sonë; ai është i mëshirshëm dhe i shpejtë në faljen e mëkateve.

⁸«Mendimet e mia, – thotë Zoti, – nuk janë si të tuajat, dhe udhët e mia ndryshojnë nga të tuat. ⁹Sa lart është qielli përmbi tokën, aq larg janë mendimet dhe udhët e mia përmbi të tuat. ¹⁰Fjala ime është si dëborë dhe shiu që zbresin nga qielli për të ujitur tokën. Ato bëjnë të rriten të lashtat, dhe sigurojnë farën për të mbjellat dhe ushqimin për të ngrënë. ¹¹Kështu do të jetë me fjalën që po flas – nuk do të dështojë në detyrën që po i ngarkoj; ajo do të bëjë gjithçka që i kam ngarkuar.

¹²Ju do të ndaheni me gëzim nga Babilonia; do të largoheni në paqe nga qy teti. Malet dhe kodrat do t'ia nisin këngës, dhe pemët do të thërrasin nga gë zimi. ¹³Selvitë do të rriten atje ku tani rriten ferrat; mërsinat do të rriten në vend të drizave. Kjo do të jetë shenjë që do të zgjasë përgjithmonë, kujtim për atë që kam bërë unë, Zoti.»

♦ Kërkohe të largohen nga joshja e fesë babilonase dhe të kthehen tek Ai duke lënë Babilonin. ♦♦ Kombet e nënshtruara (si nën Davidin) bëhen kombet e kthyer (nën Mesinë).

Populli i Perëndisë do të përbëhet nga të gjitha kombet

56 Zoti i thotë popullit të tij: "Bëni atë që është e drejtë dhe përmbajuni urdhërimeve të mia, sepse do t'ju shpëtoj së shpejti. ²Do t'i bekoj ata që i përmbahen gjithmonë ditës së shtunë dhe nuk e keqpërdorin atë. Do t'i bekoj ata që nuk bëjnë asgjë të keqe.»

³I huaji që bashkohet me popullin e Zotit, të mos thotë: «Zoti nuk do të më lejojë që të adhuroj bashkë me popullin e tij.»

Njeriu i tredhur nuk duhet të mendojë kurrë se meqenëse nuk mund të ketë fëmijë, nuk mund të bëhet kurrë pjesëtar i popullit të Perëndisë.

⁴Një njeriu të tillë Zoti i thotë kështu: «Në qoftë se më nderon duke iu përmbajtur ditës së shtunë dhe në qoftë se bën atë që më pëlqen mua, duke iu përmbajtur me besnikëri besëlidhjes sime, ⁵atëherë emri yt do të kujtohet në Tempullin tim dhe në popullin tim më gjatë se sikur të kishe bij dhe bija. Ti nuk do të harrohesh kurrë.»

⁶Dhe Zoti u thotë atyre të huajve që bëhen pjesëtarë të popullit të tij, që e duan dhe i shërbejnë atij, që i përmbahen ditës së shtunë dhe e zbatojnë me besnikëri besëlidhjen e tij: ⁷«Do t'ju sjell në Cion, në kodrën time të shenjtë, do t'ju jap gëzim në shtëpinë time të lutjes dhe do t'i pranohet flijimet që m'i kushtoni në altar. Tempulli im do të quhet shtëpi lutjeje për popujt e të gjitha kombeve.»

⁸Zoti Perëndi i cili e ka kthyer popullin e tij, Izraelin, në shtëpi nga mërgimi, ka premtuar se do të sjellë edhe kombe të tjera për t'u bashkuar me të.

Dënimi i udhëheqësve të Izraelit

⁹Zoti u ka thënë kombeve të huaja që vijnë si kafshat e egra dhe përpjnë popullin e tij. ¹⁰Ai thotë: "Të gjithë udhëheqësit që duhet ta paralajmërojnë popullin tim, janë të verbër. Ata nuk dinë asgjë. Ata janë si qentë që bëjnë rojë, por nuk lehin – ata vetëm sa e marrin shtruar dhe ëndërrojnë. Sa u pëlqen gjumi!

¹¹Ata janë si qen lakmues që kurrë nuk ngopen kurrë me ushqim. Këta udhëheqës nuk kanë arsye. Secili prej tyre vepron sipas qejfit dhe kërkon të përfitojë vetë. ¹²«Të marrim pak verë, – thonë këta pijanecë, – dhe të pimë sa të mundemi! E nesërmja do të jetë edhe më e mirë se e sotmja!»♦♦

♦ Kjo është padi e tmerrshme e shoqërisë izraelite para mërgimit.

Dënimi i idhujtarisë së Izraelit

57 Teprica që ende i përmbahet drejtësisë dhe ma mban besën, vdes, dhe askush nuk i kushton vëmendje; ♦♦ ata mbarojnë dhe askush nuk kujdeset për ta. Por unë i largoj, që të mos vuajnë më nën dhunën e padrejtësisë. Ata hyjnë në paqen time, ²ata marrin pjesë në qetësinë time të përjetshme. Ky është shpërblimi për besnikërinë e tyre.

³Por ju, idhujtarë, merrni dënimin tuaj. Ju më fjeni me magjitë dhe kurvërinë tuaj! ⁴E pastaj më vini në lojë, hapni gojën tuaj të madhe dhe më nxirrni gjuhën jashtë! A nuk e dini kë po provokoni, ju pjella gënjeshtarësh? ⁵Ju bëni kurvëri nën çdo pemë të shenjtë për nder të perëndive tuaj të pjellorisë, dhe

poshtë në lugina, nën shkëmbinj të pjerrtë, i vritni fëmijët tuaj si flijime. ⁶Ju merrni gurë të lëmuar prej shtratit të përrenjve dhe i adhuron si perëndi! Ju derdhni verë për t'u kushtuar atyre flijime dhe u sillni blatime drithore. Ju do të varroseni nën ta! A mendoni se jam i kënaqur me këto? ⁷Ju ngjiteni në male të larta për të kushtuar flijime dhe për të bërë kurvëri. ⁸Brenda dymve tuaja dhe në shtyllat e derës ju vini shenjat tuaja magjike. Mua më braktisni dhe bëni prostitucion për nder të perëndive të huaja; ju pëlqen kjo sjellje e paturpshme dhe i paguani prostitutat e kultit tuaj për të fjetur me ju. ⁹Idhullit Moloh i sillni për flijim ♦♦ parfume dhe pomada. Ju i dërgoni lajmëtarët tuaj deri edhe në botën e të vdekurve. ¹⁰Ju bëni gjithçka të mundur për të gjetur këshillë dhe ndihmë. Ju nuk doni ta kuptoni se e bëni më kot. Gjithnjë e më shumë gjeni shpresa të reja.

¹¹Zoti thotë: «Cilat janë këto perëndi që ju tmerrojnë, saqë mendoni se duhet të më mashtroni? Mua nuk më kërkoni – nuk kujdeseni për mua. Për shumë kohë kam vështruar në heshtje. ¹²Ndoshta mendoni se keni justifikim për sjelljen tuaj, por unë do ta nxjerr në pah sjelljen tuaj, dhe atëherë idhujt tuaj nuk do të jenë në gjendje t'ju shpëtojnë. ¹³Kur të thërritni për ndihmë, le t'ju shpëtojnë idhujt tuaj! Një fllad do të mjaftojë për t'i zhdukur! Por ata që besojnë në mua, do të banojnë në tokën (e premtuar) dhe do të më adhurojnë në Tempullin tim.»

♦ aludim për përndjekjen e besimtarëve nën mbretërimin e Mënasheut (2 Mbr 21,16). ♦♦ Kështu veproi Mënasheu me të birin (2 Kr 33,5).

Premtimi i Perëndisë për ndihmë dhe shërim

¹⁴Zoti thotë: «Lejoheni popullin tim të kthehet tek unë. Hiqini çdo pengesë nga udha. Ndërtoni rrugën dhe bëjeni gati!

¹⁵Unë jam Perëndia e lartë dhe e ngritur, i Shenjti, froni i të cilit qëndron i sigurt në përjetësi. Unë banoj në lartësi, në shenjtëri të paafreshme. Por, gjithashtu, banoj me njerëzit që janë plot pendim dhe përlulje, që të mund t'ua rikthej mirëbesimin dhe shpresën. ¹⁶Nuk do ta padit më popullin tim, nuk do t'i jap udhë deri në fund zemërimit tim. Ndryshe, populli im, të cilin e kam krijuar, do të shkatërrohet plotësisht.

¹⁷Isha zemëruar me të për shkak të mëkateve të tij, prandaj e ndëshkova dhe e braktisa. Por ai ishte kokëfortë dhe vazhdoi të shkonte udhës së vet. ¹⁸Dhe kam parë pikërisht se si veproi, por do ta shëroj. Unë do ta udhëheq, do ta shëroj, dhe do t'i ngushëlloj ata që mbajnë zi. ¹⁹Të gjithëve, atyre që banojnë larg dhe atyre që banojnë afër, do t'u ofroj paqen. Do ta shëroj popullin tim. ²⁰Por njerëzit që rebelohen kundër meje, janë si deti i shqetësuar – dallgët e tij nuk pushojnë së thyeri në bregdet, duke sjellë me vete pisllek dhe ndyrësi. ²¹Kush ngre krye kundër meje, do të humbasë» – thotë Zoti.

Agjërimi i vërtetë

58 Zoti thotë: «Thërritni me sa zë keni! Tregojini popullit tim për mëkatet e tij. ²Ata më adhurojnë çdo ditë, duke pretenduar se janë të etur për ta njohur mënyrën e jetesës që më pëlqen dhe t'i dëgjojnë ligjet e mia. Ata thonë se duan që unë t'u jap ligje të drejta dhe se ata gjejnë kënaqësi duke më adhuruar.»

³Populli pyet: «Çfarë kuptimi ka t'u përmbahemi ditëve të agjërimit dhe të agjërojmë për hatrin tënd? Ti as nuk e vë re fare!»

Zoti i përgjigjet: «Në të vërtetë, njëkohësisht me agjërimit tuaj, ju ndiqni interesat tuaja dhe shtypni punëtorët tuaj. ⁴Agjërimi ju bën të veproni me dhunë; ju grindeni dhe luftoni me njëri-tjetrin. A mendoni se ky lloj agjërimi do të më bindë që t'i plotësoj lutjet tuaja? ⁵Kur të agjëroni, ju ndëshkoni veten: ju përkuleni thellë si fija e barit; shtroni pëlhurë kërpë e hi për t'u shtrirë mbi to. A është ky agjërimit? A mendoni se unë do të kënaqem me këtë?»

⁶Lloji i agjërimit që dëshiroj, është ky: hiqni prangat e shtypjes dhe zgjedhën e padrejtësisë dhe lironi të shtypurit. ⁷Ndajeni ushqimin tuaj me të uriturit dhe hapjani shtëpitë tuaja të varfërve të pastrehë. Jepuni rroba atyre që nuk kanë ç'të veshin dhe mos kundërshtoni t'i ndihmoni të afërmit.

⁸Atëherë mbështetja ime do të ndritë mbi ju si dielli në mëngjes, dhe plagët tuaja do të shërohen shpejt. Unë do të jem gjithnjë me ju për t'ju shpëtuar; prania ime do t'ju mbrojtë nga çdo anë. ⁹Kur të më luteni, unë do t'ju përgjigjem. Kur të më thërritni për ndihmë, do t'ju plotësoj lutjen.

Në qoftë se i jepni fund shtypjes, çdo shenje mospërfilljeje dhe çdo fjale të keqe; ¹⁰në qoftë se u jepni të hanë të uriturve dhe i kënaqni nevojtarët, atëherë errësira që ju rrethon, do të shndërrohet në dritë mesdite. ¹¹E unë gjithnjë do t'ju udhëheq dhe do t'ju gëzoj me të mira. Do t'ju mbaj të fortë dhe të shëndoshë. Ju do të jeni si kopshti i ujitur mirë, si burimi që nuk thahet kurrë. ¹²Populli juaj do të rindërtojë atë që prej kohësh ishte në gërmadhë, duke ndërtuar mbi themelet e mëparshme. Ju do të njiheni si popull që rindërtoi muret, që restauroi shtëpitë e rrënuara.»

Shpërblimi për përmbajtjen e ditës së shtunë

¹³Zoti thotë: «Në qoftë se e trajtoni të shtunën si ditë të shenjtë dhe nuk shkoni pas interesave tuaja atë ditë; në qoftë se e vlerësoni ditën time të shenjtë dhe e nderoni duke mos udhëtuar e duke mos folur kot

atë ditë, ¹⁴atëherë do të gjeni gëzimin që vjen duke më shërbyer mua. Do të bëj që të nderoheni gjithkund në botë, dhe do ta gëzoni tokën që i dhashë të parit tuaj, (Jakov) Izraelit. Kështu kam vendosur unë, Zoti.»

Profeti dënon mëkatet e popullit

59Mos mendoni se Zoti është tepër i dobët për t'ju shpëtuar ose tepër i shurdhët për ta dëgjuar thirrjen tuaj për ndihmë! ²Ai nuk ju dëgjon për shkak të mëkateve tuaja. Mëkatet tuaja ju ndajnë nga Perëndia (kur përpiqeni për ta adhuruar). ³Ju jeni fajtorë për gënjeshtria, dhunën dhe vrasjet. ⁴Ju dilni në gjyq, por nuk e keni drejtësinë në anën tuaj. Ju mbështeteni në gënjeshtria për të fituar procesin tuaj. Ju i kryeni planet tuaja për t'u bërë dëm të tjerëve. ⁵⁻⁶Intrigat që thurni, janë po aq vdekjeprurëse sa vezët e gjarprit helmues. Thyej vezën, del nepërka. Por intrigat tuaja nuk do t'ju sjellin asnjë fitim – ato janë po aq të kota sa veshjet prej pëlhure merimange! ⁷Ju gjithnjë thurni intriga dhe mezi pritni t'i realizoni ato. Ju kurrë nuk ngurroni të vritni njerëz të pafajshëm. Ju lini pas rrënim dhe shkatërrim kudo që të shkoni, ⁸dhe askush nuk është i sigurt kur i afroheni. Gjithçka që bëni, është e padrejtë. Ju ndiqni një udhë të shtrembër, dhe çdokush që e ndjek këtë udhë, nuk do të jetë kurrë i sigurt.

Populli pranon mëkatet e tij

⁹Populli thotë: «Tani e dimë përse Perëndia nuk na shpëton nga ata që na shtypin. Ne shpresojmë për dritë në rrugën tonë, por ka vetëm errësirë, ¹⁰ – e gjejmë rrugën duke prekur me dorë si njerëz të verbër. Pengohemi në mesditë, sikur të ishte natë, sikur të ishim në botën e errët të të vdekurve. ¹¹Ne jemi të frikësuar dhe të dëshpëruar. Presim me padurim që Perëndia të na shpëtojë nga shtypja dhe padrejtësia, por asgjë nuk ndodh.

¹²O Zot, krimet tona kundër teje janë të shumta. Na akuzojnë mëkatet tona. I njohim mirë ato. ¹³Ne u rebeluam kundër teje, të kundërshtuam dhe nuk pranuan të të ndiqnim pas. I kemi shtypur të tjerët dhe të kemi kthyer shpinën. Mendimet tona janë mashtruese; fjalët tona janë të gënjeshtërtë. ¹⁴Drejtësia dëbohet dhe e drejta nuk mund të afrohet. E vërteta pengohet në shesh të hapur, dhe ndershmëria nuk gjen vend atje. ¹⁵Ka aq pak ndershmëri, saqë secili që heq dorë nga veprat e tij të këqija, bëhet viktimë e kimit.»

Zoti përgatitet të shpëtojë popullin e tij

Zoti e ka parë këtë dhe është zemëruar, sepse nuk ka aspak drejtësi. ¹⁶Ai çuditet që nuk ka asnjëri për t'i ndihmuar të shtypurit. Prandaj do ta përdorë fuqinë e vet për t'i shpëtuar ata dhe për të korrur fitore. ¹⁷Ai do të vishet me drejtësi sikurse koracë dhe me fuqi shpëtuese sikurse helmetë. Do të vishet me vendosmëri për të vënë në rregull gjithçka dhe për të ndëshkuar e për të marrë hak për padrejtësinë nga e cila vuan populli i tij. ¹⁸Ai do t'i ndëshkojë armiqtë e tij sipas veprave të tyre, madje edhe ata që banojnë në vende të largëta. ¹⁹Nga lindja gjer në perëndim, të gjithë do të kenë frikë nga ai dhe nga fuqia e tij e madhe. Ai do të vijë si lumi i rrëmbyer, si era e fortë.

²⁰Por për bashkësinë në malin e Cionit, ai do të vijë si shpëtimtari, për të gjithë pasardhësit e (Jakov) Izraelit, që heqin dorë nga mëkatet e tyre dhe që largohen nga kryengritja e tyre.

²¹Me ta do ta bëj besëlidhjen time dhe do t'u jap premtimin e sigurt: Shpirtin tim, të cilin ta kam dhënë ty, edhe fjalët, të cilat t'i kam besuar ty, do të jenë të gjalla në ta përgjithmonë, brez pas brezi. Këtë e kam vendosur unë, Zoti.

Madhështia e ardhshme e Jerusalemit

60Ngrihu, o Jerusalem, dhe ndriço si dielli; po të ndriçon madhështia e Zotit. ²Kombet e tjera do të jenë të mbuluara nga errësira. Ndërsa mbi ty do të bjerë drita e Zotit; me ty do të jetë ndriçimi i pranisë së tij. ³Kombet do të tërhiqen drejt dritës sate dhe mbretërit drejt agimit të ditës sate të re.

⁴Vështro rreth e rrotull dhe shih se ç'po ndodh; populli yt po mblidhet për t'u kthyer në shtëpi! Bijtë e tu do të vijnë nga larg; bijat e tua do të mbarten si fëmijë. ⁵Ti do ta shohësh këtë dhe do të mbushesh me gëzim; do të dridhesh nga emocionet. Pasuria e kombeve do të sillen tek ti. Pasuria e tyre do të vijë nga ana tjetër e detit. ⁶Nga Midjani dhe nga Efa do të vijnë karvanë të mëdhenj devesh. Ata po vijnë nga Sheba me ar dhe me temjan. Do të shpallet lajmi i mirë për atë që ka bërë Zoti!

⁷Të gjitha delet e Kedarit dhe të Nevajotit do të sillen tek ti si fljime dhe do të kushtohen në altar për të kënaqur Zotin. Zoti do ta bëjë tempullin e tij edhe më madhështor sesa ishte dikur.

⁸Çfarë janë këto sende që rrëshqasin si re, si pëllumba që kthehen në shtëpi? ⁹Ato janë anijet që vijnë nga vende të largëta e që kthejnë në shtëpi popullin e Perëndisë. Ato sjellin me vete ar dhe argjend për të nderuar emrin e Zotit, Perëndisë së shenjtë të Izraelit, i cili ka bërë që popullin e tij ta nderojnë të gjitha kombet.

¹⁰Zoti i thotë Jerusalemit: «Muret e tua do t'i rindërtojnë të huajt, dhe mbretërit e tyre do të shërbejnë ty. Të ndëshkova me zemërimin tim, por tani do të të tregoj dashamirësinë dhe mëshirën time. ¹¹Portat e tua do të rrinë të hapura ditë e natë, në mënyrë që mbretërit e kombeve të mund të të sjellin pasurinë e tyre.

¹²Ndërsa kombet që nuk pranojnë të të shërbejnë, do të shkatërrohen plotësisht.

¹³Drutë e pishave, të dëllinjave dhe të selvive, drutë e mira të pyjeve të Libanit, do të sillen për të rindërtuar ty, o Jerusalem, për të zbukuruar Tempullin tim, për ta bërë madhështor qytetin tim. ¹⁴Bijtë e atyre që të shtypin, do të vijnë dhe do të përkulen thellë për të treguar respektin e tyre. Të gjithë ata që dikur të kanë përbuzur, do të përkulen para teje. Ata do të të quajnë «Qyteti i Zotit», «Cion», «Qyteti i Perëndisë së shenjtë të Izraelit.»

¹⁵Ti nuk do të jesh më i braktisur dhe i urreyer, qytet i shkretë. Do të të bëj të madh dhe të bukur, vend gëzimi përgjithmonë. ¹⁶Kombet dhe mbretërit do të kujdesen për ty ashtu si nëna për fëmijën e gjirit. Do ta kuptosh se të kam shpëtuar unë, Zoti, se Perëndia e fuqishme të çliron.

¹⁷Unë do të të sjell ar në vend të bakrit, argjend dhe bronz në vend të hekurit e të drurit dhe hekur në vend të gurit. Ti nuk do të shtypesh dhe shfrytëzohesh më; por do të mbretërojnë drejtësia dhe paqja.

¹⁸Nuk do të dëgjohen më zhurmë e dhunë; vendin tënd nuk do ta thyejë më shkatërrimi. Unë do të të mbroj dhe do të të ruaj si mur; ti do të më lavdërosh, sepse të kam shpëtuar.

¹⁹Ditën nuk do të kesh më për dritë diellin, as hënën për dritë natën; unë, Zoti, do të jem drita jote e përjetshme; mbi ty do të bjerë drita e madhështisë sime.

²⁰Ditët e tua të pikëllimit do të marrin fund. Unë, Zoti, do të jem drita jote e përjetshme, më e qëndrueshme se dielli ose hëna. ²¹Populli yt do të bëjë atë që është e drejtë. Dhe ti do ta trashëgosh përgjithmonë tokën (e premtuar). Unë i mbolla, i bëra ata për t'u treguar të gjithëve madhësinë time.

²²Madje edhe familja më e vogël dhe më e përlulur, do të bëhet komb i madh dhe i fuqishëm. Këtë do ta realizoj unë së shpejti, kur të vijë koha e duhur. Unë jam Zoti!

Lajmi i mirë i çlirimit

61 Zoti Perëndi më ka mbushur me Shpirtin e tij. Ai më ka zgjedhur dhe më ka dërguar për t'u sjellë lajmin e mirë të varfërve, për të shëruar zemërplasurit, për t'u njoftuar lirimin të burgosurve dhe lirinë skllëvërve. ²Ai më ka dërguar të shpall se erdhi koha kur Zoti do ta shpëtojë popullin e tij dhe do t'i mundë armiqtë e tij. Ai më ka dërguar për t'i ngushëlluar të gjithë ata që mbajnë zi, ³për t'u dhënë atyre që vajtojnë në Cion, gëzim dhe hare në vend të pikëllimit, një këngë lavdërimi në vend të hidhërimit. Ata do të jenë si pemët që ka mbjellë vetë Zoti. Ata do të bëjnë atë që është e drejtë, dhe Zoti do të lavdërohet për atë që bëri. ⁴Ata do t'i rindërtojnë qytetet që janë në gërmadha prej kohësh.

⁵O populli im, të huajt ty do të shërbejnë. Ata do të kujdesen për kopetë e tua; do të punojnë tokën tënde dhe do të ruajnë vreshtat e tua. ⁶Ju, izraelitët, do t'ju quajnë priftërinjtë e Zotit, shërbëtorët e Perëndisë sonë. Ju do të gëzoni pasurinë e kombeve: gjithçka do t'ju takojë juve. ⁷Turpi juaj do të ketë marrë fund. Ju do të banoni në vendin tuaj dhe pasuria juaj do të dyfishohet; gëzimi juaj do të zgjasë përgjithmonë.

⁸Zoti thotë: «Unë e dua drejtësinë dhe urrej shtypjen dhe krimin. Me besnikëri do t'i shpërblej izraelitët, popullin tim, dhe do të bëj besëlidhje të përjetshme me ta. ⁹Ata do të jenë të famshëm ndër kombe. Të gjithë ata që do t'i shohin, do ta kuptojnë se ata janë populli që bekova.»

¹⁰Jerusalemi gëzohet për atë që bëri Zoti. Ai është si nusja e veshur për dasmë. Perëndia e ka veshur me shpëtim dhe fitore. ¹¹Zoti Perëndi do ta shpëtojë popullin e tij, dhe të gjitha kombet do ta lavdërojnë; kjo është aq e sigurt sa edhe fara që mbin dhe rritet në tokë.

62 Unë do të flas hapur për t'i dhënë zemër Jerusalemit; nuk do të hesht, derisa ai të shpëtojë, dhe fitorja e tij të ndritë si pishtari natën. ²O Jerusalem, kombet do të të shohin fitimtar! Të gjithë mbretërit do ta shohin madhësinë tënde. Ti do të kesh një emër të ri, një emër që do ta japë vetë Zoti. ³Ti do të jesh si një kurorë e bukur për Zotin. ⁴Nuk do të të quajnë më «i braktisuri»: toka jote nuk do të quhet më «gruaja e braktisur». Do të të quajnë «Kënaqësia e Perëndisë», kurse tokën tënde do ta quajnë «e martuara lumturisht», sepse ty të pëlqen Zoti; ai do të jetë si burri për tokën tënde. ⁵Si i riu që merr për grua virgjëreshën, ai që të formoi do të martohet me ty. Zoti do të gëzohet për ty ashtu siç gëzohet dhëndri për nusen e tij.

⁶Në muret e tua, o Jerusalem, kam vendosur rojtarë; ata nuk duhet të heshtin as ditën e as natën. Ata duhet ta kujtojnë Zotin për premtimet e tij që të mos i harrojë ato. ⁷Ata nuk duhet ta lënë të qetë derisa ta rindërtojë Jerusalemin, dhe ta bëjë qytetin, të cilin e lavdëron mbarë bota. ⁸Zoti ka premtuar solemnisht, dhe do ta realizojë me fuqinë e tij: «Drithi yt nuk do të jetë më ushqim për armiqtë tuaj, dhe të huajt nuk do ta pinë më verën tënde. ⁹Por ju që mbollët dhe korrët drithin, do të hani bukë dhe do të lavdëroni Zotin. Ju që punuat dhe volët rrushin, do ta pini verën në oborret e Tempullit tim.»

¹⁰O banorët e Jerusalemit, dilni nga qyteti dhe ndërtoni një rrugë për popullin tuaj që po kthehet! Përgatini një rrugë kryesore; pastroni kalldrëmet! Ngrini një sinjal, që kombet ta dinë, ¹¹që Zoti po i shpall gjithë botës: «Tregojuni banorëve të Jerusalemit se Zoti po vjen për t'ju shpëtuar, duke sjellë me vete popullin që çliroi.» ¹²Ju do të quheni «Populli i shenjtë i Perëndisë», «Populli që e shpëtoi Zoti.» Jerusalemi do të quhet «Qyteti që e do Zoti», «Qyteti që nuk e braktis Perëndia.»

Fitorja e Zotit mbi kombet

63 Kush është ky që po kthehet nga qyteti Bocra, nga Edomi? Kush është ky që është veshur madhështor me të kuqe, që marshon me forcë dhe me fuqi? Është Zoti, i fuqishëm për të shpëtuar, që po

vjen për të shpallur fitoren e tij. ²Përse janë kaq të kuqe rrobat e tij, si veshja e atij që shtyp rrushin për të bërë verë?

³Zoti përgjigjet: «Kombet i kam shkelur si rrush dhe askush nuk më erdhi në ndihmë. I shkela i zemëruar dhe gjaku i tyre i ka njosur të gjitha rrobat e mia. ⁴Mendoja se erdhi koha për të shpëtuar popullin tim; ishte koha për të ndëshkuar armiqtë e tyre. ⁵U çudita kur shikova dhe pashë që nuk kishte asnjëri për të më ndihmuar. Por zemërimi im më forcoi dhe fitoren e arrita vetë. ⁶I zemëruar, shkela kombe të tëra dhe i shkatërrova. Gjaku e jetës së tyre e derdha mbi dhe. ♦

♦ Kjo është për të mundësuar çlirimin e Izraelit. Ndëshkohen kryesisht armiqtë e Izraelit.

Mirësia e Zotit ndaj Izraelit

⁷Unë do të tregoj për dashurinë e vazhdueshme të Zotit. E lavdëroj për gjithçka që ka bërë për ne. Ai e ka bekuar me bollëk popullin e Izraelit për shkak të mëshirës dhe dashurisë së tij të vazhdueshme.

⁸Zoti tha: «Ata janë izraelitët, populli im; ata nuk do të më mashtrojnë.» Kështu i shpëtoi nga të gjitha vuajtjet e tyre. Nuk ishte një engjëll, por vetë Zoti që i shpëtoi. Ai i shpëtoi ata me dashurinë dhe mëshirën e tij. Ai ishte kujdesur gjithnjë për ta në të kaluarën, ¹⁰por ata u rebeluan kundër tij dhe e dëshpëruan Shpirtin e tij të shenjtë. Kështu, Zoti u bë armik i tyre dhe luftoi kundër tyre.

¹¹Por ata nuk e harruan të kaluarën, ditët e Moisiut, shërbëtorit të Zotit, dhe pyetën: «Ku është tani Zoti që i shpëtoi udhëheqësit e popullit nga deti? Ku është Zoti që i dha Moisiut Shpirtin e tij? ¹²⁻¹³Ku është Zoti që me fuqinë e tij të madhe, bëri gjëra të mëdha nëpërmjet Moisiut, duke i ndarë ujërat e detit dhe duke e udhëhequr popullin e tij përmes ujërave të thella, për të fituar për vete famë të përjetshme?»

Me Zotin në krye, ata ishin po aq të sigurt sa kuajt e egër, dhe nuk u penguan. ¹⁴Zoti i dha pushim popullit të tij ashtu siç çohet bagëtia në një luginë pjellore. Ai e udhëhoqi popullin e tij dhe e nderoi emrin e tij.

¹⁵O Zot, na shiko nga qielli, ku po banon në shenjtërinë dhe në madhësinë tënde. Ku është kujdesja jote e madhe për të gjithë ne? Ku është fuqia jote? Ku janë dashuria dhe mëshira jote? Mos na shpërfill? ¹⁶Ti je ati ynë. Të parët tanë, Avrahami dhe Jakovi, nuk dinë asgjë për ne, por ti, o Zot, je ati ynë, që na ke shpëtuar gjithmonë. ¹⁷Përse lejon që të largohemi nga udhët e tua? Përse na bën aq kokëfortë, saqë të të kthejmë shpinën? Kthehu, për hir të atyre që të shërbejnë, për hir të popullit që ka qenë i yti gjithnjë.

¹⁸Ne, populli yt i shenjtë, u dëbuam për një kohë të shkurtër nga armiqtë tanë; ata e shkelën shenjtërorin tënde. ¹⁹Ti na trajton sikur të mos kesh qenë asnjëherë sundimtari ynë, sikur të mos kishim qenë asnjëherë populli yt.

64 Përse nuk e gris qiellin dhe nuk zbret poshtë? Do të të shihnin malet e do të dridheshin nga frika. ²Do të dridheshin si uji që zien mbi zjarr të nxehtë. Eja t'ua tregosh fuqinë tënde armiqve të tu, dhe bëj që kombet të tmerrohen para pranisë sate! ³Ishte një kohë kur erdhe dhe bërë gjëra të tmerrshme, që aspak nuk i pritnim; malet të panë dhe u dridhën nga frika. ⁴Askush nuk ka parë e as s'ka dëgjuar të flitet për një perëndi si ti, i cili bën vepra të tilla për ata që i varin shpresat tek ai. ⁵Ti i mirëpret ata që kënaqen kur bëjnë atë që është e drejtë, ata që nuk harrojnë të jetojnë ashtu siç dëshiron ti. Ti u zemërove me ne, por ne vazhduam të mëkatonim; megjithë zemërimin tënd të madh, ne vazhduam të vepronim keq prej kohësh. ⁶Ne të gjithë kemi qenë rebelë; madje edhe veprat tona të mëdha janë krejtësisht të ndyra. Për shkak të mëkateve tona, ne jemi si gjethet që fishken dhe që i merr era. ⁷Askush nuk të drejtohet ty me lutje; askush nuk shkon tek ti për ndihmë. Ti na je fshehur dhe na ke braktisur për shkak të mëkateve tona.

⁸Por ti je ati ynë, o Zot. Ne jemi si balta dhe ti je si poçari. Ti na krijove, ⁹kështu mos u zemëro shumë me ne, e mos na mbaj inat. Ne jemi populli yt – ki mëshirë për ne. ¹⁰Qytetet e tua të shenjta janë si shkretëtira; Jerusalemi është gërmadhë e shkretë, ¹¹dhe Tempulli ynë, vend i shenjtë dhe i bukur ku pasardhësit tanë të lëvdonin, është shkatërruar nga zjarri. Të gjitha vendet tona të dashura janë kthyer në gërmadha. ¹²O Zot, a nuk të prekin të gjitha këto? A do të rrish duarkryq? A do të bësh që ne të vuajmë me shumë sesa mund të durojmë?

Shpërblimi i besnikëve dhe ndëshkimi i të pabesëve

65 Zoti tha: ¹Isha gati për t'i plotësuar lutjet e popullit tim, izraelitëve, por askush nuk m'u lut. Isha gati që ata të më gjenin, por askush nuk e mori mundimin. Kombi nuk m'u lut, megjithëse isha gjithnjë gati për t'iu përgjigjur «Ja unë, unë do të të ndihmoj.» ²Gjithnjë kam qenë gati për ta pritur mirë popullin tim, i cili me kokëfortësi bën keq dhe shkon udhës së vet. ³Izraelitët vazhdojnë të më zemërojnë me paturpësi. Ata kushtojnë flijime pagane në korijet e shenjta dhe djegin temjan në altare të pagane. ⁴Natën ata shkojnë në shpella dhe në varre për t'u këshilluar me shpirtat e të vdekurve. Ata hanë mish derri dhe pinë lëng mishi prej flijimesh pagane. ⁵Pastaj u thonë të tjerëve: «Largohuni prej nesh; ne jemi shumë të shenjtë, prandaj nuk duhet të na prekni!» Njerëz të tillë i urrej – zemërimi im kundër tyre është si zjarri që nuk shuhet kurrë. ⁶Tashmë e kam vendosur ndëshkimin e tyre, dhe dënimi i tyre është caktuar me shkrim. Nuk do ta lë pa ndëshkuar atë që kanë bërë, por do t'ua marr hakun ⁷për

mëkatet e tyre dhe për mëkatet e stërgjyshërve të tyre. Ata kanë djegur temjan në faltoret pagane në mal dhe më kanë fyer. Kështu do t'i ndëshkoj sipas veprave të shkuara.»

⁸Zoti thotë: «Askush nuk e prish rrushin e mirë; kurse ata bëjnë verë me të. As unë nuk do ta shkatërroj tërë popullin tim – do t'i shpëtoj ata që më shërbejnë. ⁹Unë do t'i bekoj izraelitët që i takojnë fisit të Judës, dhe pasardhësit e tyre do të trashëgojnë malin tim. Populli im i zgjedhur, i cili më shërben, do të banojë atje. ¹⁰Izraelitët do të më adhurojnë dhe do t'i çojnë delet dhe bagëtinë e tyre në kullotë në rrafshinën e Sharonit në perëndim dhe në luginën e Ahorit në lindje.

¹¹Por do të jetë ndryshe për ju që më braktisni, ju që përbuzni Cionin, malin tim të shenjtë, dhe adhuroni Gadin dhe Meniun, perënditë e fatit. ¹²Fati juaj do të jetë vdekja, sepse nuk u përgjigjet kur ju thirra, e as nuk më dëgjua kur ju fola. Vendosët të mos më dëgjonit dhe të vepronit keq. ¹³Kështu ju them se ata që më adhurojnë dhe më dëgjojnë, do të kenë ushqime dhe pije të bollshme, kurse ju do të keni uri dhe etje. Ata do të jenë të lumtur, kurse ju të përbuzur. ¹⁴Ata do të këndojnë nga gëzimi, kurse ju do të qani me zemër të thyer. ¹⁵Populli im i zgjedhur do ta përdorë emrin tuaj si mallkim. Unë, Zoti Perëndi, do t'ju vras. Ndërsa atyre që më dëgjojnë do t'u jap një emër të ri. ¹⁶Cilido në vend që lutet të bekohet, do të lutet që ta bekojë Perëndia besnik. Kush betohet, do të bëjë be për emrin e Perëndisë besnik. Vështirësitë e së kaluarës do të jenë të shkuara dhe të harruara.

Krijimi i ri

¹⁷Zoti thotë: «Po bëj një qiell të ri dhe një tokë të re. Ngjarjet e së kaluarës do të harrohen krejt. ¹⁸Gëzohuni dhe ngazëllohuni gjithmonë për atë që po krijohet. Jerusalemi i ri që do të bëj, do të jetë plot gëzim dhe populli i tij do të jetë i lumtur. ¹⁹Unë vetë do të mbushem me gëzim për shkak të Jerusalemit dhe popullit të tij. Atje nuk do të ketë vaj, as thirrje për ndihmë. ²⁰Foshnjat nuk do të jetojnë më për pak kohë; asnjë i rritur nuk do mbarojë në lulen e jetës dhe ata që vdesin njëqindvjeçarë, do të konsiderohen si të rinj. Në qoftë se vdesin para kësaj kohe, kjo do të thotë se i kam ndëshkuar. ²¹⁻²²Njerëzit do të ndërtojnë shtëpi për vete dhe në to do të banojnë ata, e askush tjetër. Izraelitët do të mbjellin vreshta dhe do ta gëzojnë verën – askush tjetër nuk do ta pijë. Si pemët, populli im do të jetojë gjatë. Ata do t'i gëzojnë plotësisht ato, për të cilat punuan. ²³Puna që bënë, do të kurorëzohet me sukses, dhe fëmijët e tyre nuk do të përjetojnë fatkeqësi. Do t'i bekoj ata dhe pasardhësit e tyre përgjithmonë. ²⁴Madje do t'u përgjigjem lutjeve të tyre para se t'i kenë mbaruar ato. ²⁵Ujqit dhe qengjat do të kullotin së bashku; luanët do të hanë byk, si bagëti, dhe nepërkat nuk do të jenë më të rrezikshme. Në Cion, në malin tim të shenjtë, nuk do të ketë asgjë të dëmshme ose të keqe.»

Fundi i pushtetit pagan

66 Zoti thotë: «Qielli është froni im, dhe toka është shtroja e këmbëve të mia. Atëherë çfarë shtëpie mund të më ndërtoni, çfarë vendi për të banuar? ²Unë krijova vetë mbarë gjithësinë! Më pëlqejnë ata që janë plot përlulje dhe pendim, që kanë respekt për mua dhe më dëgjojnë. ³Njerëzit veprojnë sipas qejfit. Për ta është njëlloj nëse vrasin një dem si flijim ose flijojnë një njeri; nëse flijojnë një qengji ose vrasin një qen; nëse më kushtojnë një blatim drithor ose një flijim me gjak derrash; nëse ofrojnë temjan ose i luten një idhulli. Ata gjejnë kënaqësi në mënyra të neveritshme adhurimi. ⁴Prandaj do të sjell fatkeqësi mbi ta – pikërisht ato gjëra, nga të cilat kanë frikë, – sepse askush nuk m'u përgjigj kur thirra, dhe nuk më dëgjoi kur fola. Ata vendosën të mos më dëgjonin dhe të vepronin keq.»

⁵Dëgjoni se ç'thotë Zoti, ju që keni frikë nga ai dhe i bindeni. «Meqë jeni besnikë ndaj meje, disa prej popullit tuaj ju urrejnë dhe nuk duan t'ia dinë për ju. Ata ju përqeshin duke thënë: «Le ta tregojë Zoti madhësinë e tij dhe t'ju shpëtojë, që të mund të shohim se si gëzoheni.» Por ata do të turpërohen vetë! ⁶Dëgjoni! Nga qyteti jehon rrëmuja e betejës, nga Tempulli zhurma e luftës! Zoti po ndëshkon armiqtë e tij. ⁷Qyteti im i shenjtë është si gruaja që lind papritur fëmijë, pa vuajtjet e lindjes. ⁸A ka dëgjuar ndokush ndonjëherë për një gjë të tillë? A ka lindur një komb brenda një dite? Cioni nuk do të detyrohet të vuajë gjatë, para se të lindë kombi. ⁹Mos mendoni se do ta sjell popullin tim gjer në prag të lindjes e mos të lejoj që të lindë.» Ketë e ka vendosur Zoti.

¹⁰Gëzohuni me Jerusalemin; ngazëllohuni për atë, të gjithë ju që e doni këtë qytet! Gëzohuni tani së bashku me të, të gjithë ju që keni vajtuar për të! ¹¹Ju do ta gëzoni lulëzimin e tij, siç gëzohet fëmija në gjirin e nënës. ¹²Zoti thotë: «Do të sjell lulëzim të qëndrueshëm; pasuria e kombeve do të rrjedhë drejt teje si lumë që nuk thahet kurrë. Ti do të jesh si fëmija që pi gjirin e nënës, i mbajtur në duart e saj, dhe i trajtuar me dashuri. ¹³Do t'i ngushëlloj banorët e Jerusalemit, si nëna që ngushëllon fëmijën e saj. ¹⁴Kur ta përjetoni këtë, do të gëzoheni; kjo do t'ju japë përsëri zemër, ashtu siç mbin bima e re në pranverë. Po, Zoti e tregon fuqinë e tij shpëtuese tek ata që ia mbajnë besën; ndërsa armiqtë e tij provojnë zemërimin e tij.

¹⁵Sepse Zoti vjen dhe bën që mbi ta të bjerë zjarri; retë e çuara nga stuhia janë karrocet e tij të luftës, i lëshon rrufetë e zjarra në zemërimin e tij të madh. ¹⁶I dënon kombet me shpatën e tij të zjarrtë – i shkatërron të gjithë armiqtë e tij.

¹⁷Zoti thotë: «Do të asgjësohen të gjithë ata që rrethojnë turma-turma priftërinjtë idhujtarë dhe marrin

pjesë në flijimet që bëhen në korijet e shenjta, të gjithë ata që hanë derra, minj dhe ushqime të tjera të papastra. ¹⁸E di mirë se çfarë bëjnë atje. Po vjen koha kur t'i mbledh njerëzit e të gjitha kombeve dhe ata do të shohin se ç'mund të bëjë fuqia ime, ¹⁹dhe ata do ta kuptojnë se unë jam ai që i ndëshkoj. Por unë do t'ua fal jetën disave ♦ prej tyre dhe do t'i dërgoj në kombe dhe në vende të largëta që nuk kanë dëgjuar për famën time dhe që nuk e kanë parë madhësitë dhe fuqinë time të madhe: në Spanjë, në Libi dhe Lidi, me harkëtarët e saj të aftë, si dhe në Tuval ♦♦ dhe në Greqi. Mes këtyre kombeve ata do të bëjnë të njohur madhësitë time. ²⁰Ata do t'i kthejnë bashkatdhetarët tuaj nga të gjitha kombet si dhuratë për mua. Ata do t'i sjellin ata te mali im i shenjtë në Jerusalem me kuaj, mushka dhe deve, me karroca dhe karroca, ashtu siç sjellin izraelitët blatimet drithore në Tempull me enë mbajtëse ritualisht të pastra. ²¹Disa prej tyre do t'i emëroj priftërinj dhe disa të tjerë levitë. ²²Pasardhësit e tu dhe emri im do të rrojnë, ashtu siç do të rrojnë toka e re dhe qielli i ri me fuqinë time. ²³Çdo festë të së hënës së re dhe çdo të shtunë, njerëzit e çdo kombi do të vijnë të më adhurojnë këtu në Jerusalem – thotë Zoti. – ²⁴Sapo të nisen, ata do t'i shohin me neveri kufomat e atyre që ishin rebeluar kundër me je. Tortura e tyre nuk do të marrë fund; ata do të digjen në zjarr të përjetshëm.» ♦♦♦

♦ Teprica (Jezusi iu duk 500 dishepujve njëkohësisht për t'i ngarkuar me detyrën misionare) do t'i mbijetojë ngjarjet e luftës kundër romakëve dhe do të dërgohen si misionarë për të mbledhur johebrenjtë e zgjedhur. ♦♦ Veriu i largët, ♦♦♦ ffj. krimbi që i ha, nuk do të ngordhë kurrë dhe zjarri që i djeg, nuk do të shuhet kurrë.

